

प्रवेश सं०

विषय: धर्म शास्त्रम्

क्रम सं०

नाम शुद्ध काशिका

ग्रन्थकार कृष्ण मिश्रः

पत्र सं० १-७३, १६२-२१७

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) २८

पंक्ति सं० (पृष्ठे) ५

आकार: १०.५. x ५.८.

लिपि: देवनागरी

आधार: अ.

वि० विवरणम् अपू.

13715

अ. ४५६ ६४७२

पी० एम० यू० पा०--७७ एम० सी० ई०--१६५१--५० ०००

श्रागणेशायनमः॥ यस्य प्रसादपयसा क्रतुपादयास्तं कात्यायनं मुनिव
 रं शिरसाभिवंदे सिक्ताः फलेति यजुषामिह याजकानां स्वर्गो दूवानिविवि
 धानि फलान्यजज्जं कर्के व्याख्यदिदं र्गभी रवच न्वैः सूत्रं यतोस्माद् भूदु
 र्बोधं च ततो हलायुध इति व्याख्या तथाप्यस्फुटं भूयोपि प्रतिषेधकारि
 वचनैः स्मार्त्तैर्मया काशिका सूत्रस्यापरि संशयो घृतिमिरध्वंसाय तंतन्य
 तेः सूत्रार्थव्यंजनाद्वाक्यैर्विशेषोक्तिप्रकाशनात् अस्यान्वर्थमिदं नाम
 ग्रंथस्य श्राद्धकाशिका नित्यानंद इतीह याज्ञिकवशे जातस्तदीयः सुक्तस्मा
 र्त्तान्ते विदितक्रियोति सुखदृत्वारव्याजगसद्भूतः तस्युत्रोप्यभवत्स्मृति
 इचतुरः शास्त्रेषधीतीश्रुतौ विष्णुर्मिश्रदं निबंधमकरो कृष्णः कृतीत

राम

त्सुतः तत्र पूर्वीषोर्णमासीमुत्तरासुपवसेदित्यादिनाश्रीतकर्माण्युपदि
 श्याथातो गृह्यस्थालीपाकानामित्यादिनास्मार्त्तान्यथारव्यायावशिष्टं
 श्राद्धकर्मवक्तव्यमिति सूत्रमारभते अपरपक्षे श्राद्धं कुर्वीत अपर
 पक्षः कृष्णपक्षः चांद्रमासेषु कृष्णपक्षयोः पूर्वापरत्वसंभवात् श्रा
 द्धमिति पिंडप्रदानं कर्मा कुर्वीतेति विधायकंपदं ननु त्रिपदमिदं सू
 त्रंतत्रपदत्रयेप्येकत्वमनुपपन्नं तथाहि प्रौष्टपद्या अपरपक्षे मा
 सिचैवमिति ति शो न कः अनेन विधिना श्राद्धं त्रिरव्यस्येह निर्वये
 त् हेमंतग्रीष्मवर्षासु पांचयाज्ञियमन्वहमिति मतुः कन्याकुंभव
 षष्ठ्यैर्कृष्णपक्षेषु सवर्षे देतिमात्स्यं यत्तु इवचने सवीपरपक्षेषु

कर्त्तव्यतोपदेशात् तथा श्वयुकृष्णपक्षे तु श्राद्धं कुर्याद्दिने दिन इति
वचनान् प्रति दिन कर्त्तव्यतया श्राद्धानोतिवक्तुमुचितत्वात् ब्राह्म
णादि चातुर्वर्ण्यापेक्षया कुर्वन्ति तिककुमीचित्याच्चेति अतश्चा
परपक्षेषु श्राद्धानिकुर्वन्ति तिसूत्रे प्रणे तयं अत्रोच्यते अपर
पक्षेषु श्रितिवहुत्वमुपयन्तमितियदुक्तं तन्न तथासंति सर्वसामा
न्येनास्यापरपक्षस्य वैशिष्ट्यानुपयत्ते तथा च पुराण समुच्चये प
क्षावैशुकूपदपक्षाषट्पक्षापरस्मृताः तेषां पुण्यतमः पक्ष आ
षाढ्याः पंचमस्तु यदस्यादि यदपि श्राद्धानोतिवक्तुमुचितमितित
न्न तथासत्येको दिष्टपावर्णनित्यश्राद्धादनिप्राप्तेषु मुयस्तन्नाभू

राम
२

दिति पावर्णरूपत्वेनैक्यमुक्तं तथा चोक्तं कन्यागते सवितरिदिना नि
दशपंचच पावर्णेनैव विधिना तत्र श्राद्धं विधीयत इति नन्वेवं च
पार्वशास्त्रे चतुर्दश्यादौ पावर्णादिनिषेधस्य कागतिरिति चेन्न तस्य
श्रापक्षश्राद्धं निरिक्तश्राद्धेषु त्रिभागादिपक्षविभागेषु च तुर्दश्या पा
वर्णानिषेधस्य पर्यवसानात् मनुरपि कृष्णपक्षे दशम्यादौ वर्जयित्वा
चतुर्दश्या श्राद्धे प्रशस्तासिथयो यथैतानतथेतराः पक्षश्राद्धे तु कृष्णा
जिनिः नभस्यस्यापरपक्षे श्राद्धं कार्यं दिनेदिनैव नंदादिवर्जं स्यान्नै
नवर्ण्याचतुर्दश्यातियदपि चातुर्वर्ण्यापेक्षया कुर्वन्ति तितदपि
न तथासत्यधिकृतानधिकृतानामाधिकारस्या तन्नाभूदिति कु

वीतिलधिकारिविशेषणेनेकमुक्तं ततश्च सर्वापरपक्षेषु हेमंतग्री
 ष्ववर्षीपरपक्षास्तिपुक्कन्याकुंध्यस्थे केत्रयस्तत्रापिभाद्रपदापरप
 क्षःपुण्यतमःकालस्तत्रपार्वणमाधिकारीकुर्यादिति सिद्धं वंसति का
 लांतरानुपदेशादमावास्यादौदंश्रो नस्यादिति चेत् अपरपक्षशब्
 दस्योपलक्ष एतद्यौतत्संयहोपपत्ते नन्वेवमपि कृष्णपक्ष इति वाच्ये ऽ
 परपक्ष इति गौरवं किमर्थं पित्र्यकर्मणि प्रतिज्ञादौ चांद्रमसी चारण
 लायनार्थमित्यदोषः तथा चोक्तं आदि केपिह कृत्ये च मासश्चांद्रः प्रशस्य
 ते तथा सीरमासो विवाहादौ र्यज्ञादौ सावनः स्मृतः पार्वणि चाष्टकश्राद्धे चां
 द्रोमासो महलय इति बृहस्पतिरपि रवेरभ्युदये मानं चंद्रस्य पितृक

राम
३

र्मणि तथा तथैव पितृकृत्यादौ मासश्चांद्रमसः स्मृतः अपि च विवाहादौ
 स्मृतः सीरो यज्ञादौ सावनः स्मृतः शेषकर्मसु चांद्रः स्यादेष मासविधिर
 स्मृत इति अत्रैतच्चिंत्यते किंपक्षश्राद्धं नित्यं कास्यवेति तत्र कास्यनि
 त्येकेनाश्रंतिपितरश्चेति कृत्वामनसियेनरः पक्षश्राद्धं न कुरुते तस्य
 रक्तं पितृतेत्यकरणप्रत्यवायश्रवणात् शक्रेनापिनापरपक्षमति
 क्रमेदिति सूत्राच्च नित्यमित्यन्ये नोभयं पितृगाथासदेवात्रगायते ब्रह्म
 दिभिः कदान संततावाग्र्यः सकश्चिद्रावितासुतः पितृवक्षीसदाश्राद्धं पू
 र्णपक्षं प्रदास्यतीत्यादिनाभितं प्रती ज्ञामहे सर्वेषु वृष्टिमिव कर्षकः का
 म्यदायो भवेत्कश्चि कुले साष्टाद्वेन रइत्यादिना कास्यत्वस्य च प्रतीते

: तस्माद्भयस्वरूपत्वं युक्तं तत्र नित्यकाम्ययोः संकटे काम्यस्य बलवता
 न्नित्यं प्रसंगात्सिध्यतीति न्याय्यं च काम्यानुष्ठाने नैव नित्यस्यापिसिद्धिः
 तथा च संसृज्य हृत्कृतः काम्यतंत्रेण नित्यस्य तंत्रं श्राद्धस्यासिध्यतीति एवं
 च सति काम्यसर्वीणोपसंहारनियमाद्भरणमघायुगादिरविवाहादि
 निषिद्धकालेषु पिंडदानं महालयं भवतीति तथा च पक्षे वारे पाते च सं
 क्रान्तौ युगादौ च महालये तर्पणे पिंडदाने च तार्थदोषो न विद्यते तर्प
 णेति लानां ब्रह्मदेवि ऋक्षयोगादिविद्वेषितद्विने पिंडपातनं प्रचेता
 अपि आभ्युदयिके संप्राप्ते मघावापित्रयो दशा क्षयाद्धे चापि संप्राप्तेषु
 इति निर्वपणं स्मृतं तद्ब्रह्मनुरपि महालये चतुर्दश्यामघायोपुत्रवानपि

राम
४

पिंडनिर्वपणं कुर्याद्यस्य शास्त्रद्वयं पितृकृष्णपक्षे चतुर्दश्यामघायुक्तं दिनं यदि
 पिंडनिर्वपणं कुर्यात्तस्य रथं शस्त्रधानिनः अपि च तीर्थसांवाप्तं तस्यै श्राद्धे पितृ
 यक्षेमहालये पिंडदानं प्रकुर्वीति युगादिभरणमघे तथा महालये क्षयाहे च दर्श
 पुत्रस्य जन्मानि तार्थपुनिर्वपेत् पिंडान् रविवाएदिके षष्ठीति नन्वेवं भरणमघा
 युगादिरविवाहादिषु पिंडनिषेधकानि अयने विषुवौ चैव मघायां च युगादिषु श्राद्धं
 कुर्वतियत्नेन पिंडनिर्वपणं विना मघायुगादौ भरणमघपने विषुवे तथा पिंडदानं
 न कुर्वीति यदा हेत्कृतजायाम्पवापैत्कंवापि पितृपक्षे विशेषतः तत्र संकल्पनं कु
 र्यापितृणां पुष्टिदमदा मन्वादिषु युगादिश्रमघाचभरणे तथा श्राद्धं तत्र प्र
 कुर्वीति पिंडनिर्वपणं विना तथा मघाभरणेषु च त्रयोदश्या विशेषतः प्रौष्ठपदस्य

दिते

द्वादश्यामथा क्षींनियतेषदि तत्रसंकल्पनंश्राद्धं पिंडनिर्वपवर्जितं मघायुगादौ
 भरण्यासंक्रांतोरविवासरेश्चिदं दानं प्रकुर्वीत यदीच्छेत्क्षींवितात्सूतान् सूतश्च म
 घायोपिंडदानेन ज्येष्ठपुत्रो विनश्यति कनीयास्तत्रयोदश्याहोम्युदयादृते
 मघायुगादौ भरण्या श्राद्धं कुर्यादत्तं द्विष्यपिंडदानेन कुर्वीत तच्च स्यात्क्षयवासरे ॥
 वैशारवस्पतृतायाथानवम्याकार्तिकस्य च श्राद्धं संक्रांतवत्कुर्यापिंडनिर्वपणं ॥
 विना युगादौपितृनक्षत्रे तथा मन्वंतरादिषु अर्घ्यपिंडं न कुर्वीत वैश्वं श्राद्धमाचरेदि
 त्यादिनिवाक्यान्पनर्थकानि स्युरिति चेत् सत्यं एतानि वाक्यानि तिथिवारनक्षत्रसं
 क्रान्ति युगादिनिमित्तक्रियमाणेषु काम्यश्राद्धेषु पिंडदानं निषेधति न पुनः पक्ष
 श्राद्धतिथ्याश्रयादिनिमित्तश्राद्धेष्वित्यद्विरोधः अथोन्ये वारे पाते च संक्रांता

राम
 ५

विज्यादिभिर्विरोधात् अथ पार्वणेनैव विधिनेत्कृतं तत्रैकपार्वणं किं वा द्विपा
 र्वणं उत तत्रतुः पार्वणं चेति पक्षश्राद्धे त्रिपार्वणं कोद्विष्टयोरप्रातस्तात्सर्वश्रा
 पिपार्वणधर्मत्वात्रयाणां विहितत्वाच्चेति तथापि कार्वाण्येमात्स्यं ततः प्रभृ
 तिसंक्रातावुपरागादिकर्मसु त्रिपिंडश्राद्धे चरेच्छ्राद्धमेकोद्विष्टमृतेहनि प्रजापति
 रपि संक्रातावुपरागोचवर्षात्सवमहालयै निर्वपेत्पिंडत्रिस्तयमिति प्राह प्रजा
 पतिरिति द्विपार्वणेतु कार्त्यायनः कर्षसमन्वितं मुहूर्तात्थाप्यं श्राद्धो दशं प्रत्या
 ब्दिकविशेषेषु पिंडास्युषडिति स्थितिरिति चतुः कार्त्यायनः कुर्याद्वादश
 देवत्यं प्रेतपक्षी तु सर्वदा यथातीर्थं गायत्री चणधर्मः सनातनः आदौपिता
 ततो माता ततो माता महस्तथा माता प्रत्यस्ततो दद्यात्त्रेतपक्षी तु सर्वदा सु

मंतुपितृभ्यः परमं दधान्मातृभ्यस्तदन्तरे ततो मातामहोप्यश्रितभ्यलोभ्यस्तथैव च
 गयाया च तथा तीर्थं प्रेतपक्षे विशेषतः कुर्याद्वादशदैवत्यमेकाद्विष्टमतः परं एवं
 वचनविप्रतिपत्तौ बुध्यते तत्रैकपार्वणचतुःपार्वणयोर्यथाक्रमं क्षयाहनवमा
 विषयत्वेन परिशेष्याद्विपार्वणमेव पक्षश्चाद्द्वेषवतिष्ठते तथा च वृद्धवत्स्यः ॥
 ।पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः समीहंते सुतान्सर्वे तातृपक्षे विशेष
 तः भृंजंति विप्रकाशेषु पितृशंतिर्हिताः सदा तस्माद्विप्रान्पितृन्विद्यापितृ
 वत्तान्प्रहजयेत् द्विपार्वणं प्रकर्त्तव्यं विनाश्राद्धं क्षयेह नि पितरो यत्र ह्यं
 ते तत्र मातामहाभ्रुवं आविशोणं कर्त्तव्यं विशेषान्नरकं ब्रजेदिति क्रुष्यभृंग
 वचनात् आसोपि पितृमातामहाश्चैव द्विजं देश्रानतपर्ययेदिति पुल

गम
 ६

^{२मा}
 स्यः ज्ञातुः पितरंभ्यन्नयो ज्ञातामहांमृताः तेषां तु पितृवद्भेदं कुर्युर्द्विद्वितृसूनव
 इति स्कां देः पार्वणं कुरुते यस्यैके वले पितृहेतुतः मातामत्यं न कुरुते पितृहा
 सोपि जायत इति सूत्रकारोपि श्रील्लंभीन्पिडानिति एकचतुःपार्वणं क्षयाहनव
 मीविषये तथा च पाराशरः पितुर्गतस्य देवत्वमोरसस्य त्रिषोरुषं सर्वत्राणे
 कर्त्तव्यं नैकस्यैव मतेह निः नवम्यां तु वृद्धवत्स्यः गर्थायां पुष्करे चैव तथैवान
 ष्टकासु च पितृमुरव्येन कर्त्तव्यं पार्वणानां च तुष्टयामिति नन्वेवमन्वष्टकासु
 नवभिः पिडेः श्राद्धमुदाहृतं पित्रादिमातृमध्यं तु ततो मातामहांतकमित्यादिव च
 नविहितं नवदैवत्यविरुध्यते मेवं अष्टष्टकासिति बहुलस्य त्रिषु त्वेपर्यवसना
 त्साग्निकर्त्तव्यं नवदैवत्यमन्वष्टकात्रयं तद्वचनं विहितुमर्हति नापरपक्षेन व

मीविषयं अतोद्वाद्दशदैवत्यमपरपक्षनवमीविषयमिति सिद्धं अन्यथानवदै
वत्यमातृणां पृथक्केनमातामत्यादीनामष्टयत्केनार्द्धं जरतीयापत्तेः तथाचपु
रणसमुच्चये सर्वात्मिर्वमातृणां श्राद्धं कन्यागते रथो नवम्याचप्रदातव्यं ब्रह्म
लक्ष्म्यवरायतः पितृमातृकृतेनार्थीयाः काश्चित्पुत्रास्त्रियः श्रद्धाहर्मातरो ह्येया
स्तास्तां श्राद्धं प्रदापयेत् वृद्धैस्तुमातृपूर्वंहि श्राद्धं कुर्वीति बुद्धिमान् अन्वष्टका
सुसर्वासुपितृपूर्वसमाचरेत् तामिस्त्रपक्षेनवमीयापुण्यातु नभस्यके चत्ता
रुपावर्णिकायाः पितृमूर्ध्नि नोपिभिः पितृणां तु त्रयः पिंडमातृपूर्वीस्तथात्रयः
मातामहानामप्येवंत्रयोमातामहीषुच एवंकुर्वन्ततः श्राद्धं मातृणां च नदो
षभाक् भवत्येवनरोविप्रादिति ब्रह्मनुशासनइति कात्यायनोपि नवा

एम

७

नानवकंवृद्धैतथेवन्वष्टकेविदुः कुर्याद्वाद्दशदैवत्यंप्रैतेतार्थेगयासुच तथा
उपप्लवेचंद्रमसीरवेष्टवृद्धैगयायांगमनागमेषु अन्वष्टकायांचमहोत्सवे
षु श्राद्धं क्रियाद्वाद्दशदैवतास्यात् वृद्ध्यावत्केपि गथांचकुलसैत्रेराहुपस्ते
दिवाकैरे कुर्याद्वाद्दशदैवत्यं पार्वणानांचतुष्टयमिति ननुदिनानिद्दशपंचचैः
त्रतिथिषोडशकंप्रतिविरोधः तथाचशा यनः नभस्यस्यापरपक्षेतिथिषोड
शकंतुयत् कन्यागताम्वितंचेत्स्यात्सकालः पितृकर्मसु ब्रह्मांडेपि कन्यागते
सवितरियान्यह नितुषोडश क्रतुभिस्तानितुल्यानितेषु दत्तमथाक्षयं कन्या
गत एकदेशेपि तथाचकार्सीजिनिः आदौ मध्यं ससानेवायत्र कन्यां प्रजे इति
सपक्षः सकलः पूज्यो श्राद्धं शोडशकंप्रतीति चैत् उच्यते द्वादशकपालेषु

एकपालवत्षोडशदिनेषु पंचदशदिनांनुवाद्दशविशेषः श्राद्धषोडशके तु
 संदेहः तत्रैके शुक्लप्रतिपदासहस्रतिथिषोडशकमाहुः तथाच देवलः अहःशो
 उशकंयतु शुक्लप्रतिपदासह च द्वास्तथाविशेषेणसापिदशमिमास्मृतेति तत्र
 शुक्लप्रतिपदोदोहित्रकर्तृकमातामहश्राद्धविषयत्वात् तथाचमाहृणानवमी
 यद्दत्तानांचचतुर्दशतद्गन्तामहानांचशुक्लेयप्रतिपन्तैर्नान्येतुतिथि
 वृद्धिविषयं श्राद्धषोडशकमिति तदपिन तथासतितृटिवृष्णोःपंचदशसप्तद
 शश्राद्धसंभवात्षोडशेकविधिवाधापत्तेः तथोचैवंपठेतिथयःपंचदशस्युःप्रेत
 पक्षे तुषोडश अनुमत्यादिकं कुर्यापितृणां दत्तमक्षयं नातःपंचदशैकुर्यान्ना
 तःसप्तदशे तथा ऊनेतुनरकंयातित्पथिकेस्पादनक्षयइति तस्मात्तृटि

वि० १२५
 ८

वृष्णोर्भावेषोडशश्राद्धविधिरितिचेत् तथासतिश्राद्धषोडशकस्यकदाचिकर्तु
 त्वेननित्स्वानुपपत्तेः अतःश्रोत्रपदीमारभ्यनुदोप्रतिपदमभिव्याप्यवृद्धोबहि
 रुष्यश्राद्धषोडशकं कर्तव्यमितिव्यवस्थायुक्ता एवंतर्हिप्रतिपदोदोहित्रविषय
 त्पत्तिस्फुटिर्विरुध्यते वनुटिविषयत्वात्तथाषोडशपूरणपपत्तेःयद्वा एकाहे
 तिथिद्वयसंबंधेश्राद्धद्वयकरणत्वाद्दशपूरणं ततश्चोभयथापिश्रोत्रपद्या
 मारंभः तथाचसूतः पूर्णिमाप्रभृतिश्राद्धं तस्मात्कुर्याद्विष्वक्श्रणः दिनेदिनेय
 ज्ञफलंलभतेश्रीद्धतो नरः ब्रह्मोदेषि श्राद्धं च पूर्णिमायांचकृत्वा पूर्णफलंलभे
 त् प्रतिपद्यर्थाभायद्वितीया र्थाय चापरे पुराणसमुच्चयेपि प्रशस्तापोर्णि
 मामुरव्यास्तिथयःषोडशैवताः यथातिष्ठानांतैलंचतुल्यं वैश्वतकृत्स्नयोः चो

लिमायामनायांचसर्मपुण्यफलद्वयोः पूर्णपक्षेनभस्यस्पतिथिः पूर्णप्रशस्पते अ
 मायोश्चाद्दृष्ट्वैवसर्वानकामानवाप्नुयात् अस्पादतेपितृणां वैतृत्सोवत्सेरी
 भवेत् पूर्वापरहृद्योः रंतेयश्चादंफुरुतेनरः नभस्यस्पदिजश्रेष्ठापितरस्तेन
 पुत्रिणः पौर्वाहिकापौर्णमासात्पमाचैवापरहृदिकाति वृत्तत्त्रापि कामिकं
 तिथिकर्तव्यं श्राद्धकर्मद्विजादिभिः पूर्णिमाश्राद्धदानेनसंपूर्णफलमभ्युते
 कुर्वन्वैप्रतिपक्षाद्वंथनयानौसमश्रूते इत्यादिषोडशकं वायुपुराणपि पु
 ष्टिप्रजांस्मृतिंमेधामित्यापुपकस्यपौर्णमास्याघमावास्यांतंतिथिषोडशकमु
 क्तमित्यलं ननुश्राद्धपिंडप्रदानं कर्मतिकथमुक्तंस्मृतिष्वनेकथाश्राद्धश
 ष्टप्रयोगात् तथाहि श्राद्धभुगृहवर्जयेत् श्राद्धभुक्प्रातरुत्थायअपि।

राम
 ९

प्रताश्रद्धाचर्चवृत्तिभूषणः अश्यामीयतेयसाश्चादं

स्यात्सकुलेर्जंतुर्भोजयेषक्तयोगिनइत्यादिर्नभोजने श्राद्धास्तियत्रतश्चादं
 तेननिगद्यतइतिपाणिन्यादिबचनाच्छुद्धायोगे त्रीस्त्रीभ्यंशानवनेज्यदषो
 तं नं दायोभर्षावदिनेत्रयोदश्यात्रिजन्मिनेषुश्राद्धंनकुरुतेत्यादिवचना।
 तिंडदानेवा अथैतन्मनुःश्राद्धशब्दः कर्मप्रोवाचेत्यादिनाकर्मणि एवंवि
 प्रतिपत्तौपिंडदानस्यप्राधान्यात्तदानेशंतनोर्हस्तोत्थानाञ्चगयादौपिंडदानं
 श्राद्धं ब्राह्मणपरीक्षायत्नादपाङ्क्यभोजनेदोषश्रवणमिंडराहित्येपिश्राद्ध
 संभवाच्चयुगादौब्राह्मणभोजनमेवश्राद्धं दर्शादौतूभयसमुच्चयः श्राद्धमित्ये
 केतदन्वेनक्षमते अथ्याद्यादिदोषपरहतेः श्राद्धमादीयतइत्यादवव्याप
 कत्वाच्चातदपिन तथासतिहैतुकत्वसंभवेकल्पनागौरवकल्पेः अथैतन्

नुः श्राद्धशब्दकर्मैतिस्मृतिवैयर्थ्यं तथा चोक्तं पुराणमानवो धर्मस्तंगो वे
 दश्चिकित्सितं आज्ञासिद्धानि चत्वारि नहंत व्यानिहेतुभिरिति तस्मात्स
 र्वत्र कर्मत्वाविशेषादभ्यायभेदेन कर्मव्यवस्थायुक्ता तथा च धर्मप्रदीपे य
 जुषां पिंडदानं तु वल्गुं चां द्विजतपर्णं श्राद्धशब्दाभिधेयं स्यादुभयसामवेदिना
 मिति आपस्तंबोपि श्राद्धशब्दः कर्मप्रोवाचपितरो देवताब्राह्मणस्ताहव
 नीयार्थं मित्रहस्तांडे देशेति देवतोदेशेनयथाहवनीये होमस्तथापि ह देशे
 नब्राह्मणदत्तं श्राद्धमित्यर्थः ततश्च कर्मैवोपपन्नमिति तथा च ब्रह्मांडे देशे
 काले च पात्रे च श्राद्धया विधानान्वयत्पितृनुदिस्यविभ्रंभ्यो दत्तं श्राद्धमुदा
 हृतमिति मरीचिरपि प्रेतंपितृंश्च उदिस्यभोजंयत्प्रियमात्मनः श्रद्धया

राम
 १०

दीयते यच्च तद्वाहं संप्रकर्तितमिति वृत्त्वोपि पात्रं पलाविधिः श्राद्धदेशः का
 लः क्षमादया एते देवोच्यते श्राद्धं हविः कर्तुं समन्वितमिति यद्वै कत्रथारिभाषिक
 भितरत्रौपचारिकं तथा च श्रीधरपद्धतौ होमश्रद्धेयं पिंडदानं च तथा ब्राह्मणो
 जनं श्राद्धशब्दाभिधानं स्यादेकस्मिन्नौपचारिकं प्रयोगो ह्यस्य तैल्लोकेनिय
 मस्तत्रयसतीति प्राधान्यप्रयोजनेयदकरणेभ्यावृत्तिः प्रधानस्याक्रियायत्र
 सांगतक्रियतेपुनरिति वचनात् यदुक्तं प्रतिपदेशे हि तृकर्तृकं श्राद्धविषय
 त्वमिति तत्रार्कं जीवत्यि तृको देशे हि ह्युतमृतपितृकइति उभयथाप्रतिक्र
 मः तथा च जातमात्रस्तदोक्षि त्रौविघ्नमानेपिमातुले कुर्यान्मातामहश्राद्धं प्र
 तिपथाश्चिनेसिते नन्वेवंत्रिपिंडंपदं दुंवा उच्यते पित्रादित्रिकं जीवतित्रि
 पि

कैजीवतित्रिपिडंमृतेतूत्तरमिति तथाचकात्यायनः मातामहानांदातव्यंप्रति
 पद्येवमुख्यकं त्रिकंहित्वाप्रयलेनश्राद्धं कुर्यात्सपिडकं गौतमीपिमात्पक्षेमृता
 नांचदेयंभक्त्यातुमुख्यकं सर्वेषांपार्वनेकुर्यात्तथाशक्त्वातुपिडदः जातमात्र
 स्तुश्रीहित्रोविद्यमानेषुपार्वणं कुर्यान्मातामहश्राद्धंप्रतिपद्येवसर्वदेति मृतेपि
 त्रादित्रिकेतुगोभिलः मातामहानांप्रतिपद्यौहित्रंसयमाचरेत् तत्रपित्रेस्वयैवि २५
 शेषात्प्रातिरिष्यते प्रतिपत्प्रतिपद्यद्द्विपित्र इतिपितामहाद्युपलक्षणं प्रत्य
 क्षपितरंत्यक्त्वात्पुन्यथातुददातियः सयातिनरकंघोरंयावद्दूसागरानगाद्
 ति मृतेपित्रादित्रिकेपित्तपेक्तिपरित्यागेन प्रत्यवायजनकत्वात् पंचमापर्यं
 तंश्राद्धकालत्वाच्च तथाचयमः हंसैवर्षासुकन्यास्यशाकेनापिगृहेवसन्।

राम
 ११

पंचम्योरंतरेदद्यादुभयोरपिपक्षयो एकादशीचतुर्दश्यादितिथिश्राद्ध
 निक्षयाहश्राद्धानितूत्तरत्रप्रपंचयिष्यते इहत्वपरपक्षादिप्रपंचेनालं ए
 वंपक्षश्राद्धमुक्त्वापक्षोत्तरमाह उर्ध्ववाचतुर्थीः वाशब्दुत्तरोत्तरप्राश
 स्त्यंसूचयन्मृत्यंतरेक्तपक्षाभ्योतयति ततश्चशक्ततेनशक्ततरेणश
 क्तेनचपूर्णिमांपंचमीमष्टमीसुकादशीमारभ्यशेषदिनेषुष्याक्रमंशक्त्वा
 श्राद्धंकर्तव्यमित्यर्थः तथाचब्राह्मि अश्वयुक्कृष्णपक्षेतुश्राद्धं कुर्यादितिनेदि
 ने त्रिभागहीनंपक्षंवात्रिभागंत्वर्धमिववा विस्तुधर्मैस्तिरेपिउत्तरद्वयनाछा
 द्वेष्रेष्टस्यादक्षिणायनं चातुर्मास्यंच तत्रापिप्रसूतेकेशवेधिकं शोष्टपद्या
 परपक्षस्तत्रादिचविशेषतः नन्वेवंपंचम्यूर्ध्वंततोप्यतीत्यष्टम्यूर्ध्वंततो

प्यतात्त्रेकादशभारभ्यश्चाद्द्विदधतावाक्केन कृत्स्नपक्षेदशम्यादिवर्जयि
 त्वाचतुर्दशमिति दशमाप्रभृतिश्चाद्द्विधायकंमनुवाकं विरुध्येत मैवं।
 पितुःशस्त्रहतत्वेदशमाप्रभृतित्रिभागत्वंपक्षेऽप्येकादशाप्रभृताख्यविरे
 धः अतएवप्रतिपलभृतिषेकावर्जयित्वाचतुर्दशमितिचतुर्दश्यापार्व
 णनिषेधस्यत्रिभागादिपक्षेधेवपर्यवसानमित्कत्तं तिथिविषयंपक्षोत
 रमाह^५ यद्दहुरिति विभक्त्यर्थीययीभावे नपुंसकादन्यतरस्यामिति ट
 जभाक् क्षत्रियादिप्रतिपद्यार्थं ब्राह्मणानिति पूर्वेषुरिति निपातः^६ तश्च
 यद्विनेमृताहसंज्ञकतिथिरपश्येत्स्यात् हेपूर्वाहेवाब्राह्मणानामेवमि
 दं कुर्यादिति शेषः पूर्वेषुरसंभवेतद्दहनिमंत्रयेदिति वाशब्दार्थः तथा
 यदहःसंपद्येतददहःश्राणानामेव पूर्वेषुर्वी^५ ४

राम
१२

चकूर्मेश्वोमविष्यतिनेश्चाद्द्वं पूर्वेषुरभिपूजयेत् असंभवे परेषुर्वीयथो
 क्लसृणैर्युतान् देवलोपि श्वःकर्तास्मानिनिश्चित्यदातौ विप्रान्निमंत्रयेत्
 असंभवे परेषुर्वी ब्राह्मणं स्तान्निमंत्रयेदिति अथवावाग्दीव्यवस्थायां
 योषित्संसंगिनः पूर्वेषुरितरांस्तदह इत्यर्थः तथा चमार्कंडेयः निमंत्रयेत्
 पूर्वेषुः पूर्वोक्तास्तद्विजोत्तमान् अत्रातोत्तदिनेवापि हित्वा योषित्संसंगिनं का
 त्यायनोपि नविना ब्रह्मवर्षेण ब्राह्मणः श्राद्धमर्हति ब्रह्मचारीयति श्रेवत
 दिनेच निमंत्रयेदिति दिनद्वयेपि निमंत्रयेदिति संमुख्यार्थो वा तथा च वृ
 ल्क्य चरणक्षालनादूर्ध्वं पुनर्विप्रनिमंत्रणं आसनाचनसंयुक्तमर्थं च
 प्रतिपाद्यते इति अत्रैके यदहःसंपद्येते तिसंपत्यर्थवाचकत्वात् यदह

रथोक्तद्विजद्रव्यादिलाभस्तदहएवंश्राद्धंनतुमृताहमिति तन्न तस्यालभ्यये
 गत्वेनानित्यत्वात् मृताहोवाचनिकत्वात्सदाचरितृत्वाच्च नचसंपतःपुरु
 षयलःसाधत्वादन्यपरत्वंवा तस्मान्मृताहएवसर्वसंपाचश्राद्धंकर्तव्यमित्यु
 क्तं अतएवगोभिलसूत्रेयदहउपपद्येतीत्फपपन्तार्थमुक्तं तथाचपुराण
 समुच्चये यातिथिर्यस्यमासस्यमृताहेतुप्रवर्तते सातिथिःप्रेतपक्षस्यपूज
 नीयाप्रयत्नः तिथिर्छेदोनकर्तव्योविनाशोच्यदृष्ट्या पिंडश्राद्धंचदात
 व्यंविच्छित्तिंनेवकारयेदितिमृताहविषयस्यापिऋष्यशृंगवचनस्यात्रापिस
 दाचाइएणसंगतत्वान्तिथिविषयत्वेमप्यविरुद्धं एतच्चपुत्रभ्रातृपत्न्यादिभ्य
 तिरिक्तविषयं तेषामेकादशीहृद्दश्योःश्राद्धविधानात् तथाचवायुर्षुसं

रम
 १३

न्यासिनोप्यादिकादिपुत्रकुर्याद्यथातिथिमहालयेतुयच्छ्राद्धंदादृश्यपार्वणेन
 लिति पिंडश्राद्धंचदातव्यमितिनिषिद्धदिनेपाल्यर्थः तथाचकार्येनः अशक्त
 ःपक्षमध्येतुकरोत्येकदिनेयदि निषिद्धेपिदिनेकुर्यात्सिद्धदानंयथाविधि
 ति नन्वेवंपौर्णमास्यामृतस्यकुत्रतिथाविति तन्नामावास्यायामित्येके त
 न्न तिथ्याश्रयाभावात् दर्शमृतस्यैवतत्रोचितत्वाच्च अतोभाद्रपचामेवयु
 क्तं तथाचवृत्त्वः पूर्णिमायामन्यायावासदाकन्यागतेरवौ एकोद्विष्टतुमातु
 स्यात्पितुःपार्वणमुच्यते नान्यकालेप्रशंसंतिक्षयेहनितुपार्वणमितिपूर्णि
 मादर्शयोर्मृतस्यकन्यागतेरवौतयोः क्षयाहसंज्ञकतिथित्वात्तौष्टपचामप
 रपक्षेचदर्शंचपार्वणंकर्तव्यमित्यर्थः तथाचशौष्टपचामन्यांचकन्याप्रा

द्वैतवैसदा सर्वस्विनाधिकर्तन्मंश्राद्वाद्दुलोचनइति एकोद्विष्टं तु मातुः
 स्यादित्यस्मिन्परिष्टाद्भ्यामइत्कं अत्रकेचिद्देवपूर्वनिमंत्रयेदिति न्न पि
 तृपूर्वस्यविहितत्वान् तथा च देवलः श्वः कर्त्तस्तीति निश्चित्यदाता विप्रान्नि
 मंत्रयेत् कृतापसव्यः पूर्वेषुः पि न्न पूर्वनिमंत्रयेत् प्रचेता अपि कृतापसव्यः
 पूर्वेषुः पि न्न पूर्वनिमंत्रयेदिति स्मृत्यंतरे पि प्रार्थयौ तप्रदोषांतं भुक्ता नशयि
 तान् द्विजान् अयुग्मानपसव्येनपि तृपूर्वनिमंत्रयेदिति यत्तु बृहस्पतिवच
 नं उपवीतातत्तैभूत्वादेवतीर्थं द्विजात्तमान् अपसव्येनपियेचस्त्रयंशि
 ष्योथवासुतइति तत्पूर्वेषुश्चाद्वायोरश्रवणादस्मिन्नेवक्रमेणो ज्यमित्य
 विशेषः एतच्च पूर्वेषु निमंत्रणं गृहले पापुपलक्षणं तथा च वारा हे व

राम
 १४

स्त्रज्ञो चादिकर्तव्यत्पः कर्त्तस्तीति ज्ञानता स्थानोपलेपनं भूमेः कृत्वा विप्रा
 न्निमंत्रयेदित्यादि एवं निमंत्रय ब्राह्मणनाह स्तातकान् स्तातकास्त्रि विधास्ता
 न्निमंत्रयेदिति शेषः तथा च यमः विद्याव्रतोभयस्त्वातो ब्राह्मणः पक्तिपावनइ
 ति अयं चापत्नी कनिमंत्रणप्रतिषेधप्रसवः किर्त्तयेदृषलीपतिरित्यत्रिणा
 निस्त्रेषाधात् हकेयतीन् निमंत्रयेयुर्नकात्यायनादयइति विकल्पः तथा च
 वायवीये गृहस्थानां सहस्त्रिणवान् न्नस्थशतेन च ब्रह्मचारी सहस्त्रिण एको
 योगाविशिष्यते विष्णुरपि अपितः स्वकुले जाया द्वैजयेचस्तयोगिनः विप्रं
 ब्रह्मे प्रयलेन तं तृप्यामहेवयमिति इतरेकात्यायनादयोनेत्याहुः तथा च गृह्य
 संग्रहः आचार्यानुमतैवाकमेकीयं गृह्यते क्वचित् शेषाण्येकीयवाक्यानि आ

चार्थेनप्रशंसति वसिष्ठेपि श्रुतिस्मृतिअतिऋम्यमोसमश्रातिमूढधीः नतंदुः
 ब्रह्मणं प्राप्नुः श्राद्धार्थमुपवेशयेत् योदघादस्तमस्माकंतस्सर्वे मधुनासह आ
 भिवेषणसमायुक्तं शस्तानांमृगपत्रिणं जातूकल्पः दारवान्योद्विजः श्राद्धेदेवानो
 मांसमध्वरे सदुराद्वा दुर्वा चार्थीवेदमार्गस्वदूपकः तर्पणंतिलहीनंयच्छादंयञ्च
 निराक्षिपं विनादर्भं श्रयासंध्यात्रयंशंशविषाणवत् यत्रमातुलजोद्वाहायत्र
 वाद्वृक्षलोपतिः श्राद्धं धिनोतितन्मैर्तोक्तृतयञ्च निराक्षिपं विश्वामित्रः निमं
 त्रितस्तयः श्राद्धेयज्ञैवापिद्विजाधमः मांसं नाश्रातिनिरयंयातिवैपशुतांन
 रः इत्याद्यं गवाध्यामतिपक्षः कात्यायनेननिरस्तइत्येकं इत्युक्तं त्रिदेदि
 नामैव हि वितत्वात् तथा च वायुसंतिवेदविरोधेनकेचिद्विज्ञानमानिनः।

राम
 १५

यत्र
 अंपतयोनामवेदसंतियथारजः मुग्धान् जाटिलकाषायान् श्राद्धेयलेनवर्ज
 येत् ब्रह्मांडेपि एभिर्निर्धूतदृष्टंच श्राद्धंगच्छतिदानवान् शिखिभ्योधातुर
 क्तैभ्यस्त्रिदेदिभ्यः प्रदापयेदिति मुंडोविशिरवः जटिलोभस्मागः श्रुतिरपि
 अशुचिवीएषयन्मुंडस्तस्मैतदपिधानंयच्छिवेति उभावप्यज्ञातकुलशाल
 त्वान्निमंत्रयेदित्यन्ये तथा च कायिनः यस्पशालंनजानीयातिस्वानंत्रिपु
 रुपकुलं कन्यादानेतथा श्राद्धेनवृणीयाकंदाचन मनः नस्वगोत्रेहविर्दधात्स
 मानप्रवरेतथा नप्रविज्ञातकुलेचैवयथाकन्यातथाहविः पुराणस्येपि ये
 पांनज्ञायतेस्पानंनष्टस्थानाश्रयेद्विजाः नज्ञातिज्ञायतेयेषांनृसंवंधीनवा
 धवः कुधूर्मीचरणयेतुनतांछाद्देनिवेशयेदिति तदपिन विज्ञातकुल

शीलादीनां विश्वानोपपत्तेर्मीसमधुदक्षिणदानपंक्तिभेदादिदोषोपपत्तेः तस्मा
 दुभयोरप्यातिथ्यरूपेण भोज्यत्वं नपंक्तौ निवेशइति युक्तं तथा च वाराहे वै
 श्वदेवे नियुंजीत ब्रह्मचारी शुचिसदा भिक्षुकान् देवतार्थेषु पूजयेदतिथिं
 यथा अतिथ्यौ दिवृत्तौ ह्यगलेषोपि गंधतान्भिः फले श्रैवभोजनैः शरीरसंस्कृतै
 : संपूजयेद्यतिथिं प्रादे पितृणां तुष्टिकारकं ब्रह्मचारीयति श्रैवपूजनी
 यो हि नित्यशः तद्धृतं सुकृतं पत्न्या तस्य षड्भागमाभुयात् मार्कंडेयोपि भि
 क्षार्थमागतान्वापिकाले संयमिनीयतीन् भोजयेत्पुण्यपाताद्यैः प्रसादो घ
 तमानसः कल्पतरवपि पूजयेद्ब्रह्मकालेपियति नं ब्रह्मचारिणं गृह्णति
 पितरो देवाः सचयातिपरंगतिं तारयेति च दत्तारयुं ब्रान्दाराण्ये त्दं सथा

राम

१६

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेदाश्रमागतं अलाभेभ्यानभिक्षूणां पूजयेद्ब्रह्मचा
 रिणं तदलाभेषु दासीनें गृहस्थमपि भोजयेत् विश्वामित्रोपि यतिवीं ब्रह्मचा
 रीवाभुंजानानां द्विजन्तानां श्रादेयत्र भवेत्साक्षात्महालयसमं हितत् महाल
 ये गयायां च यतिधर्मघट्टिः पित्रर्थकल्पितं पूर्वमत्र देवादिकारणात् वर्जमे
 तादृशी भिक्षोपरबाधा करी तथा यमोपि भिक्षुको ब्रह्मचारी वा भोजनार्थं
 मुपस्थितः उपविष्टेषु तु प्रासः कामं तमपि भोजयेदित्येव ब्रह्मादिवचनयथा
 लोचनया यतीनीसाहित्वभोज्यत्वयोरेव प्राप्तिर्नपंक्तौ निवेशइति तथा च स्मृ
 तिः भुक्तशयं नभुंजीतपीतशयं नसंपिबेत् नचैवोपविशेत्त्यंक्तौ यतेवीता
 पसस्यवेति यतिस्तु सर्वविप्राणं सर्वेषामग्रभुज्मवेदिनि वायुपुराणे क्तेः

किंचयादिपुंक्तुपवेशः स्यात्तद्विज्ञेभ्योमांसादिदानेनतेषांतदभावेपंक्तिवैष
 म्यात्तैयुक्तं। नपंक्तौविषमं दद्यादितिवाक्यात् दृढहारो तोपि पंक्तिभेदोवृथा
 पाकीनरकंप्रतिपद्यते कामाह्येभाह्याद्वापियःपंक्तिं दूषयेत्द्विजः नरका द
 वतीर्णस्तुजायतेग्रामसूकरइति अपिच दक्षिणायामापिवैषम्यं तथाच
 विश्वामित्रःहिमंवारजतंवापियतयेब्रह्मचारिणे योदद्यात्क्रुतेवस्त्रंसभवे
 द्रवसिष्टमचत्वरूआ ह्म पातकइति अतएवइत्युक्तं तैस्तैकं यदैकग्रहणं
 व्यवस्थितविकल्पार्थं देवप्राद्वैतयद्यपि त्रेगृहस्याइति तथाचवृद्धवसिष्ठः
 चत्वारःआश्रमायुज्या देवप्राद्वैतसर्वद्य चतुराश्रमवात्यन्यःप्राद्वैतैवप्र
 दापयेत् मार्कंडेयोपि ब्राह्मणैर्नांसहस्तेभ्योयोगोत्तमसन्नोयदि यज

राम
१७

मानंचभोतद्वृश्चनोरिवांभसितारयेत् यमोपि नत्राह्मणंपरिच्छेत्तदेवैकर्मणि स
 र्वदापि त्रेकर्मणि संप्राप्तेपरिच्छेत्प्रयत्नतः वैश्वदेवेनियुंजोतेतिवाराहवाक्यात्त्रे
 त्यलंबहुना गृहस्यान्साधून्वावाश्रुब्दःपाक्षिकयति निर्मंत्रणनिषेधार्थः तथा
 चजावालः अश्रांतियेनमांसानिभार्याहीनाश्रयेद्विजाः येचमातुलसंबंधान
 तंश्राद्धेनिवेशयेत् शश्वशृंगोपि नाश्रातियोद्विजोमांसंयस्वनीदारसंगृह्णा
 वै नोमुनिभिः प्रोक्तावनर्होमिखदूषकाविति ननु वासासुगृहस्यनिषेधार्थः किंन
 स्यात् सर्वसाधुशब्देनैवतान्निषेधसिद्धेः नचात्रवाशब्दाभावात्शक्यः शश्वो
 तरेदृश्यमानत्वान् तथाचगोभिलः गृहस्यान्साधून्वेति वसिष्ठेपि यती नृगृ
 हस्थो धून्वेति अतश्चगृहाःपलीतसहितगृहस्यातरान्निमंत्रयेदित्यर्थः न
 न्सा

चाविभार्यनिमंत्रणमनुज्ञातं विभार्येष्टिपलापतिरित्यत्रिणाप्रतिषेधात् साधू
 नाहादित्यपुराणे साधून्वक्ष्यामिसंप्रतमित्कपक्रम्यगंगायमुनयोर्मध्यमध्य
 देशःप्रकीर्तितः तत्रोत्पन्नाद्विजायेवैसाधवस्तुप्रशस्यतइति यद्वादेशव्यति
 रिकदेशस्थाःसद्गताःस्लिख्देशनिवासिनोवर्जयेदितिमास्याक्तेः श्रीत्रिः
 यास्तिमंत्रयेदिति श्रीत्रियमाहदेवलः एकशारव्यसकलाचषट्तिरंगेरधी
 त्यच षड्दूर्मनिरतीविषुःश्रीत्रियोनामधर्मवित् जन्मनाब्राह्मणेश्वरैः सं
 स्कारैर्द्विजउच्यते विषयायान्तिविप्रत्वंत्रिःश्रीत्रियउच्यतइतिवा वृद्ध
 ननवधान् विकलेंद्रियदुरचारादिदोषराहित्यमनवघशब्देनोच्यते त
 तश्चाग्यःसर्वेषुवेदेषु श्रीत्रियोब्रह्मविद्युवेतियुवत्वेनवृद्धनिषेधेवृद्धनि

राम
 १८

तिप्रतिप्रसवः यद्वासुधवृद्धविधिभ्यां तद्वातिरित्कर्त्तव्यवयस्कस्यभोक्तृनि
 यमाक्षमस्यानिषेधः अनवघपदमुत्तरानुषज्यस्व कर्मस्यद्विजविशेषणं
 कृत्वाकेवल वृद्धशब्देनज्ञानवयस्तपोवृद्धास्त्रिःविधानितिहलायुधः स्वक
 र्मस्थान् स्वजालुक्तकर्मनुष्ठानरतान्विप्रानित्यर्थः अतश्चश्रीत्रियादिवै
 लस्यमनेनोक्तमित्युपनरुक्तिः तथाचपुराणसमुच्चये गृहस्थाःकुलसंप
 न्नाःप्रख्याताकुलगौत्रिक स्वचारनिरताःशांताविज्ञेयाःपक्तिपावनाइति।
 मुख्यकल्पपदश्रीनुकल्पमाह अभावेपिशिष्यास्त्वाचारान् अपिशब्दस्मृ
 त्यंतरेक्तानुकल्पसमुच्चये ततश्चपूर्वोक्तिमुख्यकल्पाभावेसद्गतान्शि
 ष्यादिनपिनमंत्रयेदित्यर्थः तथाचयाज्यः स्मस्त्रीयक्रत्विक्जामात्

याज्यश्चशुरमातुलाः त्रिणचिकेतदौ द्वित्रिभ्यसंबंधिवाधवाइति अनुक
 ल्यस्त्वयं ज्ञेयः सदासद्विरनुष्ठितः मामंतामहमातुले चस्वस्त्रीयंश्चसुरंगुरुं
 द्वौ द्वित्रं विपुतिवंधुं श्रुत्विग्याज्यौ चभोजयेदिति मनुः आपस्तंबोपि गुणव
 दलाभेसा दधीप्येतेमात्रवासिनोरव्याताइति अयमनुकल्यो देवएव नपित्रि
 तथा चात्रिः पि गुं एवेंदंली तापितामहोभ्राताशिष्यावायसपिंडकः नप
 रस्यरमर्थाः स्युर्नप्रादे ऋत्विजस्तथा ऋत्विक्सुत्रादयोत्येतसकुल्पाब्रा
 ह्मणादिताः वैश्वदेवे निधीक्तव्यायचितेगुणवत्तराइति अपिभिर्नक्रमइ
 तिहलायुधः स्वाचारा नित्यनेनाचार्यधनहारित्वाभावउक्तः तेहिकदा
 चिद्वनहारिणिविहिता दचासिंडं हरेइ नमित्यादिना अतस्तथात्वेशि

राम

१९

ष्यदौ द्विशादयोनाभिमंत्रणीयाः पिडदोशहरइति पिंडदानुत्वहरंसभवात् कज्यीनाह
 द्विर्नग्नसुकुविक्रिधस्यावदंतविद्वप्रजननव्याधितव्यंगिस्त्रिकुष्टिकुनखिवज्जं
 न् द्विरितिपित्रोर्वशेत्रिपुकरुषं वेदाग्न्या विच्छेदाग्नयः शूद्रोद्विर्नग्नः तथाचसुमं
 लुः यत्रत्रिपुरुषादासीदुभयोगेत्रयोरेपि वेदस्याग्रेष्वविच्छेदोद्विर्नग्नः परि
 कीर्तितः दुश्चर्मतिच शुक्कोतिकपिलोगकेशः तथाचकात्यायनः द्विर्नग्नः कि
 लदुश्चर्मशुक्कोतिकपिलः स्मृतः विचर्चिकादित्वदेवाविक्रिधपरिकीर्तितः
 संग्रहकारोपि रवल्वाटकश्रुर्दुर्बलः कपिलाश्चंद्रएवचेति विक्रिधओष्टाभ्या
 मनावृतदंतः तथाच यस्यनैवाधरोष्टाभ्यांछाघतेदशनावली विक्रिधसतु
 विज्ञेयोब्राह्मणः पंक्तिदूषकः मूतिगंधप्रणाइतिकश्चित् श्यावदंत स्वभावान्क

पिलदंतः विद्वप्रजननः खिन्नालिंगचर्मादक्षिणात्प्रसिद्धः तथाचकल्पलतायां।
 विद्वप्रजननश्चैवक्तंशिभ्रविकारवान् तंहिकामोर्थभोगार्थंदाक्षिणात्प्रकु
 र्वते वंध्यवाजोवा मृतापत्यइत्यन्ये व्याधितोरोगमहारोगपसृष्टृतिकश्चित्
 व्यंगोविगतंविधिबंधंगयस्पतिसमस्य हीनांगोधिकंगश्च हीनानिरिकंग
 इतिस्मृतेः श्वित्रा श्वेतकुष्ठी कुष्ठीभ्रुत्सितगलितंगः व्याधितग्रहणादेवतल्लि
 पेधेसिद्धेतद्ग्रहणंदोषाधिक्यघोतप्रार्थं अजाणीघल्यरोगिदेवालयवज्ञायना
 र्थंच कुनरवीस्वभावकुत्सितनरवी एतान्वर्जयिचानिमंत्रयेदित्यर्थः अत्र
 स्तातकादिविहितग्रहणंदेवतत्रनिषेधेसिद्धिर्निर्गतादिनिषेधोमुन्यंतरोक्त
 आंतरालिकादिजीयवशनार्थः तेचग्रंथगौरवान्तेहालिरिताः अन्यथादि

राम
 २०

प्रियो

र्निगतादिवर्जनमनर्थकस्यात् अर्निदेनामंत्रितोनापक्रामेत् अर्निदेपस्तेनामंत्रि
 तोनव्यतिक्रमेत् तथाचश्रुतिः सहोवाचानिंधाचैमाष्टपतपत्नीनिंधेष्टतोनाश
 कमपक्रमितितस्माद्ग्रहानिधस्य दृतोनापक्रामेदिति अग्निवेशेयोपि नेकश
 पिपरान्तंपोभुंकेमू७मीतिद्विजःवत्सराभ्यंतरेवत्सरंभवेदिति निर्दोषस्ये
 तिशेषः आमंत्रितोवाभ्यदन्त्यनप्रतिगृह्णीयात् निमंत्रितोविप्रोन्यदन्तंसिद्धमा
 संवापरस्यनगृह्णीयादित्यर्थः यद्वाभ्यस्यात्तमन्यदन्तंअन्यस्यदगागमश्रुं
 दसः वाशब्देनिमंत्रितेदातृभोक्रोपरस्परत्यागनिषेधंघोतयति तथाच
 पसः आमंत्रितश्चयोविश्राभोकुमन्यत्रगच्छति नरकाणांशतंगत्वाच्चोडालेघ
 भिजायते केतनेंकरपितानुनिवारयतिदुर्मतिः ब्रह्महत्यामवाप्नोतिभ्रूद्

योनौ च जायते आदित्यपुराणे आमंत्रितश्चिरं नैव कुर्याद्विप्रकट्य च न देवा
 नां पिहृणं च दानुरन्तस्य चैव हि चिरकारी भवेद्दीगी पश्यते न रकाग्नि नैति स्ना
 तां शुचीना चोतान् ईदृशानुपवेत्प्र श्राद्धं कुर्वीति तिवश्यमागेन संबन्धः
 स्नानशौचाद्यमनानि स्मृतिप्राप्तान्येवात्र सार्थकत्वे नानुवदति तेन स्नानशौ
 चाद्यमनेषु विशिष्टविधिरित्यर्थः तथा च देवैः ततो निवृत्ते मध्याह्ने कृत
 लीमनरवान् द्विजान् अभिगम्य यथा पूर्वप्रयत्ने दंतं धावनं तैलमुदृतं न
 स्नानं स्नानोपचयार्थं पात्रे उविकदुवरे दद्याद्देवदेवत्यौ पूर्वकं।
 ततः स्नात्वानिवृत्तेभ्यः प्रत्युत्थाय कृतं जलिः पाद्यमाचमनार्थं च संप्रय
 त्तेषु धाकर्ममिति अत्रामंत्रितानोस्तिग्धस्तानदंतधावनविधिर्न कर्तुः

राम
 २१

तथा च दंतधावनतां बूलं स्तिग्धस्तानमभोजनं रथोपधं परान्निश्रा
 दकृत्सप्तवर्जयेदिति अत्रकेचिदनिषिद्धविधिविषयं तैलादिप्रणमिति त
 न्नाश्रादीये द्विविशिष्टविधित्वात् तथा च कात्यायनः तैलमुदृतं न देयं ब्राह्म
 णेभ्यः प्रयत्ततः तैरभ्यंगः प्रकर्तव्यो वज्र्यकालं न चिंतयेत् अभ्यंगोसुरेष्व
 रोपि पुत्रजन्मनि संक्रांतौ श्राद्धे जन्मदिने तथा नित्यस्ताने च कर्तव्योति
 थिदोषो न विद्यत इति निषेधस्य मलापकर्षविषयत्वाच्च एवं ब्रह्मादिषु
 धौरक्तश्रावादी च सत्यशुद्धत्वाच्च बुचीनिति विशेषः तथा च पुराणस
 मुच्चये कृत्वा तुरुधिरश्रावान्तविद्वान् श्राद्धमाचरेत् एकं द्वित्रोणिवा
 विद्वांस्तिनानि परिवर्जयेत् वमने वा विरेके वा तद्धिनं परिवर्जयेत् य

आरजस्वलानारीत्वशुचिस्त्रिदिनंभवेत् रक्तप्रावेतथान्दण्डशुचिलं
 प्रजायतर्दति एवमाचमनेपिविशेषः तथाचविष्णुपुराणे उपस्यर्श
 स्तकतर्प्यमंडलस्योतरेदिशि कतीथवा द्विजैर्वापि विधिवद्वाग्यतेःस
 द्द मंडलस्योतरेदेशे कुर्याद् चमनं द्विजः सोमपानफलप्रादुर्गकाश्च
 पगोतनाः आपस्तंबोपि कुर्युराचमनंविप्राउचाच्यमंडलादहः अन्यदि
 क्यद्दकुर्युर्द्विजैर्वाग्यतेःपितरोतादति तथा विप्रपादोदकस्नानेकुर्या
 द्दचमनं द्विजः रुधिरं तद्वे तोयं निराशाःपितरोत्पातापादोदकीच्छि
 वारिद्वयोश्चेत्संगतिर्भवेत् उच्छिष्टाःपितरोयांतिशुभ्रंतिचगयाशिरद्
 ति मंडलादिकरं गीमूत्रेणाहस्मृतिः गीमूत्रमंडले कृत्वा दक्षिणे चात

राम

२२

रेउभे श्राद्धीयाहनि संप्राप्तेरेणभिर्नजलेनच गृहकुड्यादिलेपेषुगीमूत्रं
 रेणुरुच्यतर्दति प्राङ्मुखानुपवेश्यदेवयुग्मानयुग्मान्यथाशक्तिपिभ्य
 एकैकस्मिदङ्गुरवान् यथाशक्त्येकैक स्पतिपदेउभयत्रसंबंधते यु
 ग्माद्विचतुरादयः अयुग्मास्त्रिपंचादयः ततश्चेकैकस्यपिनादेवैवश्राद्धे
 यथाशक्तियुग्मान्प्राङ्मुखान् पिभ्येकैकस्यपिनादेरयुग्मान्यथाश
 त्तसु दङ्गुरवान्विप्रावामकरेणासनंस्पृष्ट्वा दक्षिणद्विजकरं धृतौ भूर्भूक
 स्वः इदमासनमास्यतामित्युक्तोपवेश्यश्राद्धं कुपीदितिशेषः तथाचक्र
 ल्यायनः सव्येनैवासनं धृत्वा दक्षिणे दक्षिणं करं ॐ भूर्भुवः स्व रित्युक्त
 आसने धूपवेश्येदिति एवं चात्र प्रति पुरुषं देवं श्राद्धं भवतीति चण

ज्ञानस्यानियतवाचकत्वात् अत्रान्वये च तत्रापि कश्चिच्च तत्राद्यैः ततः नवाचरात्प्रो

म्यते यथाशर्पवेभ्यश्चाजयेद्युजोयथोत्साहंवेति ब्रह्मण्डोपि सामर्थ्ये
पिनवभ्योऽर्वाग्नोजयतसति द्विजान् नोर्ध्वं कर्तव्यमित्याहुः केचिद्विद्वेष्य
दर्शनादिति एवं बहुतरारप्राप्तौ संख्यामाह द्वीवादेव त्रीन्पित्रे वाशब्दः
प्रतिपुरुषं देवश्राद्धं निषेध्य देवद्वीपेन पित्र्ये त्रीनि ति पितृपंक्तौ दे
वेभ्यश्चैव पित्र्ये प्रतिपुरुषं त्रिकं भेदेन वा एवमुभयेप्येकादशैवेत्यर्थः
अतएव प्रतिपंक्तौ देवं श्राद्धं प्रतिपुरुषमिति पूर्वसूत्रापवादः तथा
च वृद्ध्या ज्ञवल्म्यः दशैकं पंचवा विप्राणां वार्षणे विनियोजयेत् द्वीदेवे
प्रागुदकुपि त्र्ये एकैकदशपंचवेति पक्षद्वयावधारणार्थं वाशब्दः वि
स्तरनिषेधात् तथा च स एवा द्वीदेवे पितृहृत्य त्री नृपंचचैव प्रक

राम
२३

ल्पयेदिति मनुरपिसंक्रियादेशकालो च द्वयब्राह्मणसंपदः पंचे
तान्विस्तरं हंति तस्मान्ने हेतुविस्तरं वृहस्पतिरपि एकैकमथवा
द्वौ त्रीन्दैवे पित्र्ये च भोजयेत् स क्रियाकालपात्रादिर्नसंपद्यतविस्तरं
ब्राह्मेपि यस्माद्ब्राह्मणवाहुल्याद्देवो बहुतरोग्भवत् श्राद्धनाशे मीननाश
श्राद्धं तत्र स्पविस्मृतिः उच्छिष्टेच्छिष्टसंस्कारनिंदादात्तपुमोक्तुषु वितंटायावा
पवाच्छिष्टे जल्पस्ते तेषु थग्विधा एकैकं भुंजयन्त वाशब्दोऽभावे तत
श्च देशकालधनाद्यभावे देवे पित्र्ये चैकैकं ब्राह्मणद्वयमेवोपवे शयेदित्यर्थः
तथा च वृद्ध्या ज्ञवल्म्यः एकं देवतथा पित्र्ये च न विप्राघभावतः योजये
त् श्राद्धदानेव पितृपक्षं नलोपयेदिति नन्वेवं न तैवैकं सर्वेषामिति निषे

धीनुपपन्नः मेवं तस्यसंभवविषयत्वात् तथाच ब्राह्मणविप्रसंपन्नावेकैक
 त्रयस्यैकः एकोवैकस्यभोक्तव्यस्त्रयाणामेकएववेति अत्रदेवेषुचैस्यनु
 वृत्तेऽभयत्रेतिप्रहृष्टं सर्वत्रविभागार्थं समंस्थादश्रुतत्वादिति न्यायात् सा
 तातमानां चैवं सातामहानाप्यैमेवंसर्वपक्षाभवेयुरित्यर्थः अतश्चसाता
 महश्राद्धमपिपितृश्राद्धवन्नित्यमित्युक्तं सातामहादिभिर्मातुःसांपिंड्यए
 वमातामहश्राद्धं नित्यमिति विज्ञानेश्वरः अतएवातिदेशान्नाद्यकार्य
 मित्यन्ये तदेतत्कर्माभिरनादृतमित्युपेक्षितं तथाचस्कंदपुराणे पार्वी
 णं कुरुतेयस्तकेवलं पितृहेतुतः सातामत्यं कुरुते पितृहाद्यौपजायते
 चकारो नवदादशदेवत्ये सातामत्योरतिदेशार्थः वैश्वदेवविशेष

राम
 २४

साह॥ ॥ तंत्रवावैश्वदेविकं विश्वेदेवाः संत्यत्रेति वैश्वदेविकं श्राद्धं तंत्रमु
 भयपत्त्योरेकदेवं भवेदिति शेषः अतइति पाठनौसाधारणं भवेत्तंत्रमिति
 वचनात् अयंचपक्षोन्यपक्षेषु विकल्प्यते तत्रैकप्रयोगपूर्वसाधकत्वं मि
 न्नप्रयोगापूर्वसाधकत्वं च वैश्वदेवश्राद्धस्य भवतीत्यर्थः एतत्काले च मसंपूर
 यित्वा भिमंत्रयेत् तथा च कात्यायनः कूर्ष्माडमंत्रस्मृतेन कुर्यातोयाभिमंत्रणे
 अन्तानि प्रोक्षयेत्तेन ते नैव श्राद्धमाचरेदिति कूर्ष्माडमंत्रायद्देवादेवेत्याद
 यस्त्रयः श्राद्धान्वितः श्राद्धं कुर्वीत अद्वाधर्मकार्येषु सफलत्वमिच्छयः तथा
 च मनुः प्रत्ययो धर्मकार्येषु सद्भिः श्राद्धं तूदादतेति सा च स्मृत्युत्तथर्तेप
 लक्षणं अतस्तद्धर्मयुक्तः श्राद्धं कुर्वीतेत्यर्थः तथाच विधिहो नमनुष्टा

नमंत्रहीनमदक्षिणं अश्रद्धयाकृतं दत्तं तद्वै रक्षासिभुंजते तथा विभक्ति
 भिस्तु यत्किंचिद्वापतेपितृदेवते तत्सर्वं सफलं त्याहुर्विपरीतं निरर्थकमि
 ति अत्र अद्वास्ति यत्र तच्छ्रद्धमिति आद्ग्रहणेनैव तदन्वि तत्त्वैल व्दे अद्वा
 न्वितग्रहणेपितृकार्येषु स्मृत्युक्तधर्मादरज्ञापनार्थं तथा च मनुः देवका
 र्ये द्विजातीनां पितृकार्ये विशिष्यत इति अतः पितृकार्येषु स्मृत्युक्तधर्माद
 रेण प्रयोगकुशलाः स्यादिति एतदुक्तं भवति संबंधनामगोत्ररूपाण्य
 यावत्प्रयोगेण पुत्रादिदत्तं हविः पितृणां नृसिकरं भवतीति तथा च नामगो
 त्रं स्वधर्मप्रापकं हव्यकव्ययोरिति ज्ञातिश्रेष्ठ्यमवाप्नोति प्रयोगकुशलो
 नर इति च नामादिप्रयोगधर्मप्रदापे आवाहनार्थं संकल्पेपि ददानेति

राम
 २५

लोदके अक्षप्यासनयोः पाद्ये नामगोत्रं प्रकाशयेत् अत्र चिंतयते संबन्धादि
 क्रमोस्ति न वेति केचित्तु संबन्धादीनां हविः प्रापकत्वमेव नोच्चारक्रम इति अन्ये
 त्वमुकगोत्रास्मत्पितरमुकशर्मन्ति क्रम इति वसुरुद्रादिध्यानमेव नोच्चार इ
 त्येके तत्र नाद्यः स्मृत्युक्तमवैयर्थ्यात् न द्विगोत्रप्रयोगस्यादावविहितत्वात् न
 तु वस्वाधुश्चारस्यैवोक्तत्वात् तथा च संबंधं प्रथमं ब्रूयान्नामगोत्रे तत्परं रू
 पं ततो विजानीयादेषधर्मः सनातनः अन्यच्च मृतनामसमुच्चार्य तस्य गोत्र
 मुदा रयेत् बृहस्पतिरपि आसने चार्घ्यदाने च पिंडदाने ऽवने संबन्धनामगो
 त्राण्यथा हर्मनुकीर्तयेत् वसुरुद्रस्तथादित्यः पित्रादित्रितये क्रमात् मा
 तामहादिमात्रादित्रये च स्मृतिमर्हतीति तथा वसुरुद्रादित्यरूपां द्वाद

ज०

र्थतर्पयेत्पितृन् नामगोत्रेसमुच्चार्यतिलैस्तीर्थेषुसंयतइति तार्थपितृ
 तीर्थं ततश्चास्मत्पितरमुकशर्मन्तमुकगोत्रवसूरूपेतिप्रयोगः पाघेतुवि
 रोधोभासते विधिनिषेधयोर्दर्शनात् तथाच पाघेनामगोत्रेप्रकाशयेदि
 त्युक्तं तथा आसनावाहनेपाघेअन्नदानेतिलोदके अक्षय्येपिंडदानेच
 नामगोत्रेप्रकीर्तयेदिति मनुस्मृतिनिषेधति हविर्मेदलभूमौतुगोत्रमुच्चार्य
 तेयदि अकृतंततइवेदर्धपितृणोपतिष्ठतइति अन्नव्यवस्था स्वागता
 र्धगोत्रादिनिषेधः पादार्धपितृविधिरित्यविरोधः अस्तिचस्वागतार्धवि
 धिःपादार्धपूर्वभावात् तथाच वृद्ध्याज्ञवल्क्यः दत्तार्धक्षालयेत्यादावाच
 म्यक्षालयेत्युक्तं पूजयेत्युत्तराचम्यविप्रानभ्यंतरेनयेत् पुराणोच्चये

राम
 २६

पि दत्तार्धक्षालयेत्यादौविष्टरेषुनिवेशयेत् पूर्वयःक्षालयेत्यादौपादार्धं
 चततो नयेत् विप्रपादेदकोद्रुतापितृतृप्तिनिर्हृतिस्इति तस्माद्विप्राना
 हूयसव्येनतूह्मोस्वागतार्धंदत्त्वापादौप्रक्षाल्याचम्यमेदलेउपवेश्ययथा
 विधिपुनःप्रक्षाल्याचम्यपादार्धगोत्राद्युच्चार्यदत्त्वादिति नामगोत्रादिकंकथा
 विभक्त्याकुत्रप्रकाशयेत् त्यतआह संबन्धेचभवेत्पृथक्चतुर्थीसंप्रदानत
 इतिसामान्येनपृथक्चतुर्थेःप्राप्तयोर्विशेषमाहस्मृतिः पृष्ठाक्षय्यासनेष
 ष्ठीचतुर्थीचैवकल्पने आवाहनेद्वितीयाचशेषासंबुद्धयस्मृताइति कल्पने
 संकल्पे एतच्चात्तसंकल्पादन्यत्र तथाचब्रह्मंडपुराणेपितृभ्यश्चततोदघाद
 नामासंज्ञेनतु अमुकामुकुगोत्रैतत्तुभ्यमभ्यंस्वथानमइति शंखायनो
 पि अन्नंवासावेतन्नइत्युद्दिश्यभोजयेदिति पठंतिच आसंज्ञेप्रतिज्ञाया

मक्षय्ये दक्षिणाविधौ संपूर्णदृष्टासनयोः षष्ठीकुर्यात्सदेवहाति आसने च
 तुर्याविकल्पिता तथा दृष्टाक्षय्यासने षष्ठीचतुर्थी चासने मता अर्धावने
 जनपिंडमन्त्रप्रत्यवने जनं संबुध्यैतानिकुर्वीतशब्दशास्त्रविशारदः व्या
 सोपि चतुर्थीचासने नित्यं संकल्पे च विधीयते चतुर्थ्यनुपंगः प्रथमातर्पणे
 श्रोत्रासंबुद्धिमपरेजगुरिति देशभेदेन चतुर्थीव्यवस्थितेतिरत्तावलीका
 रः यतुसंग्रहकं द्वाक्यं अक्षय्यासनयोः षष्ठीद्वितायावाहने स्मृता अन्नदा
 ने चतुर्थीस्याहेषाः संबुध्यै स्मृता इत्यन्नदाने चतुर्थीविधायकं तद्धेवान्
 दानविषयं शेषाः संकल्पव्यतिरिक्ताः षष्ठीदानावने जनादयः संकल्पे चतु
 र्थाएव विधिः तथा च धर्मप्रदीपे गोत्राणामासने क्षय्ये गोत्रानावाह
 ने तथा अर्धगीत्रपितस्तद्दृष्टिं ददाने वने अन्नसंकल्पने गोत्रसंश्रामुक
 ज्ञे

राम
 २७

ह्यंशर्माण एव च त्यागे दाने च गोत्रेभ्यो देवेषु तदुदाहृतं मिति त्यागे संकल्पे
 दाने दक्षिणायाः एतदग्रे वक्ष्यामः अन्यत्स्मृतिभ्यो नुसंधेयमतः श्रद्धा
 न्वितइत्युक्तं शाकेनापि नापरपक्षमतिक्रामित् अनेनावश्यं श्राद्धमप
 रपक्षे कुर्यादित्यर्थः तथा च पुराणसमुच्चये नहि पिंडप्रदाने च न श्राद्धं भव
 तिकेवलं पुष्यपत्रफलं तोयं यज्ञान्यदपिकिंचन पितृनुद्दिश्य कर्तव्यं श्र
 द्धया पितृ तत्परैः तत्सर्वं श्राद्धमित्युक्तं श्रद्धया श्राद्धमुच्यते इति ननु पक्ष
 श्राद्धं सूक्तकौर्तव्यमुतनेति तत्रैकेनेति प्रतिज्ञातत्वात्कर्तव्यमित्य
 न्ये अत्र विचार्यते यदिनेति तदाऽरेभान्नि यमीदेष श्राद्धसमाप्तावित्यस्यै
 यर्थाश्च नुपक्रमं गंस्यात् पदिकुर्यात्तदा इत्याद्यं शुद्धौ द्विजाभ्युज्यादि
 श्र

वैषम्याद्येनैवारंभस्तेनेवसमाप्तिरिति न्यायबाधश्च स्यात् तस्मात्सूतकादि
 व्यतिरेकेणमयापक्षश्चाद्वैकृत्यमित्यतिप्रतिज्ञातेनसूतकाद्येतेकैर्तव्यं अ
 थगृहसाधारणद्रव्यैभ्यःपक्षश्चाद्वैकृत्यमित्यमुघृत्याःकृतानियमेनमया
 कर्तव्यमेवेतिप्रतिज्ञातेनसूतकादिमध्येश्चाद्वैकृत्यमित्युक्तं यथाह
 पाराशरः पाकेनिमंत्रितेषुचक्राण्यथानवणत्रैकृतप्रतिज्ञेनसूतकम
 ध्येधिकर्तव्यमेवमिहापीति तथाचपुराणसमुच्चयेपक्षश्चाद्वैसमारद्वे
 सूतकंनिपतेद्यादि सन्नाहृताहियितरसूतकातेविसर्जयेत् अथवाके
 चनेच्छंतिश्चाद्वैतमृतसूतके जन्मसूतकमासाद्यपश्चाच्छ्रद्धं समाचरेत्
 यदिनेवंनरकुर्यात्सूतकातेक्षंसमापनं प्राग्दत्तानिमनुष्येणश्चाद्वै

राम
 २८

भासुरतृप्तयइति इदं चाशौचांतेतन्मध्येवासमापनं पूर्वोक्तविषयकल्प
 नेनव्यवस्थेयमित्यविरोधः अवश्यकहेतुमाह नासिमासि वीशनमिति
 श्रुतेः प्रजापतिःपितृणिहस्मवोयुष्माकंप्रतिमासमशनं दत्तमतोऽपक्षे २५
 ऽवश्यमेवकर्तव्येत्यर्थः तथाचश्रुतिः अथैनंपितरप्राचीनावीति
 नइति अनेनचसूतसूक्तहेतुनाऽपरपक्षेऽभावाश्यायामवश्यकर्तव्य
 त्वयुक्तं तेनापरपक्षातिक्रमेनेत्यर्थादुक्तं तदतिक्रमेचोभयातिक्रमाश्र
 त्यवायस्मृतेः तथाच एतान्येवबहिः संतिकुर्यात्पंचमं योव्यतिक्रमेत्
 तस्मान्नातिक्रमेद्विद्वान्यचमंपेतृमेधिकं एतानिपुत्रायुर्धनधान्यादि
 फलानिपंचमंत्वमंमपरंपक्षंपैतृकंप्राद्वैकंतथा नतिर्वपतियश्चा

२५

द्वप्रमीतपितृकीद्विजः इंदुस्येसासिमासि प्रायश्चित्तीयतेतुस नियम
 माह तदहःशुचिरक्रोधनो त्वरितोऽप्रमत्तःसत्यवादीस्यादध्वमैथुनप्र
 मस्वाध्यायान्वर्जयेत् तदहरितिपूर्ववदृजूभावः आद्दिनेऽमुंशुक्रोक्तनि
 यममनुतिष्ठेदित्यर्थः शुचिः बाह्याभ्यंतरवमनविरेकरक्तज्ञावाघशु
 द्विरहितः अथशुचिः शुक्लवासाःस्यादित्यनेनकषायादेर्निषेधात् त
 थाचहारीतः शुचयः शुचिवाससःस्युरिति शंखेपि शुचिःशुक्लवासादर्मह
 स्तःस्वागतमितिव्रूयात् आद्दृष्टुक्लवासास्यादितिच पुराणसमुच्चयेपि
 एकवासास्त्यःकुर्यात्पिंडनिर्वपनंनरः कषायवस्त्रसंवीतः तद्वैरक्षांसि
 भुंजते धर्मप्रदीपेपि कषायंखंडवस्त्रं चरक्तवस्त्रं तथैवच एवंवि

रम
 २९

धानिवस्त्राणिवर्जयेद्वाइकर्मणि अप्रमत्तः स्मृत्युक्तकालादीसावधानः तथा
 च कालहानंक्रियाहानंमंत्रहानंचयद्भवेत् पात्रहानंचयद्वाद्भागंतेरक्षसांवि
 दुरिति स्वाध्यायः आद्दमंत्रजपाद्यतिरिक्तःपाठः मैथुनं पूर्वदिनेपि शेषंस्प
 षं नैयंविधिनिषेधेयताअपितुदिङ्नात्रं अतोऽन्यदपिबिधिनिषेधरूपंस्मृ
 त्युक्तं ग्राह्यं तथाचदातृभोक्तोऽनियमाः नचाश्रयातयेज्जातुनशुष्कांगिर
 मारयेत् नचोद्दीक्षेतभुंजानंनचकुर्वेत्तमात्सरं नदीनोपिनवाकुद्दोमवै
 वान्यमनानरः एकाग्रमाध्यमनःश्राद्धं कुर्यात्सदाबुध्दस्यादि अत्रैवंत्यते
 विधवापरस्त्र्यादीनांश्राद्धपाकेकर्तुंश्रुतिलकेकिमधिकारउतनेति अत्रै
 केसमाचारादधिकारइति तन्न स्मृतिविरुद्धाचारस्याप्रामाण्यात् तथा

च व्यासः गृहिणी चैव मुस्ता तापाकंकुर्यात्प्रयत्नतः निष्यन्नेषु च पाकेषु पुनः
 स्नानं समाचरेत् रजस्वलां च पाखंडीपुंश्चलां पतितां तथा त्यजेत्पुंश्चलां तथा च
 विधवां च परां तथा च रजस्वलां त्रिदिनादूर्ध्वमनिवृत्तरजस्कां य
 तु ब्रह्मपुराणे अंगकणीं च तु र्थां हस्तातामपिरजस्वलां वर्जयेत्पुंश्चलां च
 स्वप्नात्पितृवंशजामित्यन्यस्त्रीविधायकं तस्यत्यागसंभवविषयं अतए
 व पठंति मातृषसावधूः कन्याशूद्राग्नौ च परस्त्रियः पितृपाकं न कुर्वन्ति रा
 शाः पितरोगताः तथा श्राद्धस्य पाके विधवा परस्त्री संस्यन्तं तं कुर्याच्चित्तदेति
 शेषस्त्री न तु त्तिरेमीयुः पितरो न देवा इत्यादि व्यंगकण्डे अंगकण्डे श्रु
 टिकणी तिलकेत्वापस्तंबः ललाटे पुंड्रकं दृष्ट्वा स्कंधे मालां तथैव च निरा

राम
 ३०

शाः पितरो यांति शपदत्वा मुदा रूणमिति एवं च सकलशिक्षाचारविरोधमालो
 क्यपुंड्रकनिषेधस्य वर्तुलतिलकविषयत्वमितिकेचित् तदन्येन मंतं तस्मात्ति
 र्यकूपुंड्रं तथा दृष्ट्वा स्कंधे मालां तथैव च निराशाः पितरो यांति दृष्ट्वा च वृषलीपतिभि
 तिवाक्यात्तिर्पकूपुंड्रस्यापि निषेधः अतो नतिर्यकूपुंड्रं तदपि न सामान्येन तिल
 कमात्रनिषेधात् तथा च पठंति वामहस्तेषु ये दर्भाग्रहैरंगवलिस्तथा ललाटे तिल
 कं दृष्ट्वा निराशाः पितरोगता इति रंगवलिश्चतुष्कं स्मृत्यंतरं ललाटे तिलकं दृष्ट्वा
 स्कंधे मालां कितं तथा कांस्यपात्रे हविर्दृष्ट्वा निराशाः पितरोगताः सत्यत्र तोपि वर्जये
 तिलकं भाले श्राद्धकाले कदाचन तिर्यग्वाप्यूर्ध्वपुंड्रं वा धारयन् श्राद्धकर्मणाति ए
 वं च श्राद्धहेतिलकमात्रनिषेधो युक्तः प्रयोगे द्वाशोः प्रार्थनानंतरं तिलकविधा

नात् तथा च वृद्ध्या ज्ञवल्क्यः याचितारश्चनः संतुमास्मया चिष्कं चन तत्स
 तिलकंकुयी न्मंत्रे एणनेन भक्तिः नित्यानुष्ठानसन्निष्ठाः सर्वदा यज्ञबुद्धयः पितृ
 मातृ पराः संतः संत्वस्मत्कुलजानराइति न चानालोचितपरंपरानुष्ठानंग्राह्यं च
 तुर्विश्रुतिमेतेषु स्मृतिर्वेदविरोधेन परित्याज्यायथा भवेत् तथैवलौकिकं
 वाक्यं स्मृतिबाध्यं परित्यजेत्पठति चतुर्ध्वपुंढूं त्रिपुंढूं वा च द्राकारमथापि
 वा श्राद्धकर्तृनकर्तृव्यावावस्थिदाननिर्वपेदिति पञ्चभस्मीभवति तत्सर्वम्
 ध्वपुंढूं विना कृतमिति तत्संध्यादिकर्मविषयतिलकपरमित्यविरोधः आ
 वाहनादिवाग्यतश्चोपस्यर्शनात् आउपस्यर्शनादिति छेदः ततश्चावाहनमा
 रभ्यचुलकदानपर्यंतं मंत्रवर्ज्यं श्राद्धकर्मो नमाचरेदित्यर्थः तद्धोपेतुवे

राम
 ३१

क्त्वमंत्रजपोविष्णुस्मरणं वा प्रायश्चित्तं आसंघ्रिताश्चैवं तेष्वंमक्रोधादिस्मृ
 त्युक्तविधिनिषेधानाचरेयुरित्यर्थः तथा च शंकरः हुंकारेणापियो ब्रूयाद्वा स्ताद्वा
 पिगुणान्वदेत् भूतलाञ्छीद्वरेत्यात्रंमुंचेद्दस्तेनवापितत् प्रोठपादेव हिः कर्षो
 बहिर्जानुकरोप्यथ अंगुष्ठेन विना श्रातिमुखशब्देन वा पुनः पीतावशिष्टं तो
 यादिपुनरुभृत्यवापिवेत् रवादि तार्थयुनः रवादेन्मोदकानि फलानि च मुखेन
 बाधमेदन्तं निष्ठीवेद्गो जनेपि वा इत्थमन्नादिजः श्राद्धे दत्त्वा गच्छत्यथो गतिं पवि
 त्रपाणयः सर्वे ते चमोनम्रतान्विताः उच्छिष्टोच्छिष्टसंसर्गवर्जयंतः परस्यरं नस्य
 शीदामहस्तिनभुंजानो न्तं कदाचन न्यसेन्न पादयोः शीर्षं धत्ते त्रिसेव्यस्ति नयदा
 भाजनं स्युः श्रेदित्यादि एवमित्यतिदेशेन भोक्तृणां मपि कर्तृवन्मंत्रोच्चारणे प्राप्ति

तन्निषेधादग्नेो करणादिकुरुघेत्यादिप्रतिवचनमनुज्ञातं द्वाभीप्रयोगमुपक्रममाणाः परिभाषते १ देवपूर्वश्राद्धं परिभाषित्यमपवादव्यतिरिक्तघतिष्ठते श्राद्धमिति पितृकर्म देवपूर्वमिति पदार्थापेक्षं श्रुतसमयोक्तिः ननुस्मृत्यं तरोत्तकांडानुसमयोनर्थकः स्यादिति चेत्तु पदार्थानुसमयानुक्तिविषयत्वेन सार्थकत्वात् आह च सकलीगुणकांडश्चैदेकैकस्य प्रयुज्यते सहत्वाप्रापको नैवप्रयोगवचनो भवेदिति अतश्चापवादवर्जोपादप्रक्षालणादिसर्वकर्मदेवपूर्वमवतीत्यर्थः तथा देवपूर्वमवेच्छाद्वर्जयित्वाविसर्जनं प्रश्नचदक्षिणां चैवभुक्तेचाचमनंविना तथा हस्तोच्छिष्टायनयनमाहानं चविसर्जनं दक्षिणां सोमनस्य चविना न्यदेवपूर्वकं धर्मप्रदापेपि विसर्ग

राम
३२

श्रुलकश्चाग्नेो करणं पितृवारणं करशुद्धिरोशनं पितृपूर्वणिषद्भूदेति देवलोपियत्रयक्रियते कर्मपैतृकं ब्राह्मणान्प्रति तत्सर्वतत्रकर्तव्यं वैश्वदेवस्य पूर्वकमिति पिंडपितृयज्ञवदुपचारः पितृभ्यो पितरो देवतास्यति पितृभ्यो वायुतपितृघसोयदितियत्प्रत्ययः ततश्चपितृकर्मपिंडयज्ञवत्कार्यमित्यर्थः अनेनापसव्यं दक्षिणमुखवामानुपाताघतिदिष्टं अतोनाविबंधनादिपिंडोत्खापनांतपिंडपितृयज्ञवत्कार्यमिति अत्रसंदेहः किंनाविबंधनं वामभागे दक्षिणे वेति तत्रोभयथा चारदर्शनाघथासंप्रदायव्यवस्थेति परिज्ञातः तत्रविचार्य किंनाविदेवं कर्मपितृभ्यो वेति आद्येपिंडपितृयज्ञेऽनुष्ठानविरोधः श्रुत्येतेषामपसव्यांनानेति तथा चमनुः प्राचीनावीतिनासम्यगपसव्यमतं द्वाणि पितृभ्यामनिधनात्कार्यं पर्वीतिवत्

३३५

विधिवद्दर्भपाणिनेति अत्र प्राचीनावितिनेत्यनेनापसव्येप्राप्तिऽपसव्यग्र
हृण्नीवीबंधनेन वामजानुपातादिप्राप्त्यर्थं किं च सवर्कर्मपसव्येन दक्षिण
दानवर्जमिति स्मृतिः पिंडपितृयज्ञवदित्यतिदेशोऽपि यत्तु कात्यायनवाक्यं नी
वीकाथी दशागुप्तिर्वामकुक्षीकुश्रीः सदा पितृकर्मणि चैवाक्रावेदवेदांगवेदिभि
रिति तदाभ्युदपिकविषयं पठति च दशासंगेपानं नीवीसाचाग्रेमानुषीस्मृता
पितृणां दक्षिणपार्श्वविपरीता च देविके दृष्ट्या ज्ञवल्स्यापि दक्षिणकटिदे
शोऽनुतिकैः सहकुशत्रयं तर्जयती हर्दैत्यानां यथानृणां यमस्तथेति नन्वेवं नी
वीकार्येति वाक्ये सदा शब्दान्नेवं विषय इति चेत् नीवीबंधनस्य रक्षोघ्नत्वा
द्देवपिअमानुषकर्मसु पथोचितं दशांगेपनस्य विहितत्वेन सदाशब्दस्ये

राम
३३

वमर्थत्वात् तथा च ऋतिः दक्षिणतद्बहियन्नाविरिति लिङ्गं लिङ्गादपि वि
धिर्ज्ञेय इति वाक्यात् न च ऋतिविरुद्धा स्मृतिः प्रमाणं ऋतिस्मृतिविरोधे तु
ऋतिरेव बलीयसीति वाक्यात् तस्माद्दक्षिणंगं एव नीवीबंधः पिंडब्राह्मण
भाष्येऽपि अथ नीविमुद्गुत्वनमस्करोतीति कंडिका व्याख्याने नामेर्दक्षिणतए
व नीविस्त्वाममुक्तं तद्वंधमंत्रः पराशरोक्तः यथा निहन्मिसर्वयदमेभ्यः कृद्देव
ताश्च सर्वे सुरदानवाप्यया यथाश्चरं स्योसिपिशचगुत्स्य काहतामयायातुथाना
श्चसर्वे द्विगुणास्तदभोः सामग्युपलक्षणमिदं तथा च पुराणे उपमूलसकृद्
नकुशास्तत्रौपकल्पयेत् यवांस्तिलान्वृसीकां स्पमयः प्रुद्धौ समाहृताः पाणि
राजं तताम्राणि पात्राणि स्युः सान्निधु पुष्यधूपसुगंधादि शौमसूत्रं च मे

क्षणमिति वृत्तीरासनानि एतदाहरणमाह उदपात्रं च कास्यं चनेक्षणे स्मृक्
 स्ववादिक् आहरेदपस्येनसर्वदक्षिणतः शनैरिति दर्भाः समूलकुशाः त
 थाचयमः समूलस्तभवेदूर्ध्वं पितृणां श्राद्धकर्मणि मूले नलोकान् जयति शक्र
 स्पतुमहात्मनः हारीतोपि दक्षिणदिशा तसमूलकुशाणां हरेदिति तु शब्दो वि
 शेषार्थः तेन पिंडाद्यस्तनकुशवर्जसमूलादिगुणाः पितृभ्यो देवप्रेतश्राद्धयोस्तत्र
 वीभवंतीत्यर्थः तथाच श्रुतिः अथसकृदाच्छिन्नान्युपमूलं दिनानि भवंति स्मृ
 तिरपि उपमूलंसकृच्छिन्नं वहिः पिंडेषु शस्यते कात्यायनोपि सपिंडीकरणं या
 वदृजुदभैः पितृक्रिया सपिंडीकरणदूर्ध्वदिगुणोर्विधिवद्भवेत् देवानामृजुवोदर्भाः
 पितृणां दिगुणाः स्मृता इति पवित्रपाणिर्दद्यात्सीन्सर्वत्र पवित्रमुपग्र

राम
 ३४

होपलक्षणं सर्वत्र देवेपितृभ्यो च तेनोभयत्र पवित्रोपग्रहपाणिरासीनश्च दद्या
 दित्यर्थः तथा च मनुः पितृभ्यानिधनात्कार्यं विधिवदर्धपाणिनेति अथ
 वापवित्रपाणित्वमासीनत्वं च स्मृतिप्राप्तमेवात्र सार्थकत्वेनानुवदिति ते
 नवामहस्तेकुशादानमावाहने चासीनत्वं निषेधतीत्यर्थः तथा च पठंति।
 वामहस्ते यदा दर्भागृहे रंगवलीस्तथा ललाटे तिलकं दृष्ट्वा निरांशः पितरोग
 ता इति किंचावाहने नागच्छत्सु पितृषु कर्तुरासीनत्वं न युक्तं तथा च पिंड्या
 नावाहनं पुराणोक्तं किं अथ प्राजिलिस्तुच्छायस्त्विवाचावाहयेत्यित्थं निमित्तं
 त्रार्थानुग्रहोपि आयेतु नः पितरः सोम्या सोऽग्निघाताः पथिभिर्देवयानै रिति
 किंचासीनो दद्यादिति दाने आसीनत्वं न पुनरावाहनाद्युपस्थाने पातिसूत्रा

र्थः प्रश्नेषु पंक्तिमूर्द्धन्येष्टति सर्वांश्वा पंक्तिमूर्द्धन्यः पित्र्ये प्रथमो विप्रः लिङ्गार्थं
लट् वाशब्दे व्यवस्थितविकल्पो तुल्यविकल्पस्याष्टदशत्वात् एखास्वाः समासीः
प्रार्थनादिषु सर्वेषु न्यत्र पंक्तिमूर्द्धन्य इत्यर्थः तथा च पुराणे द्वौ हस्तौ युगमत्तः कृ
त्वा ज्ञानुभ्यामं तरे स्थितौ सप्रश्नयश्चोपविष्टः सर्वां न्युद्धे द्विजो तमानिति तुल्यवि
कल्पो यैमितिककीदयः न च प्रश्नेषु पंक्तिमूर्द्धन्यसर्वां न्वैतावतिवाच्येष्टत्वात्तिगौर
वंस्मृत्यंतरोक्तमविध्यर्थं प्रश्नेनेवतकुद्धेः तथा च वृद्धयाज्ञवल्क्यः एखासासनाम
र्घ्यपूरणमतश्चावाह नार्धमाक्रभ्युञ्जवाचनभाजनाग्निहवने शेषो जपः कल्पने द
त्वात् न जपतृप्तिपिंडयजने सुप्रोक्षितास्यके आशाः पुंड्रकवाचनार्थं चलने दानं
विसर्गस्ततिरिति आदिनादेशकालगोत्रादिस्मरणविकिरादिपिंडाचनोतंगु

राम
३५

हीतं अत्रान्योपि स्मृत्युक्तः क्रमः तथा च आद्या रंभे गयो ध्यात्वा ध्यात्वा देवं जनार्दनं स्व
पितृन्मनसा ध्यात्वा ततः श्राद्धं समा रभेत् अग्निघाताः पितृगणाः प्राचीरक्षंतु मे दिशं
तथावर्हिपदः पांतु याम्पांये पितरः स्थिताः प्रतीचीमाज्यपास्तद्गुदो चीमपिसोमपाः
उर्ध्वतस्त्वर्ग्यारक्षेत्कव्यवालनलोप्यथः रक्षोभूतपिशुचैभ्यस्तथैवासुरदोषततः
सर्वतश्चाधिपस्तेषां यमीरक्षां करोतुमी प्राणायामंततः कुर्याद्वायुभ्याः स्मरणं तथा
श्राद्धं कर्तास्मिति वदेद्दिग्प्रैवी च्यं कुरुष्व च देवताभ्यः पितृभ्यश्चैत्यादेरादिमध्या
वसानेषु ज० पः आदिमध्यावसानेषु निरावृत्तं जपेद्बुधइति वाक्यात् एवं परिभा
ष्य कर्त्तव्यक्रमते आसनै पुद्गर्भानास्तीर्य पादासनं दायोपलक्षणं तथा च कात्या
यनः विष्टरथं कुशान् दधादिप्राणं पादमूलतः ब्राह्म्यं च दृथकृथत्क्वासने

न.प.प.

पुतिलतेलेनदीपकाः अत्रिच्छिन्नार्चिपोदेयास्तु रक्षाद्विजोत्तमैःरिति आस
 नाभ्याहस्मृतिः शमीकाम्प्यशङ्खीश्चकदंबोचारणस्तथा पंचासनाभिज्ञस्तानि
 श्राद्धे देवार्चने तथा श्रीपणीवारुणक्षारीजंबूकामकदंबजं उपवेशयेदित्यर्थः वृ
 क्षोद्भवं पट्टक्षसंभवं संकुलं पीठपितृणां दत्तमक्षयमिति ततश्चासदीपासनेषु
 वेपादासने दत्तासनेषु दर्भान्दद्यादित्यर्थः द्वितीयमेतदास्तरणमत्तोस्मात्पूर्वमपि
 दर्भान्नास्तीर्थोपवेशयेदित्युक्तावपिनक्षतिः तथा देवीपुराणे कुशोत्तरंतीर्थोपशा
 स्ताः त्रिंशद्विंशत्तिस्रसने लोहवर्जिते दत्ता च स्वासने पूते विष्णुपवेशयेदित्यर्थः त्रिंश
 येत्सु भीरिति नन्वास्तु तेषु पुनरास्तरणं कुतः पूर्वास्तरणस्य धर्ममात्रत्वा
 दित्येके विप्रानुत्खाप्यात्खाप्यकर्तव्यमित्यन्ये द्वितीये उपवेशिता नामुत्खा

तावेगम
 ३६

नानुपपत्तिः तस्मात्पूर्वमास्तरणमात्रमिह तद्दानमित्ययोनरुत्तम्य अतश्चा
 स्तीर्थदत्तेत्यर्थः संकल्पत्वात् तथा च शिवपुराणे कृताष्टिः शोचाना चम्पसूप
 बिष्टान्यथाविधि दद्याद्दर्भसने तं भो वैश्वदेवस्य पूर्वकं आसनेष्विति हस्ते
 कुशान्न दद्यादिति सप्तम्यर्थः दर्भान्श्रीवासने दद्यान्न तु पाणो कदाचनेत्युक्तैः ए
 तद्देवदक्षितः पित्र्येवामतः पितृणामासने दद्यात् वामपार्श्वे कुशान्मुधीः द
 क्षिणेष्वेव देवानां सर्वदा श्राद्धकर्मणातिवाक्यात् अत्रैक आसने दत्तने स्व
 षांप्रयुंजति स्वधाशब्दप्राप्तिः तन्न तस्मासनादौ निषेधात् तथा च हेमा
 द्विपदौ पितृभ्यो निखिलं दद्यात्स्वधाकारेण धर्मवित् अस्य्यमासने
 चैव वर्जयित्वा र्थमेव च धर्मप्रदापेपि आसनाहूनयोरर्थे तथा क्षय्येव

नेजने ध्रुणेखा हास्वधावाणं नकुयीदब्रवीन्मनुः तेनास्मिस्वितुरमुक
 शर्मणोमुकसगोत्रस्पवसु रूपस्य दमासनमस्वितिप्रयोगः केचित्सका
 रवर्जगोत्रमुच्चरंते तन्न तत्सहितस्यैवोक्तत्वात् तथासकारेण द्विक्र
 व्यंगोत्रं सर्वत्रधीमता सकारः कुतपोद्देयस्तस्माद्यत्ते नतंवदेदिति विश्वा
 न्देवानावाहिष्यदितिष्टच्छति स्पष्टं यवानादायोः कृत्यनिरंगुष्टद्विजहस्रं।
 धृत्वेदंकार्यं तथाचयमः यवहस्तततोदेवान्निज्ञाप्यावाहनं प्रति शाक
 टायनोपि आवाहनं चकर्तव्यद्विजे चोकारपूर्वकं गोभिलोपि यवानादायोः क
 रं कृत्विति अंगुष्टं गृहीत्वावाहयत्येके तन्न निरंगुष्टं गृहीत्वातु विश्वान्दे
 वान्समाह्वयेदिति ब्रह्मांडोक्तेः ततः कृतसम्यो दंड्युरवा दक्षिणं जान्वा

राम
३७

चक्रजुकुशानादायोमित्यूक्तापुसूरवाद्वादिप्रयोगंकुयीदित्यर्थः नन्वर्धा
 न्यूरथित्वावाहयेदुतावात्पूरयेदिति उभयथावाक्यदृष्टेः तथाहि उ
 मामहेश्वरसंवादे कुशांबुनाभ्युक्ष्यगृहं दत्त्वासनमनुक्रमत निवैश्यत
 त्रविभ्राञ्चैकुयीदधीभिपूरणं शंभो देव्यापयः क्षिप्त्वायवोसातियवानपि
 गंधपुष्पं चतुष्मीस्यादथदेवान्समाह्वयेदिति पुराणे च्चयेष्वर्धसंपूर्णीवा
 हनमुक्तं याज्ञवल्क्यस्त्वावात्पूरयति पाणिप्रक्षालणं दत्त्वाविष्टरार्थी
 नकुशानपि आवाहयेत्यनुज्ञातौ विश्वेदेवा इत्युक्त्वा यवैरन्ववकीयीथ
 भाजनेसपवित्रके शंभो देव्यापयः क्षिप्त्वायवोसातियवांस्तथेति यादि
 व्यादितिसंज्ञेण हस्तैष्वर्धं विनिक्षिपेत् अपसव्यंततः कृत्वेत्यादिसूत्रका

रोप्यावाद्यार्घ्यपूरयति अन्नविरोधःस्तत्पुण्योः स्मृतेः प्रावल्यात्स्त्री
 कत्वध्वावाह्यपूरणमित्येके नेत्यन्ये स्मृतावेवार्घ्यपूरणस्य पूर्वमुक्तत्वात् त
 था चक्रमपरा वृद्धयाज्ञवल्क्यस्मृतिः दृष्ट्वासासनमर्घ्यपूरणमतश्चावाहना
 र्घ्यक्रमदति एवं सति दर्भानास्तोर्घ्यविश्वान् देवानावाहियद् इति सूत्रमता
 याज्ञवल्क्यवचनेनैकवाक्यतामुनिनाऽसनार्घदानां तं याज्ञवल्क्यो कर्का
 डाणुसमयस्यादृताऽन्यत्र पदार्थानुसमयइति ज्ञापितं अन्यथावाजस
 न्यैनेयिपरपावृद्धयाज्ञवल्क्यस्त्यासूत्रं विरुध्येत तथा चासनं दत्त्वा
 वृद्धयाज्ञवल्क्यः अर्घ्यपात्रासनायायकुशद्वयसमन्वितं शस्त्रीदेव्यापपः
 सिन्ध्यायवोसतियवानक्षिपेत् गंधपुष्पादिसंपूज्यदृष्ट्वा कुर्वा द्विचक्षणः

राम
३८

पूर्णमस्त्विति तैरुक्ते विश्वे देवान्समाह्वयेत् ततस्तक्रमयोगेन पित्रर्घ्यं तु
 नियोजयते अन्तु कुशं बुभुक्षुं संयुक्तं तिलोसोतितिलानक्षिपेत् शस्त्रीदेव्या
 पयःक्षित्वा शर्षपपूर्ववदाचरेत् स्वनामशर्मिणीं स्तुतुं तस्मैति वै ततः आ
 वाहयेत्पितृन् भस्त्र्याजपेदायं तु नः पुनरिति ततश्चासनं दत्त्वा र्घ्यं संपूर्यसं
 पूर्णदृष्ट्वा वास्वार्घ्यं दत्त्वेति विश्वे देवकांडं कृत्वाऽसनादिपितृकांडं कुर्यादि
 तिक्रमः वैजवायनोप्यर्धानंतरं पदार्थानुसमयमाह तस्यापरिकुशाण्
 दत्त्वा प्रदद्याद्वैवपूर्वकं गंधपुष्पाणि धूपं च दीपवस्त्रोपवीतकमिति ।
 अन्यथा कथं देवपूर्वमिति पदार्थानुसमयमुपक्रम्य विश्वान् देवानावाहि
 ष्यद्वादिना तमेव पुरावक्ष्यदित्यलेबहुना अथ पदार्थानुसमयकांडा

नुसमययोर्विकल्पः विश्वेदेवानाहनादित्यपुराणे विश्वेदेवोऽऋतुर्दक्षसर्वा
 सिष्टिषुकीर्तितो नित्यंतां दामुखश्राद्धेवसुसत्यो चपैतृके नवान्तलभनेदेवौ
 कालकामौसदैवहि अपिकन्यागतेसूर्यश्राद्धेचधुरिलोचनौ पुस्तुरवाद्र
 वौचैव विश्वेदेवोचपार्वणे नवान्तलक्षणे पितृकेनवान्तनिमित्तेश्राद्धे क
 न्यागतेसूर्यदतिकेवल काम्यबुध्याक्रियमाणे उभयबुध्याकृतेतुपुस्तुरवाद्रवा
 वेव गोदोहनेनपशुकामस्येतिवन्नि ल्यकर्माश्रयणेनगुणफलविधेरितिपा
 रिजातः आवाहयेत्यनुज्ञातौ विश्वेदेवास आगतेत्यनयावात्वावकीर्यवि
 श्वेदेवाः प्रणुतेममितिजपित्वा आवाहयेतिद्विजैराज्ञातौ विश्वेदेवास आगते
 त्यनयाचीवात्वावकीर्य विश्वेदेवाः प्रणुतेममित्युच्यते जपेदित्यर्थः अत्राव

रम

३९

कीर्येति यद्यपि द्रव्यसंशयोरनुपदेशस्तथापियवैरोषधयः समवदंतेति मंत्रेण च
 प्रदक्षिणमुदङ्मुखेनावकीरणं द्रष्टव्यं तथायमः यवहस्तस्ततो देवान्विज्ञाप्या
 वाहनं प्रति आवाहयेदयैनुज्ञातौ विश्वेदेवास इत्युच्यते विश्वेदेवाः प्रणुतेम
 तिजपत्वाततोक्षतान् ऊर्षधय इति मंत्रेण विकिरेतान् प्रदक्षिणमिति अत्रा
 वात्स्यवान्विकीर्यैरनुज्ञातौ जप इति क्रमः उदङ्मुखस्तु देवानोपि तृणं दक्षि
 णामूर्खः प्रदक्षिणं तु देवानोपि तृणामप्रदक्षिणमिति च नन्वपहता इति ति
 ज्ञानवकीर्येत्यवकीरणेपहतेति मंत्रस्य विहितत्वात्कथमोषधय इति नवै
 श्वदेवस्वस्वतएव रक्षोघ्नत्वादपहता इत्यस्यैवैथ्यात् तथा च गोभिलसूत्रं
 ओषधयः समवदंतेति अथवा मंत्रानुपदेशात् क्लींसां वावकीरणं तथा च ख

दिरगृहं तूष्णींभयानवकीर्येति पितृनावाहिष्यइतिष्टुत्यावाहयेत्यनुज्ञा
तउशंतस्त्वत्यनयावाह्यावकीर्येयंतु नइतिअपित्वा पितृनावाहयिष्यइ
तिष्टुत्यावाहयेतिद्विजैरज्ञाउशंतस्त्वत्यनयर्चीवात्यापहृतइतितिलानप्र
दक्षिणमवकीर्येयंतुनइत्युचंतिष्टुत्यावकीर्येजपित्वा पितृनितिमाताम
होपलक्षकं ततश्चापसयेनदक्षिणामुरवादिगुणकुशतिलानादायवाम
जानुं पातयन्नीमित्युक्तास्त्वितृपितामहप्रपितामहानमुकशमीमुकसगो
त्रान्वस्वादिस्तृपानावाहिष्यइतिष्टुत्यावाहयेतिद्विजैरज्ञाउशंतस्त्वत्यनया
वात्यापहृताइतितिलानवकीर्येयंतुनइत्युचंतिष्टुत्यापेदित्यर्थः नत्वत्रपि
तूष्णीमोपधयइतिमंत्रेणवाऽवकिरणमिति न रक्षोभ्रत्वादवकिरणेऽप

रम
६०

हतेत्यस्यैवयुक्तत्वात् अत्रोदकस्यशिराक्षसत्वात् अत्रैकेविप्रबहुत्वेप्रति
द्विजमेकवचनप्रयोगेणपित्रादीनावाहयति तस्यितृनावाहयिष्यइतिमू
त्रोपदेशात्पितृन्हविषेअत्तवइतिमंत्रलिङ्गाञ्चोपेक्ष्यं ननुमातामहश्चाद्देमं
त्रोहोस्तिनवेतिअत्रैकेपितृभ्यःस्वधाधिभ्यःअत्रपितरःआयंतुनःपितरइ
त्यादि एवंप्रदक्षिणवृत्कोवृद्धेर्नादीमुरवात्पितृन् स्वपितृभ्यःपितादधा न
मस्येहपितृन्द्वाइत्यादिश्रुतिस्मृतिवाक्येषुपितृशब्दस्यैवप्रयोगान्माताम
हश्चाद्देपिपितृशब्दप्रयोगेणवचनमत्रोहइति इदंविचार्यं यदिश्रुत्यादिवाक्य
स्यपितृशब्दप्रयोगेणैवसिद्धिस्तर्ह्यस्मान्मातरंस्मान्मातामहेत्यादिप्रयोगेष्वपि
पितृशब्देक्तिरेवास्त अथमंत्रेष्वन्यथावृत्तिनिषेधेनेतेषुप्रयोगेष्विति

हिंस्रोहप्रतिपादकवाक्यानांवेय्यर्थस्या न्मंत्राणवायथाप्रयुक्तिरित्युभय
 थापियथाविहितमंत्रोहःसिद्धइति तथाचकात्यायनः यथार्थमूहश्चादिते न
 प्रकृतावपूर्वत्वाद्द्विर्वचनादिति विलुपिरिति श्रावाहनेस्वधाकारे मंत्राजुष्टाविस
 र्जने अन्यकर्मण्यनूत्यासुरेषश्चाद्विधिःस्मृतः मातामहानामप्येवंश्राद्धकुर्वा
 द्विचक्षणः मंत्रोहेतयथान्यायशेषाणामंत्रवर्जितमिति अपिचैकोदिष्टेपिस ए
 व एकवन्मंत्रानूहेनैकोदिष्टइतिशेषाणामंत्रवर्जितमिति पितृमातृमाताम
 हव्यतिरिक्तपितृव्यभ्रात्रादीनामूह्यमंत्रवर्जितमित्यर्थः यज्ञियवृक्षचमसे
 पुपवित्रांतरिहतेषुकेकस्मिन्नपश्चासिंचतिशब्दोदवीरितियज्ञमर्हति यज्ञियाः
 पालोदयः यज्ञस्त्रिगुणांघययावितिघ्नप्रत्ययः तथाचक्रुतिःतेवैपालाशास्यु
 शा

शम
 ४१

रित्यूपक्रम्ययदिपालाशान्नविंदेदथोअपिबेकंतास्युर्द्यदिबेकं कतान्नविंदेदथो
 अपिकाफीयाःस्युर्द्यदिकाफीर्मपान्नविंदेदथोअपिबैल्लांस्युरधोरवादिरअथो
 दुंवराएतेहिवृक्षायज्ञियाइति ब्रह्मपुराणे पलाशाश्वत्थन्यग्नौधधृक्षवैकं कतो
 द्वाः कर्फीयोदुंबरोवित्वश्र्यदन्ःसरलस्तथा शालश्चदेवदसुश्चरवादिरश्र्येतिय
 ज्ञियाः चमसपात्रमंभप्रमाणसेकंप्रयोजनापेक्षं अर्थत्यरिमाणमितिपरिभा
 षातःधातुमयपरिमाणं बाहाननिषेधात् पवित्राएयने तर्गभिंणसाग्रमिति कात्य
 यनीक्तानि पवित्रांतरिहतेतिःअर्घपात्रेपवित्रंनिधायोदकंक्षिपेदितिज्ञापयति
 कुशंविनोदकस्याप्रयत्नात् तथाचक्रुतिः वृत्रोहवाइदंसर्वंष्टत्वाशिरवइत्यूप
 क्रम्यतदेवसामताभ्यांपवित्राभ्यामपहंतीत्यूपसंहारः एकैकस्मिन्निति मंत्रा

वृत्तिदर्शकं ततश्चपलाशादिदारूपात्रेषुयथादेवतसंख्येषुदेवैप्रागग्रसव्या
 दिनाप्रागग्रपवित्रद्वयंपित्रेदक्षिणाग्रेषुदक्षिणासंख्येषुसव्यादिनापवित्रत्र
 यंदक्षिणाग्रनिधायशान्द्रुतिमंत्रेणप्रतिचमसेषपश्चात्सिंचेच्छन्तइति अत्रै
 केपवित्रकरणमनूपदेशात्तूहामिति तन्त मंत्रेणविधानात् तथाचयोगया
 ज्ञवल्क्यः पवित्रेच्छइतिमंत्रेणद्वैपवित्रेचकारयेत् नातर्गर्भकुशाच्छिन्नेकेशेप्रा
 देशसंस्मृति अत्रैकेपवित्रेच्छइतिमंत्रिंलिंगस्पपवित्रेकरोतिकुशैःसमावप्रशी
 र्णाग्रीकुशैःछिनत्तिपवित्राभ्यामुत्पुनातात्सादिवाक्यानांचपवित्रत्रयेवैयर्थ्य
 त्यवित्रद्वयमेवपित्र्येपीति तन्त अथोपित्रीणिस्पुर्तिप्रत्त्यैवच्छलांतरपवि
 त्रत्रयस्योत्पूर्वात् चतुर्विंशतिमतेपि द्वेदेशलाकेदेवानांतिस्नस्तिस्नस्तर्षाव

रफ
 ४२

णे एकोद्विष्टेशलाकेकाश्राद्धेष्वर्धेषुनिक्षिपेत् यत्तुमाध्यंदिनानांदेहेतुपवि
 त्रेपितृकर्मणीतितन्मंत्रेणपवित्रद्वयच्छेदनपरं नलर्धेपवित्रनिधानपरं अ
 तश्चपवित्रेच्छइत्यनेनपवित्रेकुशैःछित्वाप्यतृतीयेनसहार्धेनिधानमि
 तिसिद्धं तथाचहेमाद्रिपद्मती पवित्रेच्छइतिछिन्नमगंयत्कुशद्वयं कु
 शरूपेणप्रादेशमात्रंतस्यात्यवित्रकमिति अत्रविशेषोयज्ञपार्श्वे ३०षष्ठी
 मंतरं कृत्वाश्रंगुष्ठांगुलिपर्वण्यै छिंघात्प्रादेशमात्रंतुपवित्रंविष्णुदेवतंमि
 ति एकैकस्मिन्नेवतिलानावपतितिलीसाति तिलानित्तिगंधाद्युपलक्षणं हा
 कैकस्मिन्निप्रतिपात्रंतिलीसात्पनेनतिलानावपेदित्यर्थः अत्रयवीनुपदे
 शात्तिलक्षेयोदेवपात्रेपीतिकर्कः नन्विकैकस्मिन्निस्नुवर्तमात्रेपुनरैकैक

स्मिन्निकिमर्थ उच्यते तिलोसोतिमंत्रेपिपितृन्नीणाहातिबहुवचनंतेनपि
 तृशब्देनेकद्रव्यत्वादनूहितसकृन्मंत्राप्राप्त्यर्थं तथाच शक्तौदेव्यापयःक्षि
 स्वातिलोसात्वावपेत्तिलान् श्रावृत्तिःप्रतिपात्रस्यान्मंत्रस्यात्रोहृत्प्यते अतश्च
 मंत्रोहोपिस्वादिति निश्चितमेतदित्येवशब्दार्थः ननुगंधादिप्रक्षेपोपिमंत्रे
 ए न गंधपुष्पचतूष्णीमितिवाक्यात् अतोमंत्रस्वहांतत्वात्पित्र्येपिस्वाहा
 प्रयोगः एवमभिनंदारुपात्राण्युक्ताभिनन्प्रतिप्रसवार्थमपिधातुमयपात्रा ॥
 १२ एयाह सौवर्णीराजतौदुंबरवद्रुमणिमणिमयानापात्राणामन्यैतमेषु मणि
 मयानि शंखशुभ्र्यादीनि एषामध्येषुकेषुचिदित्यर्थः तथाचब्रह्मपु
 राणे सौवर्णीरेष्यताम्नाणस्फाटिकशंखशुक्रयः भिन्नान्यपिनिर्गोआ

राम
४३

निपात्राणिपितृकर्मणि हारा तोपि काचनेनतुपात्रेणराजतींदुबरेणवादत्त
 मक्षयतांयातिरवद्गैणार्थकृतेनतु आर्थस्त्रिवर्णिकाः परिमाणंस्मृतौ अष्टौ
 गुलंमवेत्यात्रंपितृणंराजतंशुभं दशांगुलं तुदेवानांसौवर्णीताम्रमेवचेति
 श्रीदुंबरताम्रं धातुसंनिधेः तदुक्तं प्रसिद्धार्थस्वसाग्निधेयोऽप्रसिद्धार्थउ
 च्यते तत्सन्निधानसामर्थ्यात्जातीयोनुगम्यतइति वार्शस्यतुपश्चियत्वे
 नैवसिद्धेः सुवर्णीदिभ्योमयद्विकारे राजतंतुपिन्त्येव तथाचवायो तथा र्थ
 पिंडभोज्येषुपितृणंराजतंम तं अमंगल्यं तुयत्नेन देवकार्येषुवर्जयेत् शिव
 नेशो द्रव्यंयस्मादतस्तसितृवच्छमिति यानिवाविविचंते वाशब्दःसौ
 वर्णीघभावविकल्पे सौवर्णीदिविहितताभावेविहितप्रतिपिद्दकांस्यात्त

मृन्मयादीनीत्यर्थः तेषां यानि वा विधत्त इति सानुशयमभ्यनुज्ञानात् विहितप्रति
 षिद्धत्वं तेषां स्मृत्युक्तं तथा च ब्रह्मपुराणे कौत्स्यभांडानिवर्ज्यानि पितृदेवतकर्म
 णि पैठो नसिः लोहसप्तकोस्पयाभा एहो न पात्राणि भग्नपात्राणि च वर्जयेदि
 ति कांस्यरजतपर्णीताम्रपात्राणि भोजनार्थयोश्चोपकल्प्यानि वैजवायोपि अ
 प्यश्ममृन्मया निस्पुरपिपर्णीमयांस्तथा यानि वा विधत्त इति प्रतिषिद्धेतराण
 ति। वा। विहितप्रतिषिद्धानि पूर्वपक्षसिद्धोत्तमाहा पलाशपत्रपुटेषु वा श
 ब्दः प्रागुक्तविहितप्रतिषिद्धनिषेधार्थः तथा च बृहत्याज्ञवल्क्यः मृदस्मनौ त
 था कौत्स्यमारुकूटादिसेभवं त्रपुस्तिसकलोहानामर्घपात्रं विवर्जयेदिति धर्म
 प्रदीपेपि मृत्याव्रगतमर्घचमृतिकागंधलेपनं घृतधूपंचयोदघान्तिराशाः

राम
 ४४

पितरोगताः कात्यायनीपि आसुरेण तु पात्रेण यस्तदघातिलोदकं पितरस्तस्य
 नाशं तिदशवर्षाणि पंचचेति अतो विहितप्रतिषिद्धेभ्यः त्रपुटा एव श्रेयस्करो
 इत्यर्थः कर्कस्यार्धमृन्मयस्वीकारस्तहस्तघटितविषयः कुलालचक्रनिष्पन्नमा
 सुरं मृन्मयं स्मृतं तदेव हस्तघटितं स्खाल्यादिदेविकं भवेदिति वाक्यात् एकैक
 स्यैकैकेन दद्यात्तिसपवित्रेषु हस्तपुयादिव्यादिति एकैकस्येति पित्रादिनिर्देश ए
 कैकेनेति पात्रभेदक एकैकस्येत्येतावदुक्तिरेकेनेवार्धेण त्रयाणां दाननिषेधा
 र्था अत एकैकस्यैकैकेनेति न तंत्रमित्यर्थः तथा च कात्यायनः अर्धक्षय्यो
 दके चैव पिंडदाने वने जने तंत्रस्पविनिवृत्तिः स्यात्स्वभावाच्च निकेजपे एवं
 च त्रयाणामेकद्विजापवे शशनेऽर्धपात्राणि त्रीण्येव न द्विजसंख्येत्युक्तं त

भाचस्मृतिः अर्घ्यस्यार्घ्यहेतुत्वाद्गतुः स्वपितृसंख्या पूर्येदर्घपात्राणि न
 विप्राणां च संख्या वैजवायोपि त्रित्वासित्वां त्रीण्येव कुर्वात्सात्राणि धर्मवि
 त् एकस्मिन्वावहुषुवा ब्राह्मणेभ्युपधाविधीति स्तोत्रांपवित्रादिकमिति शेषः
 अत्र संदेहः वैश्वदेवे एक एवार्घ्यकिंवा द्वौ उभयथा वाक्यदृष्टेः तथा हि यज्ञि
 यदक्षचमसे सपवित्रक इति शाद्यायनेनैव मुक्तं याज्ञवल्क्योपि यवैरन्ववर्षी
 र्थाथभाजने सपवित्रक इत्येकमेव मास्यितु विश्वान्देवान्यवैः पुष्यैरभ्यर्च्य स न पू
 र्वकं पूर्येत्सात्रयुगं तु स्त्रापयेद्दुर्मपवित्रकमिति प्रचेतसापि एकैकस्य तु वि
 प्रस्य अर्घ्यपात्रे विनिक्षिपेत् यवोस्तातिय वान्कीर्यांगंधपुष्पैः सुपूजितमिति
 हयमेव कर्कादयस्त एकदेवताकत्वादेकमेव पात्रं देवमिति मातामहश्राद्धे

राम
 ४५

वैश्वदेवस्य षट्थक्या त्रद्वयमित्यन्ये इदं विचार्य किमत्र विकल्पः किंवा व्यवस्थे
 ति व्यवस्थेति ब्रूमः तथा हि वैश्वदेवश्राद्धे पशुद्वयमुक्तं तत्र पशोभेदपक्षश्चे
 ति तत्रयदिभिन्नपक्षे एकमित्युच्येत तदा मास्यवाक्यव्यर्थस्यात् अत्र तत्रपक्षे
 एकमिति तदोभयवाक्यस्यार्थक्यात् तत्तस्तत्रपक्षे एकं भिन्नपक्षे द्वयमिति व्यव
 स्थायानग्रंथविरोध इति सिद्धं सपवित्रेष्वित्यर्घ्यपवित्राण्येवोच्यंते हस्त
 पवित्राणां तु पवित्रपाणयः सर्वे इति स्मृतेरेव सिद्धेः असाविति संबुध्यंतेना
 नाद्युपलक्षणं एतैर्घे इति प्रयोगदर्शनात्त्वथानिष्कंधो ज्ञायते एतच्चोक्तमा
 सनदाने तत्र अथवा विहितं सव्यादिना वामहस्ते ऽर्घ्यपात्रं गृहीत्वा प्रागग्र
 पवित्रे देवद्विजकरे दत्त्वा पादप्रभृतिमूर्ध्नि तं प्रदक्षिणं पूजां कृत्वा याद्व्या

इतिमंत्रेण पुरुरवा ईवसनामानो विश्वे देवा एष वो र्ष ईत्यर्थं दक्षिणहस्तेन देव
 तीर्थेन दत्त्वा एबं पित्रेपि दक्षिणाग्रपवित्राणि द्विजकरे दत्त्वा शिरःप्रभृतिपादां
 तमप्रदक्षिणसंपूज्य यादिव्यादृत्यनेनार्चयित्वा तीर्थेन संबंधनामादिभिः पित
 रंसंबोध्यादक्षिणहस्तेनैष तेर्षोऽस्त्वित्यर्थं दद्यादित्यर्थः तथा च प्रचेताः दत्त्वा ह
 स्तेपवित्रं तं कृत्वा पूजां च पादतः पादप्रभृतिमूर्द्धांतं देवानां पुष्पपूजनं यादि
 व्यादृतिमंत्रेण हस्तेर्षं विनिसिपेत् ततो वामेन हस्तेन गृहीत्वा च मसाङ्गमा
 त्शिरःप्रभृतिपादांतं नमो वदतिपेतृके पितृतीर्थेन ततो यं दद्यादक्षिण
 पाणिनेति अत्रैक एकद्रव्यादर्घदानकर्माद्यतीसकृन्मंत्रइति तत्कर्मा
 चार्थैर्निरस्तमित्युपेक्षितं प्रथमे पात्रे सस्त्रवात्समवनीयपितृभ्यस्त्वन

राम
४६

मसातिन्युञ्जं पात्रं निदधाति प्रथमं पात्रं पित्र्यं न देवं तथा च स्मृतिः प्रथमे
 पितृपात्रे तु सर्वान्संभृत्य संस्त्रवान् पितृभ्यः स्त्वनमित्युक्त्वा कुर्याद्भूम्यामथो मु
 खं देवपात्रमित्येके तन्न पितृपात्रइति विशिषात् कात्यायनोपि पितृपात्रं
 तदुत्तानं कृत्वा विप्रान् विसर्जयेदिति संस्त्रवाः पात्रसंलप्ता अविशिष्टो दकादय
 तथा च स्मृतिः सः श्रवो हे वरवु परिशिष्टो भवति ति बहुत्वैति लक्षुशाघपे
 क्षं अत्रैकं देवं देवेभ्यस्त्वनमसीत्युत्तानं विधापित्र्यं न्युञ्जे विधेयमिति पि
 तृभ्यो वेत्यन्ये विचार्यमिदं किं प्रतिश्राद्धं पात्रकरणमुत्तपितृश्राद्धइति या
 दिप्रतिश्राद्धं तद्वा दशदैवत्ये पात्रचतुष्टयं कर्मत्रविरोधश्च स्यात् अथमं
 श्रोहेना विरोधइति तर्हि पितृपात्रविध्यानर्थक्यात् यत्तु प्रथमं पेतृकं

पात्रं तस्मिन् न्येतामहं न्यसेत् प्रपितामहं ततो न्यस्य नोद्धरेन्न विचालयेत्
 तियमवाक्ये पात्रत्रयस्यैवैकीकरणं तन्मातामहश्चाद्वापक्षे बोध्यं दृश्य
 ते च शारवाभे दैतच्छ्राद्धं तथा च विष्णुपुराणे प्राङ्मुखान्भोजयेद्विप्रान्देवाना
 मुभयात्सकान् पितृमातामहानां च भोजयेच्चैदुदङ्मुखान् पथक्तया
 केचिद्यद्गुः श्राद्धस्य करणं नृप एकत्रैकेन पाकेन वदंत्यन्यमहर्षय इति त
 देतच्छारवाभेदाभिप्रायं तस्मात्पितृश्राद्ध एव सर्वसंज्ञवशब्दस्यासंको
 चेन प्रवृत्तत्वात् पितृभ्यः स्नानमसीति पितृशब्दस्य सर्वपितृविषयत्वा
 द्वापितृपात्रमेकमेव न्युञ्जामिति सिद्धं ततश्च पितृपात्रे देवादिसर्वपात्र
 संस्कारान्निष्पिप्यत् द्विजवामतः पवित्रोपर्यधो मुखं निदध्यादित्य

राम
४७

र्थः तथा च ब्रह्मयाज्ञवल्क्यः सपवित्रं पितृपात्रं दक्षिणाधो मुखं न्यसेत् का
 त्यायनोपि कुशवत्यांभूमावधो मुखं कुर्यात्स्योपरि च कुशनिती शौर्णिकोपि
 नोद्धरेत्प्रथमे पात्रं पितृण्यञ्जपाति तं आवृत्तास्तत्र तिष्ठति पितरः शौर्णिको
 ब्रवीदिति उद्धरेत् घटितत्पात्रं ब्राह्मणैर्ज्ञानदुर्बलः अभोज्यं तद्देवेषु इदं पितृग
 णे गत इति मात्स्ये पितृपात्रं निधायान्युञ्जामुत्तरते न्यसेत् अथोत्तरद
 त्तरस्मादिशीति कव्यतरुः उत्तरशब्दस्य वामवाचकत्वात् तथा च लिंगं
 उत्तरत आयतनाहस्त्रीति कात्यायनश्च कृत्वान्युञ्जंति लैर्युक्ते दक्षिणाग्रम
 तः परं पितृपात्रं निदध्यात्तु देवपित्रोश्चमथ्यत इति उशनाः गंधादिभिः पू
 जयेत् न्युञ्जं पात्रं बैजवायोपितस्योपरि कुशान्दत्वेति अत्र गंधपुष्पधूप

ऊर्ध्वं

दीयतानिसुगंधीनिकं टीका जान्यपि दद्यादिति जवादि कुसुमं सिसिटीरुपि
 कासकुरंदुकाः पुष्पाणि वर्जनीयानि श्राद्धकर्मणि निःशः जवं अद्दुपुष्यं ।
 आदिशब्दाख्यादिरक्तानि रूपिका कर्कवर्णः कुसुं टकः पीतास्तानः स्मृतिमंजू
 पायां शिरीष बिल्वधतूरका च नाराटरूषकं अर्कचपारिभद्रं च पीतजाती
 च वर्जयेत् धूपोगुग्गुलादिः तथा बिल्वधर्मात्तरे धूपोगुग्गुलकैद्यो तथा चं
 दन सारजः अंगरुश्च स कर्पूरस्तूरु क्वकूतथैव च तुरुष्कः सिल्लुकः ल
 ग्लवंगं सरोचिः चंदनागरुणा चोभेतमालीबोर्णुसौरपद्मकं घृताक्तं मधुनाक्तं च
 गुग्गुलं धूपमैव च तथा तुरुष्कं गुग्गुलं चैव घृताक्तं युगपद्देहत् घृतं न केव
 लं दद्याद्दुष्टे वा तृणगुग्गुलं तृणगुग्गुलः सर्जरसः धर्मप्रदोऽपि घृतधूप

राम
 ४८

पंचयोदशान्निराशः पितरोगताः कात्यायनः श्राद्धे धूपं प्रयत्नेन दशंगं मधुमिश्रि
 तं दद्याद्गुरुजं चापि पद्मकं देवदारुजमिति वर्ज्यमाह बिल्वुः जावजंसर्वत्र धू
 पार्थ इति जावजं कस्तूर्यादि दीपीघृतादिद्रव्यैः एण तथा मरीचिः घृताद्घृतिलते
 लाद्धानान्यद्रव्यात्तु दोषकं नान्येति वसादिनिषेधो न कुसुंभादितैलानां घृते न दीपोद
 तव्यस्त्वथवाप्योषधीरसेः वसामे दोद्रवं दीपं प्रयत्नेन विवर्जयेदिति वाक्यात् ।
 व० सः कार्पासादि तत्याकोशैर्यसौमका पीसं दुकूलमहत्तं तथा श्राद्धे ह्येतानियो द
 धाक्तामानाप्नोति पुष्कलान् चकारो यज्ञोपवीततुलस्यादिसमुच्चायकः तथा चंपकं
 शतपत्रं च भृंगरुजं ववालकं तुलसीमालतीपद्मपितृणां तुष्टिकारकं तुलसीनिषे
 धे स्मृत्यंतसारः अर्घ्ये पिंडयोर्विधिनिषेधावित्यविरोध इति कश्चित् प्रेतश्रा

दृशाकविषयानिषेधइत्यन्यः दीपवस्त्रोपवीतकमित्युक्तं वस्त्रालेयज्ञीपवीतक
 भित्तिरवादि रं बहुधा इत्यवत्क्योपि तुलसीभृंगराजं च अपा मार्गं शमी तथा पितृमू
 र्धनियोद्घात्सयाति परमंगतिमिति अत्र संशयः किंगंधादिदानं तत्रोत्तम
 तिपुरुषमिति उभयवैक्यं दृष्टेः तथा हि शाकलायनः एष ते गंध एतति पुष्यमेष
 ते धूप एतति आश्वादनं विस्तुरपि नमी विश्वेभ्यो देवेभ्य इत्येवमादी प्राङ्मुखेभ्यो
 निषेधेपि आदित्रिभ्यो नामगोत्रेभ्यो दद्गुरुखिभ्य इति ब्राह्मी तु इदं वासं सो च प्रदानं
 अत्रेत्यवसरार्थं इति कर्कोदयः तन्न तस्य पाठादेवलक्ष्यैः तस्मादत्रेति पात्रे इ
 त्यन्ये तदपिकर्कोदिभिर्ना दृतं अर्घ्यांतरं विप्रपूजाविधेःश्च तबहुधा इत्यवत्क्य
 : दत्वा र्धं पूजयेत्तया गंधधूपानुलेपनैः मात्स्येपि यादिव्येसर्धमुत्सृज्य दद्या

राम
 ४९

द्गंधादिकं तदिति तस्मादत्रेति काङ्गानुसमयं संसृज्य गंधादिदाने पदार्थानु
 समयद्योतकः अतः न गंधादिदानं देवपूर्वमित्यर्थः त. वै. यः तस्यो परिकुशान्
 दत्वा प्रदद्याद्देवपूर्वकं गंधपुष्यं च धूपं च दीपवस्त्रोपवीतकमिति गंधश्च द्वा
 दिः तथा च द्वागारकपूरपद्मकंकुमंतथा कस्तूरिकादयोगंधाः पितृणां तु
 ष्टिकारकाः पुष्पाणि मद्धिकादीनि तथा स्मृतिचंद्रिकायां मद्धिकामालतीश्च तपू
 थिकाचंपकंशुभं पिंडांतकंकुकुसुंभं च पद्मानि जलजान्पि उत्पलादीनि दे
 यानि वर्णगंधयुतानि च मद्धिका चिञ्चकिलः पिंडांतकी मरुबकः मार्कंडेयाः जा
 त्यश्च सर्वदा तयामद्धिकाश्च तपूथिकाः वनोद्भवानि सर्वाणि कुकुमानि च चंपकमि
 ति ब्रह्मांडेपि शुक्राः सुमनसः श्रेष्ठास्तथापूतोत्पलानि च गंधरूपोपपन्तानि

शानिचान्यानिकृत्तशः जातोविषयेविरोधः जात्यश्रुसर्वादातव्यादिति तथा ।
 आद्वैजात्यः प्रशस्तास्युर्मल्लिकाश्चैतपूथिकाः तगरंमातुलिंगंचपितृणां दत्तमक्ष
 यं ऋतुस्तु निषेधति असुराणांकुलेजातोजातीपूर्वपरिग्रहे तस्यादश्रीर्णमात्रे न
 एनिराशापितरो गताः श्रंगिरा अपि नजातीकुसुमानिनकदलापत्रमिति विक
 ल्यमेके विप्रपूजादौ विधिः पिंडपूजने निषेधः पीतजातीविषयोनिषेधद्वय
 स्मन्मतिः तथावहृद्याप्यवल्क्यः कुंदंशंभोस्तनौदद्यात्नोन्मत्तंगरुडध्वजे पि
 ङ्गेजातिंचनौदद्याद्देवी चार्कणनोयजेत् जातीपुष्यं तथा कर्वाकिंशुकं करवी र
 कं पितृमूर्धनिशोदघात्सएवपितृघातकइति मात्स्यं वज्योनि पद्मवित्वाकंधत्त
 रपारिभद्राटस्तुलावुडश्रीपकाः न देयपितृकार्थेधिति पारिभद्रोमंदारः आटस्तु

रम
 ५०

पकाः नदेवधितृकार्थेधिवोवासकः शंरवोपि उग्रगंधान्यगंधानिचैत्यव
 क्षौद्रवानिच पुष्याणिवर्जनीयानि रक्तवर्णनियानिचैति रक्तानिजलज
 व्यतिरिक्तानि जलोद्भवानिदेयानिरक्तान्यपि विशेषतइति त्रस्यैवोक्तैः वि
 ष्णुः वर्जयेदुग्रगंधानितानिकंठकिजानिरक्तानिसिवः पुष्यमित्यूक्त्वा पु
 ष्याणिचनिवेदयेत् अयं वोधूपइत्युक्त्वा हृद्यं दीपं निवेदयेत् अनेगलग्नं
 पदस्त्रं विभवेसति तद्युगं शंरवोपि इदं वोज्योतिरित्यूक्त्वा दीपंतेषां प्रदशी
 येत् नोज्योतिरस्तु कैः सर्वैर्वक्तव्यं तदनंतरमिति कात्यायनेनाघीक्षप्याद
 काटिब्यतिरिक्तगंधादौ तंत्रमेवोक्तं एवंविप्रनिपतावेकेसूत्रोक्तत्वाद्यं वो
 धूपइति कः शब्दनिर्देशाच्च गंधादौ तंत्रप्रतीतिरस्म्यित्पितामहप्रधि

तामहाः अमुकशर्मण एतेषां गंधादीनां तृतीयस्तृतीयो शस्तेभ्यः स्वधेति प्रयोग इति अन्येतु पित्राद्यनामगतीषोमादिवन्मिलिता नो देवतात्वाभावाद्गंधादीनां च प्रत्येकं दानस्य विधानाच्च नैदं युक्तं तस्मादस्मत्प्रति रमुकशर्मन्तस्मत्प्रतिता महास्मत्प्रतितामह इत्येवं गोत्राद्युच्चार्य एषवोगंधः स्वधेति प्रयोग इत्याहुः विचार्यमिदं यद्यतीषोमवन्मिलितदेवतात्वाभावात्पृथक् सर्वत्र दानमित्युच्येत तदाद्यादिभ्यतिरिक्तपदार्थेषु तंत्रविधेर्गोत्राणामासनेषोक्तमित्यादिवाक्यानां च वैषम्यं स्यात् आधासनादिदानेषु तंत्रविधेर्गंधादिदानेषु क्तित्तर्हि शाघानाद्युक्तपथं विधेर्वैषम्यमित्युभयथापिसं देहः स्यात् तस्माद्यत्रन्यायसूत्रविधानं तत्र तंत्रपार्थक्यं तत्र तंत्रविधेरेव सुभयविधयोः सिद्धिः गंधादिषु

राम
५१

भयविधेर्दृश्यमानत्वाद्गंधानुष्ठानं गंधाघतिरिक्ते तु तंत्रमित्युक्तं अतश्चास्मत्प्रति रमुकशर्मन्तस्मत्प्रतितामहस्मत्प्रतितामह इति नामाद्युच्चारण एतदथगुद्विश्यवाक्याते एषवोगंधं स्वधेः सुभयथावाक्ययुक्तमित्याभाति गंधादियाइत्याहुं कात्यायनः गंधान्नास्त्राणामाहुत्वापुष्या एषु तु भवानि च धूपं चैवानुपूर्व एतन्मोक्षोदकपरं एवंगंधादिदत्त्वाऽ चमपसे पूर्णदृष्टं कृत्वा संस्त्रवोदकेन पुत्रादिकामोक्षुरवे प्रमादिति तथा कात्यायनः आद्वा रं भवसाने च पादशौचे तथा च नै विकरे पिंडदाने च पद्भुचा चमनं स्मृतं कात्यायनः संस्त्रवांसमवनी मयुत्र कामीसुरवमनतीति उद्धृत्य धृताक्तमन्त्रे दृष्ट्यग्नौ करिष्य इति धृतीपादानं शाकादिभ्यंजननिवृत्त्यर्थं तथा हविष्यं ब्रज नृक्षाररहितं ह्यपसव्यवदिति

घृताक्तमन्तमुद्धत्येत्पुनश्चोभिघारणंरंधनपात्रणवाभिघार्यीदक्षिणत उद्धस्ये
 तिपिंडपित्तयज्ञसूत्रादिकेचित् तन्न तस्यापसव्यादिविधिनासौगतेश्वरुश्र
 पणविषयत्वात् अतश्चोद्धृत्यघृताक्तंरुत्वात्तंपंक्तिमूर्धन्यमग्नोकरिष्युदति
 एहेदित्यन्वयः एहेदिकर्मकत्वात् एवंचपात्रातरेभिघारःसूचितः तथाकात्या
 यनः अग्नोकरणस्याग्नेवैमधुसूक्तंजपेत्ततः शेषमाज्येनाभिघार्यभाजननिर्देशो वि
 धयेदिति ननुदत्त्वापात्राणिविधौजपेदोदनभाजने आप्यायस्वसमेतु
 तद्विधात्रेसुपात्रिते क्षिपेदन्नंतुसघृतंततोभ्योकरणंभवेदितिपुराणवाक्या राम
 क्थंमधुसूक्तिमिति उच्यते आप्यायस्वित्यस्यरंधनपात्रजपविषयत्वात् ५२
 तश्चरंधनपात्रेआप्यायस्वेतिजस्वापात्रांतरे उद्धृत्यघृतेनाघार्यीद्वरणपा

त्रेमधुसूक्तंजपेदित्यर्थः अपसव्येनाग्नोकरिष्युदति एहेदित्येके तन्न सव्येने
 वतुदृष्टान्तमपसव्येनहोमयेत् पितृपंक्तिपुमूर्धन्यं तस्यपाण्विनग्नित्मानिति
 पैटीनसिवाक्यात् अत्रसंशयः किंप्राद्वर्थे एथक्पाक उतैकएव तत्रदेवपि
 तृमनुष्याद्यर्थमेकएवेतिककीदयः एधगित्यन्ये तद्विचार्यं यद्येकएवतदास
 र्वसामान्येनप्राह्मपाकस्यवेशिद्यानुपपत्तिरिद्यादियत्तविधायकवाक्यवैष्य
 र्थंचस्यात् अथएथकृतदावेशिद्याः प्रकृतादिपरिश्रितादियत्तविधायक
 वाक्यंचसार्थकंस्यात् तस्मात्एथगितियुक्तं तथावायौ पितृणांनिर्वपेदूमी
 कूर्चंवादर्मसंस्कृते व्यासोपिचांडालःक्षपशोवज्र्यांनिर्वपेत्समुपस्क्रिते लो
 गाक्षिरपि पित्रर्थंनिर्वपेत्पाकं वैश्वदेवार्थमेव च वैश्वदेवंनपिअर्थंनदा

इविष्यदेविकं देवलोपि तथैवयत्रि तोदातास्तात्वाप्रातःसहावरः आरभत
 नवीर्भीटैरन्वारद्वस्तसंधवैः तिलानाविकरेत्तत्रसर्वतोबंधयेदजान् आसुरो
 पहंतसर्वद्रव्यं शुभ्यत्पजेनच ततोत्तंबहुसंस्कारात्कर्मजनभक्ष्यवत् औ
 प्यपेयसमृद्धंचयथाशत्सुपकल्पयेदिति मार्कंडेयोपि एथकूपाकेननेत्यन्ये
 केचिदिच्छंतिपूर्ववत् नित्यं प्राहुं एथकूपाकेनेत्येके प्राहुपाका देवसन्धे किं
 च मातामह एथकूपाद्रूपक्षेपिठानसिः विधिहानेयतः प्राहुनाश्रंतिपितृदे
 वताः एथकूपाकेनैवतस्माद्प्राहुं मातामहं भवेदिति तस्मात्पृथक्पाकः कुरु
 घेत्यनुज्ञातः पिंडपितृपज्ञवदुत्वा द्विजैः कुरुघेत्यनुज्ञातः पिंडपितृवज्जुहुया
 दित्यर्थः अत्रपिंडपितृयज्ञवदुपचारदिति प्रागु केपिपिंडपितृयज्ञवदिति

राम
 ५३

पुनरुक्तिः परिसंख्यानार्थीति नसाग्रेयार्थापिंडपितृयज्ञेपरिस्तरणादितथाप्रा
 हुनेनभवति किंत्वपसव्यादिनापर्युक्ष्यमेक्षणेनाहुतिद्वयमाहितग्रेर्दक्षिणा
 ऽग्नीस्मात्तग्नेरोपासनेयथोपदेइभवतात्यर्थः अत्रकेचित् अग्नीकरणहो
 मश्चकर्तव्यउपवातिना प्राहुः सुखेनैव देवैर्भोजुहोतीति श्रुतिश्रुतिः अपसव्ये
 नवाकार्योदक्षिणाभिमुखिन च निरूप्यहविरभ्यस्माअन्यस्मै नहिहूयतइति
 कात्यायनवाक्यात्सव्येनजुहुयादग्रावग्नौकरणं प्राहुतीइति दृष्ट्वाहं स्यवत्क्या
 के श्रोभयवाक्यदृष्टेः साभिः सव्येनेतरोऽपसव्येनेति तन्न सजघनेनगार्हपत्यं
 प्राचीनाविति श्रुत्यापिंडपितृयज्ञवदिति सूत्राच्चीभयोः पसव्येनेवविधेः उ
 पवातिनेत्यस्यपूर्वपक्षत्वादपसव्येनेत्यस्यचसिद्धांतत्वादपसव्येनेवसर्वेषां

मित्यन्ये नेदमपि अथातेगोमिलोक्तानामन्येषां चैव कर्मणा मिति कात्यायन
 प्रतिज्ञातः सामगानां संबन्धेन यजुषामपसवेनेति वाक्यद्वय व्यवस्थितेः अत
 एवातदुर्ध्वं प्रबोधावतीति नाकर्तव्यमिति गीभिले नाग्नौकरणं नंतरमपसवसु
 कं तस्मात्सामगानां संबन्धेन यजुषामपसवेनेति सिद्धं तथा कात्यायनः स्वाहा
 स्वधानमः सव्यमपसव्यं तथैव च आहुतीनां यथासंख्यासाचगम्यास्वसूत्रतः
 वृद्ध्या ज्यवत्स्यः छंदोगाजुहुयुः सव्येनापसवेनयाजुषा इति अत्र संश
 यः किं साग्नि रग्ने किं वाहस्ते ग्नौ करणं कुर्यादिति उभयविधवाक्यदृष्टेः त
 धामार्कडेयः आहिताग्निस्तजुहुयाद्दक्षिणग्नौ समाहितः श्रीपसदेऽना
 हिताग्नि रग्न्यभावे द्विजेभुवेति अत्र तु शब्दद्वयसर्वीधानार्थी धानपक्षौ

राम
५४

सूचयति तेनाहिताग्निः सर्वाधाने दक्षिणग्रावेऽथार्थी धाने श्रीपासन एव जुहु
 यादित्यर्थः श्रीपसदे गृह्याग्ने अग्न्यभावावश्यमाणः तथा हस्तिग्नौ कर
 णं कुर्यादग्ने वासाग्नि को द्विज इति अत्राग्निः सन्निधानाद्यभावे हस्ते लौकिका
 ग्नौ वाग्ने करणं साग्निः कुर्यादिति माधवस्मृति चंद्रिकाकारदयः उद्यहरंति च
 आदृत्य दक्षिणाग्निं तु होमार्थी वै प्रयत्नतः अग्न्यर्थं को वापि जुहुयात्कर्म
 सिद्धये अग्न्यर्थं सोपासनाग्नि कार्या र्थं लौकिकाग्ने होमदत्सके कल्पतरुका
 रादयस्तलौकिकमावसंभ्याग्निमाहुः विचार्यते तत् यद्यग्निः सन्निधाना
 यभावे साग्ने लौकिकाग्निस्वाकारस्तदनपै न्युद्दि यो होमो लौकिकाग्ने वि
 धीयत इति मनुवाक्यमनर्थकं अग्न्यभावे तु विप्रस्यपाणवे वीपपाद

लौकिक

येदिति निर्भयमंगश्रस्यत् अथागतो करणभित्तियोगिकत्वाद्गस्तजलादि
 भ्योलौकिकाः गतेर्विशिष्टत्वाद्वासाग्नेर्लौकिके एवेतितदा प्रासंगिकता र्थादा
 वपि प्रादुप्रातीलीकिके गतावङ्गौ करणमतिप्रसक्तस्यात्तिप्रसज्जे लौकि
 काग्नेःसुसंपादकत्वाद्गन्धभाव एव न संभवतीत्यग्न्यभावेतुविप्रस्येत्यस्या
 संगतेश्च तस्माद्धौकिकश्रावसध्याग्निः ततश्च हस्तेऽग्नौ करणं कुर्यादग्ने
 वासाग्निर्कोटिजइत्यत्र वा शब्दो व्यवस्थितविकल्पे तेन विद्यमाने श्रोतेस्ता
 र्तेवाग्नेतत्रहीमस्तदभावे हस्तेन लौकिक इत्यर्थः अग्न्यभावः पंचधा प्रागभा
 वः प्रध्वंसः सन्निहिताभावोधिकाराभावो संताभावश्चेति विवाहात्प्राकृप्राग
 भावः तदूर्ध्वनादृतेः प्रमादृदिनानाशेषु नराधानात्प्राकृप्रध्वंसः देशभ्रं

राम
 ५५

शादावरणिसमारोपादेश्कृते सन्निध्यभावः श्रुद्द्रव्यादिस्युष्टेऽग्नौ प्राय
 श्चित्तेविनाधिकाराभावः नैष्टिकब्रह्मचर्येऽस्मभावैनासंताभाव इति यत्
 स्यभावः स्मृतस्तावधावद्गार्थीनविदतीत्यभाव उक्तः सीयमप्येकोऽभाव इति पृ
 ३) थगदैनार्थं नत्वयमेवाभाव इति नियमार्थं पृथक् विभागव्याघातात् प्रभाभा
 वात्वंताभावस्थलेऽग्न्यभावादेवाग्नेर्हीमाभावः प्रध्वंसोधिकाराभावयोरवश्यं
 कविधीसांकलिकमेव प्रादुर्गतीकरणं अरणिसमारोपादेश्कृते सन्निध्यभा
 वस्यावश्यं प्रादुर्गतीरपि द्विजहस्त एव हीम इति तथा व्यासः स्यत्ताग्नेः पा
 र्वाणनास्ति नैकीदृष्टे सपिडनं अत्यत्ताग्नेस्तपिडोक्तिस्तस्मात्सं कल्प्यभो
 जयेत् आलस्येन नास्ति क्यादिनावायोगितं त्यजति तस्यैकीदृष्टे पार्वणस

पिंडाकरणादिसर्वश्राद्धेषु नधिकारोतः संकल्पभोजयेत् नश्चतिरिक्तस्यानग्रे
 रग्यसन्निधानेपिसांगपिंडश्राद्धधिकारइत्यर्थः ततश्चहस्तिग्नोकरणं सं
 कल्प्यतु संकल्प्यचयदाकुर्यात्तत्पूरणं नाबाहनाग्नौकरणपिंडांश्चै
 व नदापयेत् संकल्प्यतु यदाश्राद्धेन कुर्यात्पूरणं विकरश्चनदातमइ
 तिस्यष्टमिहोदितमिति तस्मान्तलौकिकेगताविति सिद्धं अथवाविधुरादा
 नामतोकरणस्यैवाधानाजभागपूर्वकस्यविधानात्तस्यचहस्तेनपशुत्
 त्वात् द्विपथीलौकिकाग्निस्वीकारः यदुक्तं हस्तिहोमइति तत्किं देवद्विजकरे
 किंवापिभ्यइति उभयथाप्यनेकवाक्यदृष्टेः तथायमः नाग्नौकरणवत्तत्र
 होमोदेवकरोभवेत् पर्यस्तदर्शनास्तीर्ययतोह्यग्निसमीद्विजइति का

एम
 ५६

सायनोपि मातामहस्पभेदेपिकुर्यात्तत्रस्पसाग्निकः भेदेष्टथग्वेष्वदेव
 श्राद्धे तत्रेचसाग्निकेमातामहस्यापिमातामहस्यभेदेपिकुर्यात्तत्रस्पसाग्निकः
 कः सेदेष्टथरूपिमातामहद्विजकरेप्यग्नौकरणंकुर्यादिति पित्र्यकरेप्यर्था
 दुक्तं तथा अन्नग्निकस्यविप्रस्यहस्तिग्नोकरणंभवेत् देवपूर्वहितकुर्यासि
 तृभ्यस्तदन्तरं अन्यच्च अन्नग्निकस्तयोविप्रश्राद्धंकुर्वीतपार्वणं देवपाणोहि
 हुत्वादौशेषं दद्यात्तुपेतृके यमोपि देवविप्रकरेऽन्नग्नितः कृत्वाग्नौकरणंद्विजइति ए
 वंविवादेदेवपित्र्यकरयोर्विकल्पइत्येके साग्नितःपितृकरेनिरग्निर्देवइत्यन्ये।
 द्वयमपिविचार्य आषेसाग्रे रग्यसन्निध्यादौ पित्र्यद्विजहस्ते एवानुकल्पत्वेन
 विधानात्द्वितीयेनुप्राद्विशेषेष्चि वहस्तेहोमस्यव्यवस्थितत्वेनासावन्निक्

त्वात् पिञ्जपितृयज्ञवदित्यतिदिज्ञानप्राचीनाबीतादिप्राप्तिदेवद्विजकरेतद्दमी
 नुपपतेश्च तस्यास्तात्रैरग्न्यसन्निध्यादीकाम्यादिचतुःश्राद्धेषुपिऽद्विज ह
 स्ति इतरत्राग्राविसिद्धं तथागृह्यं अन्वष्टव्याचपूर्वेषुमासिमास्यथपार्षणं ।
 काम्यमभ्युदयेऽष्टमामेकोद्विष्टमथाष्टमं चतुर्धापिपुसागतीनां वहीहोमाविधीय
 ते पित्र्यब्राह्मणहस्तेस्पादुत्तरेषुचतुर्धापीति अन्वष्टव्यानवमीश्राद्धं एषेषुः
 सप्तमीश्राद्धं मासिमासिकृत्तपक्षश्राद्धं पार्वणमायां काम्यं कृतिकादिनक्ष
 त्रवारदीं अस्युदयो ऋद्धिश्राद्धं अष्टम्यामष्टकाश्राद्धं एकोद्विष्टसपिंठीकरणल
 क्षकं तस्मादाहिताग्नेःसर्वाधानपक्षेदक्षिणागतीं अर्धाधानेऽग्नीपासनेस्मा
 त्ताग्नेःसत्यग्नेतोत्रच उभयोरप्यग्न्यसन्निधावावश्यकश्राद्धेसन्निहिते

राम
 ५०

प्यग्नेकाश्यादिचतुःश्राद्धेषुचपिऽद्विजहस्तएव निरग्निवाजसनेपिप्रभृति
 नापिंङ्पितृयज्ञानिदेशादिपसव्यादिनापिऽद्विजहस्तएव साग्निताग्रादीना
 मत्यसन्निधौसव्यादिनादेवपिऽकरयोर्विकल्पः निरग्नीनांतेषासव्यादिनादेव
 द्विजकरएवेति सिद्धं यत्पुपिऽत्र्ययःपंक्तिमूर्द्धन्यस्तस्यपाणवनग्निमानिति का
 त्यायनवाक्यं तस्यसामगपरेऽयमर्थः पित्र्यदेवपितृमातामहश्राद्धेयःपंक्तिमू
 र्द्धन्यःप्रथमोपवेति तदेवद्विजदत्यर्थं शाखातरेषुपेटीनसिः पिनुपंक्तिपुमू
 र्द्धन्यस्तस्यपाणवनग्निमानिति प्राग्दर्शिते नन्वग्नेकरणं प्रति श्राद्धं किंवे
 पंक्ताविति तदुक्तं देवपूर्वद्विजतकुर्वायित्भ्यस्तदन्तरं कात्यायनापि
 मातामहस्यभेदेपिकुर्वायित्साग्नि कइति अस्पार्थः पूर्वमुक्तःमाथवायेदेव

३६

त्वात् पिञ्जपितृयज्ञवदित्यातिदेशेन प्राचीनाबीतादिप्रातीदेवद्विजकरे तद्गमी
 नुपपत्तेश्च तस्यास्ताग्नैरग्नैर्गन्धसाग्निध्याद्यैकाम्यादिचतुःश्राद्धेषु पित्र्यद्विज ह
 स्ते इतरत्राग्नौविसिद्धं तथागृह्यं अन्वष्टव्याचपूर्वेषुमासिमास्यथपार्वणं ।
 काम्यमभ्युदयेऽष्टम्यानेकोद्विष्टमथाष्टमं चतुर्षाधिषुसागतीनां वहीहोमोविधीय
 ते पित्र्यब्राह्मणहस्तेस्मादुत्तरेषुचतुर्षपीति अन्वष्टव्यांनवनमीश्राद्धं एवेषुः
 सप्तमीश्राद्धं मासिमासिब्रह्मणपक्षश्राद्धं पार्वणममायां काम्यं कृतिकादिनक्ष
 त्रवारारौ अस्युदयेऽद्विष्टाद् अष्टम्यामष्टकाश्राद्धं एकोद्विष्टमपि टाकरणल
 क्षकं तस्यादाहिताग्नेःसर्वाधानपसेदक्षिणागतौ अर्थाधानेऽग्नीपासनेस्मा
 तीग्नेःसत्सग्नेौतत्रच उभयोरप्यग्न्यसन्निधावावश्यकश्राद्धेसन्निहिते

राम
 ५७

प्यग्नौकाम्यादिचतुःश्राद्धेषुचपित्र्यद्विजहस्तएव निरग्निवाजसनेषिप्रभृति
 नांपिंडपितृयज्ञातिदेशादिपसव्यादिनापित्र्यद्विजहस्तएव सागित्सा ब्रह्मणोना
 मग्न्यसन्निधीसव्यादिनादेवपित्र्यकरयोर्विकल्पः निरग्नीनांतेषां सव्यादिनादेव
 द्विजकरएवेति सिद्धं यत्पुत्रियेयःपंक्तिमूर्द्धन्यस्तस्वपाणावनग्निमानिति का
 त्यायनवाक्यंतस्यसामगपुण्ड्रयमर्थः पित्र्येदेवपितृमातामहश्राद्धेयःपंक्तिमू
 र्द्धन्यःप्रथमोपवेशितदेवद्विजइत्यर्थः शरवातरेतुपेठानसिः पितृपंक्तिषुमू
 र्द्धन्यस्तस्वपाणावनगित्मानिति प्राग्द्विजितं नन्वेतौकरणं किंप्रति श्राद्धं किं वै
 पंक्ताविति तदुक्तं देवपूर्वंहितकुर्वीत्यितृभ्यस्तदन्तरं कात्यायनीषि
 मातामहस्यभेदेपि कुर्वीतसागित्कइति अस्वार्थः पूर्वमुक्तमाधवायेदेव

३३

द्विजकरपक्षे मातामहपक्षावपिष्टर्थद्वितीयमग्नौकरणमिति पारिजातेतु।
 मातामहपक्षकृष्णपक्षेतसंक्तावगतीकरणं अग्निसन्निधौसाग्निःकुर्यादि
 ति एतदाचारभावाच्चित्तं आश्रयलायनविषयंवाहोमद्वयं वाजसनेयिनां
 त्वेकएवहोमः तथा वैश्वदेवयदैकस्मिन्भवयुर्द्वाद्योद्विजाः तदैकपा
 णोहोतव्यंस्याद्विधिर्विदितस्तवेतिवाक्ये वैश्वदेवइत्यस्यपिशोपलक्षणे
 नैकपाणवैवनहोमद्वयमिति तथाचहृद्याइत्यवज्यः मातामहेषुयोद्घा
 दग्नौकरणंआहुती निराशाःभितरस्तस्यपैशाचंश्राद्धमुच्यतेइति यद्वासा
 ग्नेरुभयत्रनिरग्नैरेकत्रेतिव्यवस्थेत्यविरोधः हुतशेषंदत्त्वापात्रमालभ्यजप
 तिष्टथिवीतइतिपात्रमित्यत्रस्योद्देश्यतयातद्विशेषणस्यैकत्वस्याविब

राम
 ५८

क्षित्तर्त्वमित्कदेश्यगतमेकत्वमविवक्षित्तज्योतिष्टोमेदशापवित्रेणग्रहंसंमार्ष्टी
 तिवत् अतःसर्वपात्रालंभःकाश्यपात्रपरिमाणस्मृतौ पंचाशत्सलिकेंस्यद्या
 धिकंभोजनायवै गृहस्थैस्तसुदाकार्यमभावेहेमरूप्ययोरिति आलभ्यज
 पतीतिनमैतरंआलंभः किंलालंभीतरंमंत्रः अत्रसंशयः किंहुतशेषमात्रं
 दत्त्वापात्रालंभउतसर्वान्तंपरिविष्येति उभयवाक्यदृष्टेः तथा स्कादे विप्रपात्रेष्ट
 थिवीतइतिचान्नाभिमंत्रणं इदमन्तंचसांगुष्टंततोन्नपरिवेष्टणं याइत्यवज्ये
 पि हुतशेषप्रदद्यात्तुभाजनेषुसमाहितः यथाभाभीपपन्नेषुशेषेषुतुविशेष
 तः दत्त्वान्तंष्टथिवीपात्रमितिपात्राभिमंत्रणमिति साग्निःपूर्वंपरिविष्यहुत
 शेषं दत्त्वापात्रमालभेत तिरग्निस्तु हुतशेषं दत्त्वान्तंपरिविष्यपात्रमाल

क्रो

नेत अन्तेषुपरिविष्टेषुहुतशेषदत्तयेतिवचनादित्येके तन्न साग्निरुत
 शेषदत्तैवपरिवेषयेदितिक्रमस्पर्शनकीकृत्वात् तथा हुत्वाग्नौपरिविष्टं तु
 पितृपात्रेद्धन्तरंनिवेद्यैवापसभ्येनपरिवेषणमाचरेदिति हुतशेषमपस
 भ्येननिवेद्येत्यन्वयः यदुक्तंनिरर्णितहुतशेषदत्तान्तंपरिविष्यपात्रमालभेते
 तितन्न अन्तेषुपरिविष्टेषुतिवचनस्पर्वैयर्थ्यापत्तेः तत्सोऽत्रसाग्निरुतशेष
 दत्तान्तंपरिविष्यव्यस्तपाणिभ्यांषोणैर्भ्योपात्रमालभेत निरर्णितरक्षेपरिवि
 ष्यंहुतशेषदत्त्वात्थैवपात्रमालभेतेत्यर्थः विप्रपात्रेऽधिवातइतिवाक्येन
 तैन्नपरिवेषणमित्यन्नास्तशब्दोयोगेनअंजनपरस्तेन नार्त्तंपरिवेषण
 स्पपात्रालंभानंतर्त्यविशेषः तथापुराणसमुच्चये भाजनालंभनंकुर्मादत्त्वा

राम
 ५९

चान्यथाविधीति व्यस्तपाणित्वं पादो दक्षिणंतु करं स्वस्य वानीपरिनिधाय
 च देवं पात्रमालभ्य एत्थ्वीति पात्रमुच्चरेत् दक्षिणेपरिदेवा संवांसंखित्यन्तं
 रंरुत्वेतिशेषोचपित्रपात्रसंलंभनमित्यन्तरंकार्यमितिशेषेनेमिति अत्रैकेहुत
 शेषद्वेषपात्रेनर्देयमिति तथायमः अग्नौकरणशेषंतुपित्रेपिप्रतिपादयेत् प्र
 तिपाद्यपित्त्वांतुनदद्याद्देविके शोभकेपि हुत्वाग्नौपरिशिष्टंत्वाति
 प्रागुक्तं वायुपुराणेपि हुत्वादेवकरणभासंशेषंशेषंपित्रेनिवेदयेत् नहि
 स्मृताःशेषमाज्ञोविश्वेदेवापुराणैरिति अन्यत्वविशीपात्सर्वेभ्योर्देयमिति सूत्र
 कारोपि देवपूर्वंश्राद्धमिति अत्रोच्यते आघेयदुक्तंनदेयमितितन्न वाक्यार्थो
 नवबोधात् तथाहि अग्नौकरणशेषंतुपित्रेपित्यपिशब्दोऽपिशेषदानोप

उ ३५

पतिः पितृणां प्रतिपद्यैश्वदेवेन दद्यात्किंतु प्राग्देवैततः पितृभ्योऽर्थोपलब्धेऽथ
 पदुक्तं हुत्वात्वाविति वाक्यं तस्मात्प्रतिविषयं यद् यद् प्युक्तं हुत्वा देवकरे इति तत्र
 देवहुत्वाशेषं पितृभ्यो दद्यात्तु वैपरीत्यर्थः अतोऽर्थानवबोध्यादित्युक्तं नेतरः
 उक्तहेतोः साग्निं निरग्नेर्विशेषावगतेः न चोभयवाक्ये सत्यविशेषो युक्तः कु
 त्रचिद्विषयांतरस्यस्यादृष्टेः ततश्च साग्नेरग्निं होमीत्तरं हुत्वा तत्र शेषदानं पितृपात्रे
 चैव निरग्नेर्देवकरहोमे पितृपात्रे चैव पित्राकरहोमे तु निरग्नेर्देवादिसर्वपा
 त्रेषु हुत्वा तत्र शेषदानं मिति सिद्धं तथा शकलयनः हुत्वा शेषं प्राग्देवैदत्वापश्चात्
 त्पितृभ्यो दद्यात् इति काल्यायनीपि विप्रपाणो ततो हुत्वा दद्यात् शेषं दद्यात् देवाना
 मादितः कृत्वा पितृपात्रेषु च क्रमात् ऋद्धमनुः देवपूर्वयतः प्राग्देवैतस्माद् दद्यात्

राम
६०

अथ यत्ततः अग्नीकरणशेषं च देवानामादितः क्रमात् वैश्वदेवादितः सर्वं
 विकरं पिडवर्जितं अग्नीकरणशेषं यत्प्रचोदयैश्वदेविके धर्मप्रदापेपि कुशे
 घृतानपाणिस्तु जुहुयाद्देवैर्हुतं शेषं देवाय तत्र यत्पितृभ्यस्तदनंतरं मिति
 साग्निर्देवपूर्वदद्यान्निरग्नेरग्निर्नैत्यविरोध इत्येके एवं दत्त्वापि धर्ममवशेष्ये
 त् तथा हारीतः हुतोच्छिष्टं ब्राह्मणेभ्यः पिंढार्थमवशेषयेत् धर्मप्रदापेपि अ
 ग्नभावे तु विप्रस्यहस्ते हुत्वा तु दक्षिणे शेष्ये सित् विप्रार्थं पिंढार्थं शेषयेत्
 येति वैश्वामनीय जुषावांगुष्ठमन्त्रे वगाघ्रापहता इति तिलानवकीर्त्येति वा
 शब्देऽसमुच्चये वैश्ववीरुणिदेविकुरित्सादिका यजुश्च विहीतहर्मरक्षोति
 तदौरेकतरेणानरवं द्विजांगुष्ठमन्त्रे निवेश्यापहता इत्येति तिलान्यात्रस

मंतात्प्रदक्षिणादि क्रमेण विकरेदित्यर्थः निरंगुष्ठप्रदत्तं हि पि तृणानी प
 तिष्ठ त इति वाक्यात् नौपतिष्ठ त इत्यासुरं भवतीति तथायमः निरंष्टे गु
 तुयच्छाद्रं व हिर्जां तु च यद्दुतं बाहिर्जां तु च यद्दुक्तं सर्वमिवासुरं भवेदिति अ
 त्रैकेतिलान्न पात्रेषु ख्ये वावकिरंति तन्न तिलान्न सर्वत्र निक्षिप्यपि
 तृपात्रेषु वर्जयेत् पितृपात्रे तिलान्न दद्यान्निराशाः पितरोगता इति वाक्या
 त् पराशरोपि सर्वदा च तिलान्नस्याः श्राद्धकाले विशेषतः पात्रेषु पति
 तान्न दृष्टान्निराशाः पितरोगता इति यत्तु ततो मधुधृता कंतु सोममन्तं ति
 लान्वितं गृहीत्वा देवतीर्थेन प्रणवेनैव तसुनः एतद्देव्यं अन्तमित्यूक्त्वा
 विश्वे देवांस्तभोजयेदित्यत्र तिलान्वितत्वमन्नस्योक्तं तद्देव्यं देवविषयं प

राम

६१

रिवेषणितिलक्षेपविषयं वा तथामास्ये उभाभ्यामपि हस्ताभ्यामाहस्यपरिवेष
 येत् प्रशंसितचित्तः सतिलं दर्भपाणि रशेषत इति सतिलमन्तं हस्तद्वयेन
 परिवेषयेन्नैकेनेत्यर्थः तथा एकेन पाणिना दत्तं मूद्रा दन्तं न भक्षयेत् पु
 राणेषु नापवित्रेण हस्तेन नैकेन विनाकुशान् नायसेनापैसेनैव श्राद्धं तु
 परिवेषयेदिति श्राधायसेसप्तमी तस्यान्तेन धार्यमित्यर्थः सौवर्णरज
 ताभ्यां च रवद्वेनौ दुंबरेण वा दत्तमक्षयतां याति फलुपात्रेणान्यथेति वाक्य
 त् फलु उडुंबरः पवित्रेणैतिसपवित्रकरः स्वयंपरिविष्येदित्यर्थः फलस्य
 नंतता प्रोक्ता स्वयं तु परिवेषण इति वाक्यात् यत्तु परिवेषणं शस्तं हि भार्य
 नृ यापितृभ्ये पितृदेवमनुष्याणां स्त्रीसहायाय तस्मृतेति तदन्यापेक्षया स्वाश्र

लोवावेदितव्यं नविनाकुशाभितिकेवलनिषेधः हस्तेदत्तातुयःस्ते हर्मजनं
 स्तेहहस्तेनयोदघाद्यंजनैलवणादिकं सयातिनरकंघोरं दातारे
 नोपतिष्ठंतेभोक्ताभुंक्तुकिल्लिषं घृतंवायदिवांतेलं विप्रोदघास्तखसु
 तं यमस्तदश्रुचिं प्राह तुल्यं गोमांसभक्षणमितिवाक्यात् कात्यायनोपि
 दधीदियं श्रुतान्नं चसमस्तव्यं जनानिच अपक्वंस्तेहपक्वंवानुदर्थीक
 दाचन स्ते हाक्तं च तथाऽपक्वंदधीयोदातुमिच्छतिसभूणहामुरापश्चसस्ते
 योगुरुतल्पगः यमोपि चतुःस्तीतसमायुक्तोहस्ते नौन्मार्जयेद्वृतं उभावधोत्र
 जेयातांदाताभोक्तानसंशयः उन्मार्जनं शोधनं स्कृतंनरेवेश्चतुर्भिश्चयोद
 घात्पाणिनाघृतं दातापुण्यंनवात्रोत्तिभोक्तापापशतंत्रजेदिति अपहृताइ

राम
 ६२

तिपिभ्येएव न देवैस्वतएवरक्षोघ्नत्वादितिकर्कः तस्मीयवान्कि करेदित्यन्ये।
 अत्रयद्यप्यन्नादिकल्पनंनोक्तं तथापीदमन्नमिमांश्यापइदमाज्यमिदं ह
 व्यमित्यन्नादिकल्पनंकार्यं तथाकात्यायनः उभाभ्यामपिहस्ताभ्यांपात्रंधृ
 त्वातुतदृढं मीचयेदक्षिणं हस्तमन्नंतकल्पयेत्सदा तथा स्पर्शंनोते।
 स्पृशेदन्नंनकल्पोतेवलिहरेदिति अत्रकव्यादिनोच्चरेदितिकश्चित्तन्नवि
 स्मोहव्यंचकव्यंचत्रयादत्रेतिवेक्रमादितिमनूक्तैः पुराणसमुच्चये हव्यंदेवे
 समुच्चार्यपितृणंकव्यमेवच कव्यस्याच्चारणदेवप्राप्तयुस्तृप्तिमत्तमा कव्या
 दाःपितरुःप्रोक्तास्तस्मात्कव्यं प्रकीर्तयेदिति ननुकिंपरिवेषणसव्यापसव्यविधि
 रस्तिनवेति तत्रास्तौत्येकं वक्तव्यंयत्रसव्येनविधेः तथाकार्णाजितिः अ

पसव्येनकर्तव्यं पित्र्यं कृत्यं विषेशैतः अन्तर्हानं तु सव्येन कुपादानादृते सव्ये
 मेवंसातामहे घृषि भ्रजोपि सर्वकर्मापसव्येनपितृकर्मणि कुर्वता अन्तर्हा
 नादृते कार्यतद्द्विप्रविसर्जनमिति तथा एकपत्तमुपविष्टानां विप्राणां प्रा
 द्दकर्मणि भक्ष्यभोज्यंसं दघाद्विपरीतंतु निफलं उरुं स्विष्टमन्तं दघात्
 उरुमिति पर्युषिता पूषादि निवृत्त्यर्थं तेन स्मृत्कृतमपि पर्युषितमपूषा
 दिश्राद्धेन दघादित्यर्थः तद्विधिश्च यवगोधूमजंसर्वपयश्च सश्चैव वि
 क्रिया तत्पर्युषितमप्यघंस्तिहाक्तं चैव यद्भवेदित्यादि पर्युषितमप्यसुक्लं
 देयमित्येके तथा यमः अपूषाश्च करंभाश्चथानावटकसक्तवः शार्क
 मांसं मूपंचघृतकेसरमेव च यवागुः पायसं चैव यज्ञान्यस्ति हंसं युतं पूर्वं

राम
 ६३

पर्युषितं भोज्यं भुक्तं चेत्यरिवर्जयेत् देवलोपि भ्रमो ज्यं प्राहु एहारं शुक्लं
 पर्युषितं च यत् अत्र ब्रीह्यादिषु अपूपमक्षणांश्च पुनरपूषाक्तिः शरवो
 पि दधिभक्ष्यं च शुक्लं केषु सर्वं च दधिसंभवं ऋचीसपक्वभक्ष्यं स्यात्स
 र्धियुक्तमिति स्थिति रिति तन्न अभुक्तपर्युषितस्य दृष्टादिशेषीपहत
 त्वेन नित्यभोजनविषयत्वात् तेषामप्युष्मानामेव श्राद्धेपयोगात् त
 थाश्रादिसि विविधंपायसं दघाद्भक्ष्याणि मुबहूनि च लेह्यं चोष्यं तथा
 पेयमुष्मानेव फलं विना वाथो भक्ष्याण्येव करंभाश्च दृष्टकाघृतपूरिकाः
 कृशरमधुसर्पिश्च पयःपायसमेव च स्निग्धोष्णानि च यो दघादग्निष्टो
 मफलं लभेदिति करंभादधिसक्तवः दृष्टकाः कस्ता रवं डाः कृशरस्ति

लकल्कयुक्तोदनः स्विष्टमितिमुशब्देन नैर्मल्यं विधत्वं दर्शयति त
 थायमः ततो विशदमन्नाद्यं भोजयेत्प्रयतो द्विजान् अन्नं सूपं घृतं शा
 कं मांसं दधि पयो मधु धानांश्च मधुसंयुक्ता इक्षुंश्चैव सगौरमान् शर्क
 रं फलमूलं च सर्वं दद्याद्दमत्सरीति मनु रपि मक्ष्यं भोज्यं च विविधं मूला
 निच फलानि च देयानि चैव मांसानि पानानि सुरभीणि च विविधमित्ये
 कान्तनिषेधः ततोन्नं बहु संस्कारं नैकव्यं जनमभ्यवत् चौर्यं पसमृद्धं
 तु यथाशक्तुपकल्पयेदिति वाक्यात् अन्नमित्यदनीयं अन्नमिति प
 क्रसंज्ञा वा सस्यक्षेत्रगतं प्राहुः स तुषं धान्यमुच्यते आमानं स तुषं ज्ञे
 यं पक्रमन्नमुदाहृतमिति वाक्यात् तेन संभवे सत्यामांसादिकं न देय

राम
६४

मित्यर्थः दद्यादिति यथोक्तसंकल्पवाक्यं दर्शयति अत्रैकं अर्घं क्षय्या
 दकैचैवेति कात्यायनेनाह दाने तत्र स्पदर्शितत्वा दस्तस्य तृपि तामह
 प्रपि तामह मुकशर्माण्डसाधुञ्चार्य तृतीयस्तृतीयो शस्तेभ्यस्वधेति तत्रे
 ण दद्यादिति अन्ये त्वन्नं वा सावे तत्तदस्युद्दिश्य भोजयेदिति शारवा य
 नोक्तैरमुकामुकगोत्रैस्तुभ्यमन्नं स्वधानम इति ब्राह्मोक्तेश्च एथगुद्दिश्य
 दद्यान्न तत्रेणेति एवं सत्यस्तस्यितरमुकशर्मन्मस्यितामहास्तस्यपि
 तामहेत्यादि एथक्युद्दिश्य वाक्यात्ते द्दमन्नं स घृतादिवः स्वधानम इ
 सुभयथावाक्यमुचितमित्याभाति तत्र पार्थक्ययोरुपदेशात् अथ च
 ब्राह्मणवित्तसंपत्तौ वैकं कस्यापि तत्रैकैकैकस्य भोक्तव्यत्वात्

एववेतिवाक्यात्पृथग्द्विजपक्षेष्टथगुपदेशः त्रयाणामेकद्विजपक्षे तंत्रेणेत्य
 विरोधः अत्रैकेद्दमन्त्रेकः स्वधेतिसंकल्पेन ममेति त्यागं कुर्वन्ति तन्त्रं स्व
 सत्तानिदं तैरुक्तत्वात् तथा अत्रिः हस्तेन मुक्तमन्त्राद्यमिदमन्त्रमुदीरयेत्
 स्वाहेति च ततः कुर्यात्स्वसत्ताविनिवर्तनं संवधगोत्रनामानि इदमन्त्रे ततः स्व
 धापितृकमादुर्द्योतेस्वसत्ताविनिवर्तयेत् धर्मप्रदीपेपि ततोन्नेपितृदेवे
 भ्यः संकल्प्य च यथाविधि दत्तं यद्वा स्पृशानं आर्तुतेर्नममेति च एतत्संकल्पो दकं
 हस्तेन देयं तथा धर्मप्रदीपेपि सिद्धान्तस्य तु संकल्पो भूमावैव प्रदीयते हस्ते पुदी
 यमानं यत्पि त्दृष्टं नोपतिष्ठते भूमिर्जनित्री सर्वपाभूतानां च विशेषतः तत्रो
 पतिष्ठते त्तु तु न च हस्ते कदाचन स्मृतिमंजरीकारेपि दीपमन्त्रं च पिडं च

राम
 ६५

भूमौ दद्याद्विचक्षणः पूदान्त्व... न्निविप्राणं करे दद्याच्च दक्षिणे तथा ति
 लदर्भसमायुक्तं लोपं भूमौ प्रदाययेत् पात्रस्य सन्निधौ पित्र्ये देवे यवसमन्वितं तं वै
 श्वदेवस्य तत्रैवामे तुः पितृपात्रस्य दक्षिणे संकल्पो दक्यने... स्यान्ति स आ
 द्यं यथाविधीति अकृतेन संकल्पेन द्विजानस्पृशेयुः पात्रं च नोद्दरेयुः तथा अत्रि
 भ्यः संकल्पितमन्त्राद्यं पाणिभ्यां यद्गुपस्पृशेत् अभोज्यं तद्देवे दत्तं पितृणां नो
 पतिष्ठते धर्मप्रदीपेपि अकृतेन संकल्पेयः पात्रं चोद्दरे द्विजः वृथा प्रादुर्भव
 ष्ठीति दत्ताचनरकं ब्रजेदिति संकल्पोत्तरमपोशगनात्पागन्तं न गृह्णीयात् त
 धातत्रैव अन्ते दत्तं न गृह्णीयात् घावत्तोयं न संपिवेत् अप्रीत्वामर्दितं चान्ते भु
 जतैकिलराक्षसाः तथा हस्तेनान्ते न गृह्णीयात् घावत्तोयं न संपिवेत् अप्रीत्वामर्द

येदन्तनिराशाः पितरोगताः शक्यावास्तुवाशब्दोऽभावकिकल्पे स्विष्टाभावेय
 आशक्तिदधादित्यर्थः अत्राप्यशक्तौमांसगोधूमादेरावश्यकत्वं बोध्यं तथास्का
 दे श्राद्धेमांसं नयोदधानवाश्रातिकृतकृतः नरकाहं वुभौ श्रोतस्तातकर्मविलोप
 नात् वृहदाहवल्ग्योपि विनामांसनयच्छूद्रं कृतमप्यकृतं भवेत् ऋष्यादः
 पितरोग्यस्मादत्रानेपायसादयः जातूकणोपि दारवान्योद्विजः श्राद्धेदधानौमांस
 मध्वैरे सतुगुह्यादुग-चारोवेदमार्गस्य दूषकः स्कंदसंवादे रोमाणिकूर्मष्टे च नृ
 णां चैच्छृंगसंवेः ध्योमन्तश्चिन्मुष्टिनाघातः सास्त्रिश्चैद्रक्तपावपुः तदेव तिष्ठतेस्कं
 ददंतश्राद्धं निरगमिषं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन श्राद्धं देयं हि सामिषं अभोज्यविप्रान्तं
 श्राद्धेमांसमन्यामुवर्जयेत् स्वयमश्रातिवामूढः सयाति नरकं भ्रवं अगोधू

राम
 ६६

सं चयच्छूद्रं कृतमप्यकृतं भवेदिति अत्र फलमूलाशनेर्मध्येर्मुन्यन्तानां च
 भोजनं नतफलमवाप्नोति यन्मांसपरिवर्जनादिति मन्त्रैः मुन्यन्तं ब्राह्मणस्य
 कर्मांसं क्षत्रियवैश्ययोः मधुप्रधानं शूद्रस्य सर्वेषामविरोधियदिति सुलस्या
 द्युक्तेश्च मुन्यन्तं प्राधान्यावगमान्मांसं क्षत्रियविद्विषयं न विप्रस्यलेके ऋष्या
 दित्कृत्मांसेन श्राद्धं न प्राणिहिंसापूर्वकमिति तथा मनुः नाकृत्वा प्राणिनां हिं
 सां मांसमुत्पाद्यते क्वचित् न च प्राणिवधः स्वर्ग्यस्तस्मान्मांसं विवर्जयेत् समु
 त्यतिं च मांसस्त्रवधबंधाद्यदेहिनां प्रसमीक्ष्यं निवर्तितं सर्वमांसस्य वर्जना
 त् भारतेभीष्मोपि नहिंसांसं तृणत्काष्टादुपलाद्वापि जायते हत्वा जंतून् (म
 वेन्मांसं तस्मात्त्यरिबर्जयेत् एकस्य क्षणिका तृप्तिरन्यप्राणिर्विभुज्यते

अहोमांसस्य दौरात्स्यप्रत्यक्षमिह दृश्यते किंच यूपं क्त्वापशुं हत्वा कृत्वा
 रुधिरकर्दमं यद्येवंगम्यते स्वर्गे नरके केन गम्यत इत्यन्ये कलि विषयो मी
 सनिषेधो विधिस्तन्व्यविषय इति तथा अक्षता गोपशुश्रीवश्राद्देमांसंत
 धामधु देवरेण सुतो सतिः कलौ पंच विवर्जयेदित्यपरे देश विषयो निषेध
 इत्यन्ये तस्माद्देशांसां सनिषेध इति अत्रोच्यते यदुक्तं मुन्यनै ब्राह्मण
 स्येति प्राधान्यान्मांसं क्षत्रिय विद्विषयं न ब्राह्मणस्येति तन्न मांसाद्युक्तवत्स
 भाव एव मुन्यन्नादि प्राधान्यापपत्तेः तथा अत्रैत्रेयः मुन्यन्नामिषमाध्वीकैः वि
 प्रद्विजजघन्यजाः श्राद्देवि दधुरसति द्रव्येथ सति वापरैः माध्वीकं मधुहि
 जीक्षत्रविशो जघन्यजाः शूद्राः मांसादिद्रव्यैः सति मुन्यन्नादिभिः क्रमा

राम
 ६७

मादिप्रादयः श्राद्दे कुर्युः सति तु मांसाद्येते नैव तथा वृद्धशातातपः मुन्यन्ना
 मिषमाध्वीकै रभावे प्रोक्तवस्तनः क्रमादिप्रादिभिर्वर्णैर्विधेयमिति शुश्र
 मः परमान्ते न मांसेन शकैर्मधुघृतादिभिः सर्ववर्णैः प्रकृतं व्यंनं द्वैवैवित्तरा
 घत्तः वृद्धमनुरपि मुन्यनै ब्राह्मणाः श्राद्देनामिषैर्वाहुसंभवाः उरव्यामधुनाकु
 र्युः शूद्रामूलफलादिना असंभवे प्रकृतं व्यंनैरेव हि केवलं सर्ववर्णैस्तूकृतं व्यंसा
 मिषंसति संभव इति यश्चास्युक्तं प्राणि हिंसा पूर्वक एव श्राद्देमांसनिषेध इति त
 दपि न सामान्य हिंसाया अग्नीषोमीयपशु हिंसा विधिवद्विहित हिंसाया बाधो
 पपत्तेः तथा जाबालः हिनस्ति कपशून् श्राद्दे ननु दिश्यसपायमाकू श्राद्दे
 पदेशतो हिंसा मं नदुष्यतिकदा चनेपि श्राद्दे नदुष्यन्ति स्कां देपि अथं देव

श्रा

पितृणां हि यो हिनस्ति पशून् द्विजः स यज्ञफलमाप्नोति ते च यांति परांग
 तिं स्वार्थमन्तपचेयस्तयो हिनस्ति वृथा पशून् एकाकीभिश्चमश्राति न
 यस्ते यांति रीरवं भीष्मोपि यो हिंसकानिभूतानि हिनस्त्यात्मसुरवेद्यया कृ
 ष्णद्वैपायनः प्राहृष्टावरत्नसगच्छति अत्रिरपि मधुपकैचसोपेवदैवेपि अत्रे
 चकर्मणि अत्रेवपशवो हिंस्यानात्यत्रेति कथंचनोतथा यज्ञार्थपशवोव
 ध्याः पुत्रार्थपरयोषितइत्यादिवाक्यात् यदपिकलि विषयो निषेधइति
 तदपिन कलिविषयविधायकवाक्येस्तद्वचनस्यवाधात् तथाजात्क
 ल्यैः मांसयुगेषुसर्वेषु यज्ञश्राद्धार्थमाहृतं श्राद्धेपयमनेयज्ञैकलौतञ्च
 विशिष्यते सुमंतुरपिकुतर्कैर्गाययो ब्रूतेफलवत्स्यान्निरामिषे विप्राः कला
 ज्ञतर्कैर्वृताः

राम
 ६८

स्यान्निरामिषं तृप्तिंनेच्छंतिपितरस्तस्मश्राद्धैकदाचन पेडानसिः परमान्तं
 कालशकंमधुमांसघृतंपयः सुन्यन्तानितिलाविप्राः प्रकृत्याहृषिरष्टधा श
 स्तान्यथैतुसर्वेषामुगेषुमुनिसत्तमाः पितृणां देवतानांच दुर्लभानिकलाव
 धीति निबंधांतरैश्चेत्तद्वाक्यनिर्मूलत्वप्रतिपत्तेश्च तथा गोमेषानरमेथश्च
 अक्षतागोपशुस्तथा देवराञ्चसुतोत्पत्तिः कलौपंचविवर्जयेत्इतिपराशरैः
 क्तैः यत्तुदेशविषयोनिषेधइतितदपिन मध्यदेशद्वैजिहालतयाऽविहित
 मांसमक्षणापलञ्चैः नचदेशविषयः शक्यतेवक्तुं देशभेदविषयस्यनिरा
 सात् तथावद्भवतिः नयुगानांनदेशानांनविप्राणां द्विजोत्तमाः धर्मशा
 स्त्रेषुवैभेदो दृश्यतेमांसमक्षणे देशभेदेश्राद्धे दृश्यमाणत्वाच्च तस्माद्दि

हितहिंसादौ श्राद्धादिकर्मसु च मांसमक्षणविधिर्नैतरत्रेति सिद्धं तथामनु-
 प्रोक्षितं भक्षयेन्मांसं ब्राह्मणस्य च काम्यया यथाविधि नियुक्तस्य प्राणनासे
 वचाक्षये याद्व्यवस्थेऽपि प्राणान्त्ययेतथा श्राद्धे प्रोक्षितं द्विजकाम्ययेति भ-
 क्ष्यं ब्रह्मादि विहितं मांसं देवलः पंचपंचनखाभक्ष्यां धर्मतः परिकीर्तिताः
 गोधाकूर्मः शशो विश्वशृङ्गकश्चेति ते स्मृताः धर्मत इति प्रोक्षितादौ न चाय-
 मपूर्वविधिः रणप्राप्तेः नापि नियमः पक्षेऽप्राप्तेः अतोत्र गोधादिपंचका-
 तिरिक्तपंचनखनिषेधाधिकापरिसंख्येति तथारमायणे शशकः श-
 र्ङ्गको गोधासेधाकूर्मश्च पंचमः पंचपंचनखाभक्ष्या न भक्ष्यावानरण-
 इति एतच्च श्राद्धपलक्षणं ननु किं प्रोक्षितादौ नियमः परिसंख्यावितिप

राम
 ६९

रिसंख्येति ब्रूमः पक्षप्राप्तौ नियमविधानात् यत्तु स्वरुच्याक्रियमाणे तु
 यत्रावश्यं क्रिया भवेत् नियमः सोत्रविज्ञेयः श्राद्धेतांसाशनं यथेत्यत्र निय-
 मोंगीकृतः सशब्दार्थरूपनिवृत्तिफलकत्वादेकरूपत्वेनेव तयो रित्यविरो-
 धः अतोत्र श्राद्धशब्दस्योपलक्षणत्वे प्राणान्त्ययादि चतुष्टये परिसंख्येवसुक्ता
 तथा बह्व्यातिरोगी नियुक्तविधिवदुत्तं विप्रवृत्तस्तथा मांसमन्वाच्चतुर्दशप-
 रिसंख्या प्रकीर्तिता अतोन्वथा तु योश्नायाद्विधिं हृदि तापि शाचतां यावंति प-
 शुरोमाणितावत्प्राप्तोतिमानव इति रोगीति प्राणान्त्ययोपलक्षितः नियुक्तश्चा-
 द्विधिवदुत्तं प्रोक्षितादि विप्रवृत्तौ द्विजकामनयाऽभ्यर्थितः परिसंख्येत्यभक्ष-
 णसंकल्पव्यावृत्तिः तेन यथोक्तकृतमक्षणनियमस्यापि निवृत्तिरित्यर्थः तथा

यथाविधिनि्युक्तश्रमांसनाश्रातिमानवः सप्रत्यपश्रुतांयातिसंभवानेकविंशतिमितिवाक्यात् संकल्पश्च श्राद्धवर्जयथासांसनभोक्तव्यं कदाचन त्यजेच्चैदितिसंभवायापरयापातनंभवेदितिकास्मैजिन्युक्तेः ईश्वरसंबादेपि ब्रह्मचारीयतिर्मांसं त्यजेत्स्त्रीपतिंविना श्राद्धवर्जमथान्योपिसं त्यजेत्तपसःकृते इति तस्माच्छ्राद्धादीमांसमक्षयमेवेत्युक्तं यत्तु प्रोक्षिताभ्युक्षितं मांसं तथा ब्रह्मणकास्यया अल्पदोषमिति ज्ञेयं विपरीते तु लिप्यत इति महाभारतवाक्यं तदेव विधिना कुर्वीत्सर्वं प्राप्तिमानव इत्यपितत्र हविर्धत्प्रोक्षितं मांसं प्रोक्षिताभ्युक्षितं भुवि वेदोक्तेन प्रकौरेण पितृणां प्रक्रियासु च पितृदेवतयज्ञेषु प्रोक्षितं हविरुच्यते विधिनावेददृष्टेन तदुक्तान्येन दुष्यती

रस
७०

तियमवाक्यं सर्वपापमोक्षानामहान्दोषस्तु भक्षणो निवर्तने महापुण्यमिति माह प्रजापतिरिति यच्च भारतवाक्यं भक्षणो न महान्दोषो निवृत्त्यापुण्यमुच्यत इति तदुभयमपिश्राद्धादेरन्यत्र जिह्वालतया भक्षणविषयं तथा स्कंदपुराणे यत्र यत्र निषेधो हि क्रयते मांसमक्षणे जिह्वालान्प्रतिज्ञेयान्तूक्तविधिना श्रुतां तथा प्रथंति नरकं धोरं मांसमश्रुतिये नराः जिह्वालान्प्रतिज्ञेयोर्यं न देवो विधिना श्रुतामिति यच्च बृहस्पतिवाक्यं रोगार्तोभ्यर्धितो वापि मांसनाश्रुत्य लोलुपः फलं प्राप्नोत्यल्लेन सोश्वमेधफलस्य चेतितच्छ्राद्धे ब्रह्मचारिविषयं तथा मनुः व्रतवद्देवदेवत्येपि त्रेकर्मण्यधर्षिवत् प्रकाममर्धितो प्रीयाद्भूतमस्पनलुप्यत इत्येभ्कमभिधायान्न तदृषिवद्दर्शनस्य विधानात् अलोलुप इत्यनेन त

द्विषयावगमाच्च तथा सतपति तपोजसंयजते च ददाति च मधुमांसनिवृत्तौ फ
 प्रोवाचे दंबहस्यतिः जैमिनिरपि ब्रह्म चर्यसु पास्वैवयो कृत्वा दारसंग्रहं संन्यसेत्ता
 धिकारः स्यात्मांसे विधिवदन्यत इति अन्यतद्दित्तरसंग्रहादूर्ध्वं विधिवन्मासम
 क्षणधिकार इत्यथीः तथा मनुः नमांसमक्षणदोषो नमचेन च मेथुने प्रवृत्ति
 रेषाम्भूतानां निर्वृत्तिस्तु स हा फलेति मांसमघमैथुनेषु विहितेषु भक्ष्यमो
 ज्यान्नापानाभिगमनैर्भूतप्रवृत्तित्वात्तदोषः निवृत्तिस्तु स हा फलप्राप्तिकेत्यर्थः न
 हृती च सा च फलाचेति व्युत्पत्तेः न च यं व्युत्पत्तिर्न साधुः फलाफलशब्दयोः परयोक्त
 मयथापि महच्छ्रुत्याकारदेशस्य वक्ष्यमाणत्वात् तथा बहस्यतिः अभूत्मांसपुरो
 देशे भक्षणमृगपक्षिणां पुराणेषु वयद्देशेषु ब्रह्मक्षत्रसचेषु च सौत्रामण्यां

राम

७१

तथा मघं क्रतौ भक्ष्यमृदहत्तं क्रतौ च मेथुनं धर्मपुरोत्पत्तिनिमित्ततः स्वर्गप्राप्तौ
 तिनैवं तु प्रत्यवायेन पुज्यत इति तस्मात्प्रोक्षितादिचतुर्षु स्मृतूक्तसंकल्पेन मां
 सत्यागिनामपि गृहस्थानां भक्ष्यमेव मांसमिति न दोषः अविहितसंकल्पेन तसा
 गिनान्तु प्राश्यादिभक्षणेषु दोषः शोकार्त्तानामभ्यर्थितानां च ब्रह्मचारिणं श्राद्धादि
 षपि भक्षणमृदहत्तदोष एवेति अतस्सक्तमांसादेरपि श्राद्धे भक्षणमेवोचितमि
 त्युक्तं तथा चोशना नियुक्तश्रेयसः श्राद्धे यस्किंचित्परिवर्जयेत् पितरस्त
 स्यत्तन्मांसनेराश्रयं प्रतिपेदिरे देवलोपि नियुक्तस्तु यदश्राद्धे देवे मांससमु
 त्प्रेत यावन्ति पशुरोमाणि तावन्ति रयमृच्छति स्कंदेश्वरसंवादेपि निवे
 शितस्तु यः श्राद्धे यज्ञेषु वापि हिजाधमः मांसं नाश्राति निरयं याति वै पशुतां नर

इत्यलंबुहुना एवमन्तंसकल्प्यापोशने दत्तौ कारव्याहृतिपूर्वगायत्रादिजघत्
 तथा च याज्ञवल्क्यः सव्याहृतिर्कांगायत्रीमधुवाताइति तृचं जत्वायथासुरवेवा
 चंभुंजा रस्तेपि वाग्यताः केचित्तुमधुमध्वेति त्रिर्जपंवारिधारां च नकुर्वेति
 तन्न उभयोरपि विधानात् तथा च प्रचेताः आपोशानं प्रदायाथसावित्री
 त्रिर्जपेदथ मधुवाताइत्रुचंमध्वेत्येतन्निकंतथा स्कंदेपि आपोशानमयो
 दत्त्वावारिधारांक्षिपेदुधः नमोवेभ्यइति चसब्ये नोदङ्गुरवादिजः अपस
 व्यपितृभ्यस्तु घृतधारां वदेत्स्व० धामिति एवंजस्वा ऽक्षिणीकरणं
 लाये देवाः सये चेहेत्यादिपठित्वायथासुरवममृतं जुषध्वमित्युक्ताभोजये
 त् तथा च यमः अन्नहीने क्रियाहीने मंत्रहाने च यन्द्देवत् सर्वमक्षिद्भि

सुक्ताततोयत्नेनभोजयेत् कात्यायनः यदेवासश्रयेचेहमंत्रद्वयमुदीरये
 ह मंत्रांतेनुततोत्रयादमृतंभुञ्जतामिति पूर्वोद्वेउत्तरस्तपिअइतिविवेकः
 कइयाज्ञवल्क्यापि यथासुरवेजुषध्वंभोइतिवाच्यमनिष्ठुरमिति अत्रबलिदान
 मित्येकेनेत्यर्थे एवंचवैश्वदेवेबलिःपिअनेत्यविरोधः तथाच स्पर्शान्तोत्स्पशे
 दन्तेकल्पन्तेबलिहरेत् हेमस्तमधुवातेतिहोमात्तउदकंपिबेदिति वैश्वदेवविषयं
 अत्रिः दत्तेवाप्यथवाऽदत्तेभूमौयोनिक्षिपेद्वलिं तदेतन्निष्फलंयातिनिराशैःपितृ
 भिरगतिरितिपिअविषयं पितृर्णमन्नमुत्सृष्टेबलिंकुर्वेति येद्दिजाः आसुरंतद
 वेच्छुद्धं पितृणांनोपतिष्ठतइतिविशेषात् अत्रात्सुजपेद्वाहृतिपूर्वगायत्री
 सप्रणवासकृन्निर्वारक्षौघैःपिअमंत्रात्सुरूपसूक्तमप्रतिरथमन्यानिचपवि

त्राणि सप्रणवांब्यादृतिपूर्वागायत्रीमित्यन्वयः पाठोऽर्थेन बाध्यते वाशब्दस्तु
 विकल्पार्थः अशनात्पूर्वत्रिरश्रत्सु च सकृदिति व्यवस्था र्थे वा पूर्वस्याष्टयेषु
 षत्वात् तथा च प्रचेतोः आपोशानमथो दत्वासावित्रीत्रिर्जपेदथ मधुवाता इति
 तृचंमध्वित्ये तत्रिकं तथेति अत्र हलायुधः सकृद्विर्वा मधुमतीर्धुमध्विति
 चेति पाठ इति तत्कर्कदिभिरनादृतत्वात्तज्जपस्याशनात्पूर्वविधानाच्च चिं सं
 रक्षांसिघ्नतीति रक्षोघ्नीमूलविभुजादित्वात्तः तास्तु क्रुणुष्य पाज इत्याद
 यः पंचर्चः ऋषिषोऽणत्वात्स्त्रीत्वं तथा च ऋतिः एतान्नक्षोघ्नान्प्रतिसरा
 नपश्यत्कृणुष्य पाज इति रक्षोघ्ना वैप्रतिसरा इति पित्र्यमंत्राजदीरतामित्या
 दिन्नयो दश सुरवंतमित्यादिपंच दशपित्र्यादृसेके तन्न पितरी देवताथे

मधुराणि च नागरं चात्र वैदेयं दीर्घमूलकमेव चेति अस्पार्थः मदीका
 गोस्तनीद्राक्षापनसोव्यारव्यातः आम्नातकः कपीतनः चयंचविका पालेव त
 मुक्तं आशोडोप्युक्तः कंसिरुर्मद्रमुस्ता तालकं तालमूलीति प्रसिद्धं शतकं दं
 शतावरी गंधालुकर्चूरशाकं शीतकंदं शालूकं कालेयकंदं राहुरिद्रा करा
 लारव्यं शाकमिति गोविंदराजः सुनिषणं वितुन्ते शाकं सुरमुनीति रव्यात्तज्ज
 लभवं शाकमिति कश्चित् सुनिषणं वांगेरी सदृशशाकं वा वांगेरी सदृशैः प
 त्रैः सुनिषणं कमुच्यते शाकं जलाशये देशे चतुःपत्रीति गठत इति सुश्रुतो
 क्तः सुवर्चलाः ब्रह्मसुवर्चला सूर्यावर्त इति गोविंदराजः वधुलः श्रीकर्णिका
 किंकिणीद्राक्षामुद्राक्षा लकुचोलिकुचः मीचाकदलीफलं कर्कधुरुक्तं

ग्रीवकंचकपुष्पवारं प्रियालु विशषः तंदुकीसितसारः शृंगाटकमुक्तं परु
 षकफेलरुसदतिप्रसिद्धफलं बृहतीविदिधिकालं बरेहटाइतिप्रसिद्धं दीर्घ
 मूलं तुंडिकेरीफलं मूलकमित्यन्यः पटोलीदीर्घपटोलोराजीफलमित्यर्थः॥
 चिचेंडाइतिलोके यत्तु गंधारिकापटोलानिश्राद्धकर्मणि वर्जयेदिति पटोल-
 निषेधः ससुद्रपटोलविषयः तथा च निघंटुः पटोलीस्याद्वितीयान्यास्वादु
 पत्रफलावसेदिति शेषप्रसिद्धं कुमारिश्चरसंवादेपि पालेवतप्रमृष्टीका
 खर्जूरगमकेसरुका बिल्वामलकमाक्षीडपनस्मान्नातकानि च वैचुवेत्रो
 कुराः शाकंकलकुचंसोचमेव च शीतकंदं बिसं नालिकेरकं भूलकं तथा इ
 त्यादिनेध्यमन्यत्र प्रदेयं श्राद्धकर्मणि वैचुः शणभेदः इतरस्य निषेधो

त्र वैचुर्मटाकं शाकमित्यन्यः वर्ज्यशाकान्याह विष्णुः भूस्त्नाशिग्रुसर्षप
 सुरसार्कं जकृष्णंडालांबुवार्त्तिकपालक्यतुंडुलीयककुसुमादिवर्जदिति भू-
 स्तणोरोद्विसंगंधचणाम्यं शाकमित्यन्यः शिग्रुसहिजनइतिभ्रूसिद्धं सर्षपो
 रजसर्षपः इतरस्यविहितत्वात् सुरसाश्वेतनिर्गुंडी अर्कजः कुहेरइतिप्र
 सिद्धः पालक्यः पलकितिप्रसिद्धः तंदुलीयकं चौराइतिप्रसिद्धं वार्त्तिकं श्वेत
 वृंताकं उशना नाशिनालिकाशणश्राककुसुमानांबुविद्ववान् कुंभीकंबुक
 वृंताकं कोविदारंश्च वर्जयेत् वर्जितं गंजाने श्राद्धे कोजिकं पिंडमूलकं करं
 जंयेथिचान्ये वैरसंगंधोक्तारत्तथा नालिकाप्रसिद्धा दीर्घनालाग्रेलापह्यु
 वेतिमाधवीये श्राकं शिलिंभः कुंभी श्रीपर्णिका कंबुकं च तालाबुवंताकं

श्वेतं कोविदारश्चमकरकं गृज्जनोहरिद्रवर्णःपलांडविशेषः कांजिकंप्र
 सिद्धं करंजंचिदिबिल्वफलं पुराणेपि वंशंकरीरंसुरसंश्रंसर्जकंभूस्तृणानि
 च अवेदेक्ताश्चनिर्यासालवणान्यौषवाणिच भरद्वाजोपि स्वल्पोबुक्कूष्मां
 डफलंवज्रकंदंचपिप्यली त्रिविकानिकरीरणिकोविदारगवेधुकाः कुल
 थशरणजंबीरकरंभाणितथैवच अजादन्यद्रक्तपुष्यंशिग्रुक्षारंतथैवच
 एतानिनेवदेयानिसर्वस्मिन्श्राद्धकर्मणीति पेशीनसिः वृताकंन
 लिकापोतकसुंभाघ्नतकाश्चेतिशाकनामभक्ष्यादिति स्मृत्यंतरं पिं
 डालुकंचभुंउरीरंकरमर्दंचनालिकं कूष्मांडं व हुबीजानिश्राद्धेदत्वा
 क्रजत्यधः भविष्येपि लशुनंगृजनंचैवपलांडुकचकानिच वृता

राम

१६३

कनालिकालाबुजानायाज्जातिदूषितइति एषामर्थः वंशंकरीरंवंशं कु
 रः सरसंपणीसदत्यन्यः सर्जकंशालफलं पीतसारकदत्यन्यः अवेदेक्ता
 :निषिद्धनिर्यासाःब्रश्चनप्रभवादयः तथाचमनुः लोहिताहृसनिर्यासा
 ब्रश्चनप्रभवांस्तथेति लोहिताहृसनिर्यासालाक्षादयः तेनपाटलश्वेत
 वर्णानां हिं गुकपूरादीनामनिषेधः हिं ग्वादीनां विषयमग्रेवस्यामः औख
 राणिष्टतलवणानि वर्जास्तत्रमसूराश्चकोद्रवालवणंरुतमिति वच
 नात् सैंधवसामुद्रादीनां विहितत्वात् तथाच लवणे सैंधवसामुद्दे
 ति अपिच सैंधवलवणयश्चयश्चमानससंभवं पवित्रे प्रमेत्येते प्र
 त्यक्षे अपि नित्यं तानससंभवंसांभरोति प्रसिद्धमिति हलायुधः

करीरंगूढपत्रं करीलद्विप्रसिद्धं कोविदारउक्तः वज्रकदंबोद्भवः सूरण
 गवेधुका शणशणपत्राणि जंबीरोदंतशठफलं करंभाणितारंयवसारसौ
 वञ्चलसौवञ्चकादिलवणानि पित्तपौतिकाशकं अशंसतकौमह्रीलृष्टं इति
 प्रसिद्धस्तच्छाकं चंताकं श्वेतं तथा च देवलः कंदूरं श्वेतं चंताकं कुंभांडं च वि
 वर्जयेत् उपमन्युरपि नाश्रीयाच्छ्वेतं चंताकं मातुलानी तथांडुकं अंडकं च
 कं मातुलानि भंगेति कंदूरं कपिकच्छूः स्तफ्लं रवर्जूरफलमित्यर्थं कुंभांडं चंता
 लंबुसदृशफलं पिंडालुपेडं रुद्रं इति प्रसिद्धं शुडीरं करमर्दः करवंदफलानि बहु
 बीजा निबीजपूरकादीनि पलांडुः श्वेतकंदः पलांडुविशेषः लशुनं दीर्घपत्रं च
 पिंडागंधोमहोपथं करण्यश्च पलांडुश्च लताकाश्च परालिका गृजनेपतने वृश्च

पलांडोर्दृशजातयदिति सुश्रुताक्तिः कबलेशिलीध्रः कुमारसंवादेपि वर्जितत्रम
 सूरास्तुकोद्रवालवणं कृतं भूस्तणुसुरसंशिशुं पालक्यासुमकं तथा पिंडं मूलं च
 वंशग्रेहोदितं ब्रह्मनानि च पडुलोविद्वराहं च चक्राकं ग्रामकुर्कुटं लशुनं गृजने
 जंबूफलानि कवकानि च तंडुलीयकमुद्गलराजनाषासुरीरपि ब्रह्मजात्यतस्मी
 तैलंपयश्चाजाविकादिकमिति सुमकरवादिरीसंज्ञकं जलभवंशकं कुट्टलः के
 विदारः आसुरीराजिका हृष्णाः जानी बृष्णजीरकः करंजोतिप्रसिद्धश्च अतस्मी
 शुमाशंप्रसिद्धं हारीतः नवटसौदुबरदधित्यनीलमातुलंगफलानि भस्मये
 दिति प्लुसः परकटाः दधित्यः कपित्थः मालुं गीबीजपूरकाः अत्रैतच्चित्पते किं
 पिप्यलीमरीचर्दिगूनां निषेधः उत विधिः उभयथावचनदर्शनात् तथा च

विष्णुः पिप्यलीसुमकभूस्तृणेत्यादि त्रंपवोपि पिप्यलीमरिचंचैवतथावैपिंडम्
 लकं कृतंतुलवणंसर्वसाग्नेशिगुंचवर्जयेत् व्यासः अश्राद्धेयानिधान्यानिकीद्रवा
 पुलकास्तथा द्विगुंद्रव्येषुशाकेषुकालानाश्रुभास्तथाद्रव्येषुद्विगुंशाकेषुकाल
 नश्रुशुभानिःचनिषिद्धेत्यर्थः पुलकाहसखंदसः कालानलः दृष्टानर्जकुकुहेरदृति
 प्रसिद्धः शुभाशुभाख्यः शाकविशेषः इत्यादिनिषेधः विधिस्तुपिप्यलीमरिचं
 चैवपटोलंबृहतीफलमिति वायुपुराणे कुमारेश्वरसंवादे पिप्यलीमरिचं हिं
 गुपटोलंबृहतीफलमित्यादि आदित्यपुराणेपिमधूकंरामठंचैवकपूर्मरिचं
 गुडमित्यादि रामठंहिगुः एवंवचनविप्रतिपत्तौकेचिदाहुः पिप्यलीमरिचं
 द्विगुंनंसंस्कारकत्वेनविधिर्युक्तःप्रतिभाति केवलानांप्रतिनिषेधः अप

राम
१६५

प

रेतु संस्कारंतराभावेविधिरन्यथानेत्याहुः षोडशीग्रहणाग्रहणवद्विकल्पद
 ल्येके एवंचसतिसंस्कारकत्वेनविधिर्युक्तःप्रतिभातिवैसंवारत्वेनस्वाद्रुनिमधु
 राणिचेतिस्वादुत्वविधिर्वैपत्तेः तथाच श्रुठोमरीचपिप्यल्योधान्यकाजाज्ञिहिं
 गुकं पिप्यलीमूलंसंयुक्तं वैसंवारदृतिस्तत्प्रतिनिशंखः दृष्टानाजाजीविडंचैव
 सीतपाकीतथैवच वर्जयेद्युवणंसर्वतथाजंबुफलानिच दृष्टानाजाजीदृष्टान
 जीरकः किञ्चिदाख्यं लवणंसर्वसंधवसामुद्रसोमरिच्यतिरिक्तं ब्रह्मांडपुरा
 णे आसनारूढमन्नाद्यपादेपहतमेवच अनेध्यादागतैः स्पृष्टंभुक्तंपर्युषितंच
 यत् द्विःस्विन्तंपरिदग्धंचतथैवाग्रवलेहितं शर्कराकीटपाषाणैःकेत्रैर्यज्ञाप्यु
 पद्रुतं पिप्याकंसधितंचैवतथातिलवणंचयत् सिद्धाः कृत्वाश्वयेभस्थाः प्र

त्यस्य लवणाहताः बाग्भावदुष्टाश्च तथा दुष्टैश्चोपहृतं तथा वाससाचावधूता
 निवर्ज्यानि श्राद्धकर्मणाति आसनासूत्रमासनोपरि हृतं पादोपहृतं पदस्य
 हं अमेध्यादागतैः चर्मकाशदि अपवित्रस्नानादागतैरभुद्धैः स्पृष्टं द्विःस्त्रिर्ब्रह्म
 द्विःपक्वं परिदग्धमतिदग्धं अग्रावलेहितं श्राद्धात्पूर्वमास्वादितं पिण्याकं
 तिलकल्कः मथितं करेण विलोलितं निर्जलं दधि करेण मथितं दधीति निषे
 थात् मथितं तक्रमित्यन्यः सिद्धमभ्याः आमलकाद्यः प्रत्यक्ष लवणेन पी
 श्रिताः तथा दधिशाकंतथाभक्ष्यं शुक्रं चौषधिवर्जितं वर्जयेच्च तथा
 न्यत्तु सर्वा न भिषवानपि अभक्ष्यं दधिशाकंच वर्जयेदित्यन्वयः अन्यं नि
 धिद्वमित्यर्थः अभिषवाः संधानानि शुक्लमनसं वस्तु कालांतरेण द्रव्याः

त्तरेवात्यम्लेन स्वभावतोत्यम्लं तथा च बृहस्पतिः अत्यम्लं शुक्लमास्यातं नि
 दितं ब्रह्मवादिभिरिति अत्रापवादः शंखेनाक्तः दधिभक्ष्यं च शुक्लेषु सर्वंच दधि
 संभवं ऋचीसपक्वं भक्ष्यं स्यात्सर्पिर्युक्तमिति स्थितिः अनग्नि कउफा ऋची
 संतेन पक्वमात्नादिष्टतयुक्तं भक्ष्यमित्यर्थः वायुपुराणेपि भक्ष्याण्येव करंभा
 श्रद्धं काष्ठतपूरिका हृशरोमधुसर्पिश्च पयः पायसमेव च दधिगव्यामसं
 सृष्टमभ्यान्तानाविधानपि शर्कराक्षीरसंयुक्ताः द्रव्युक्तानित्यमभ्याः सकूं
 लुजांस्तथासूपांस्सूत्रान्वाषान् व्यंजने सह सर्पिः स्निग्धानिसर्वाणि दक्षा संस्कृ
 त्यभोजयेत् श्राद्धेषु तानियो दद्यात्पितरुः प्राणयंति तमिति करंभादध्यक्ताः
 सक्तवः इष्टकाः कासारखंडानि द्रव्युक्ताश्चिपिटाः असंसृष्टमभ्याः स्वकीय

भक्ष्याः लाजाश्लेष्मिणी हि तं दुःखैः अपूपाः मंत्रकाः कुन्साद्योयावकः एतानि पर्युषि
 तान्यपि घृतस्निग्धोनिदध्नामधुना च संस्कृतानि भक्षयेदिति पर्युषितापवा द
 इत्यर्थः यत्किञ्चिन्मधुना मीश्रं गच्छीरघृतपायसैः दत्तमक्षय्यमित्याहुः पित
 रुः पूर्वदेवता इति मस्यपुराणवचनादित्यलंबहुः नाशेषं स्मृतिभ्यो नु संशयेत् ।
 अन्ताभावे फलमूलैस्तृप्तिरित्युक्तं तत्रोपायविधिमाह सहान्ते न नरास्तर्पयति
 ॥ ॥ फलमूलैरन्तेन सह नराः पितृसर्पयैर्युर्न केवलैरित्यर्थः लटोलिङ् इत्यत्र
 अन्तान्तेनेति तत्तीययेव सहायै लब्धे सहेति ग्रहणं विस्यद्यर्थं न्तान्तस्याप्राधा
 न्यार्थं अयसहयुक्ते प्रधाना इति पाणिनिस्मरणविरोधादन्यस्य कथमप्राधा
 न्येनेति उच्यते अविबक्षितत्वेनास्य दोषस्य परिदूषितत्वात् तथा च ।

विवक्षितं हि शब्दस्य प्रधानं कारणं तत्तास्तु सतेति न चान्तमंतरेण तस्यो
 मूलफलादेः सामर्थ्यातिशयः प्रधानगुणसंभावसंभवावोपपत्तौ तस्माद्दिस्य
 शर्थमेव सहदेत्युक्तं सहान्तेनोत्तरास्तर्पयतीति क्वचित्तादस्तेनोत्तरमूलफला
 द्यस्तेनैव सह तर्पयति तस्मात्कुर्वंति न केवलानित्यर्थः एवं न हि स्यात्सर्व
 भूतानीत्यहिंसाधर्मेण तस्मिन्निधायैतानीं हि साधर्मेणाह ॥ ॥ छागोस्रमेषा
 नालभ्य छागोर्बकरः उम्रस्तूपरः स च शृंगाहीनछागादि तथा च श्रुतिस्तू
 परिवाअविषाण इति मेघोमेद्रः एतान्यिन्द्रदेवो न हत्वापचेदित्यर्थः तथा
 चाग्निः सधुपक्केचसोमेच देवपित्र्येच कर्मणि अत्रैव पशवो हिंस्यान्तान्यत्रे
 तिकथंचन स्कंदसंवादेपि अर्थे देवपितृणां हियो हि नस्ति पशून् हि जः

सयज्ञफलमाप्नोति ते च योति परंगतिं जम्बालोपि हिनस्ति यः पशून्स्वार्थमु
 दिश्येव स पापभाक्क श्राद्धापदेशतोर्हि सन्नपि स्वा र्थेन दुष्यतीति अत्रैकआ
 हुः उल्लोबली वर्दः तथा च महो संवामहा जंवा श्रोत्रिया योपकल्पयेदिति
 तदयुक्तं महो संवत्शब्देन तू तथा च जावालः विषाणा द्ववकाले तु यो वि
 षाण विवर्जितः तं महो संवदं स्यात्प्रास्तुपरं चापि पावनमिति महो
 सः पश्चिमामहो संदंति प्रसिद्धः तथा च जातूकर्म्यः किंचिद्भेदो हि तवर्णो हि
 दीर्घपुच्छी गुरुस्वरः ह्रस्वत्रोटिस्त्रयः पश्चात्समहो संवेति पादनदति किंच ए
 षस्याप्तसत्वमुक्तं तथा चेश्वरः साक्षात्स्वर्गप्रोक्तो मन्मूर्तिर्मम वाहन
 : तं यदापि हि यो हंति तेनाहंस्कंद ताडितः एइ देवलोपि वैसरोश्च गज

श्वाश्च वृषभान्करिमाचलं रासभं प्राश्य च भवेद्दिदृक्कृमिर्वाप्ये भवे भवइति
 करिमाचलः शृगालः उस्त्रः शतवलिन्तोमइत्यन्ये उक्तः शतवला दुस्त्रस्तूप
 रोस्त्रगभस्ति क्षित्यभिधानात् तदपिन पश्चालं भ्रमकरणत् नहन्त्यान्स
 त्यसूकराविति निषेधात् अतश्चोत्तरशब्देन कलौ छागमेव पशुपंचकमथे
 तथोरेवमस्यत्वाद् च नोक्तत्वाच्च तथा च क्रतिः पुरुषो भ्रोगोरजो भवंते तावं तो वेष्ट
 र्वे पशवइति गोमिलसूत्रं च छागोस्त्रमेपा आलभ्याइति ननु च छागमेपग्रहणे
 नैव तद्भुव्योः किमर्थमुत्सग्रहण उच्यते विशेषविध्यर्थत्वादित्येवः तथा च स्कंद
 संवादे वाधीनसंमहाशक्कोलाहाजस्तुपरं चर्तमिति दद्यादेतद्भवेदत्तमानं स्या य
 तिलामधु अन्यच्च अनंतारवद्गमांसे तलोह छागाच्च तूपराइति अत्र कश्चिद्वा

प्यरुदाहृ छागोस्तमेघानितिपुंस्त्वमविवक्षितं उपादीयमानत्वापशुनायजेतेतिव
 त् सर्वसिंपशुजातीनामारणभक्षणतथा विधानेतुनदोषस्थादन्यथानरकंत्रजे
 दिति अन्यत्वादुः पशुनायजेतेत्यत्रापिपुंस्त्वस्यैवविवक्षितत्वात् पुंस्त्वक्तिरेव
 वध्यानस्त्रीव्यक्तिरिति अत्रानूचानाःप्रमाणं क्रीत्वालव्यावास्वयंमतानादृत्यप
 चेत् वाशब्दःपशुबंधाभावे अस्वयंमतग्रहणं निषिद्धवर्जनोपलक्षणं तेनप
 श्वभावेविहितमगपस्यादिमांसानिक्रयलाभाभ्यामादृत्यपचेन्ननिषिद्धमित्यर्थवि
 नामांसेनयश्चाद्वैतस्तमप्यकृतंभवेदिति श्राद्धवैकल्यापत्तेः पद्मपुराणे विना
 मांसेनयश्चाद्वैतस्तमप्यकृतंभवेत् क्रव्यादःपितरोयस्तातस्मातेनैवतान्यजे
 दिति अत्रैकआकारविश्लेषमबुध्वास्वयंमतानपिपचेदित्याहुः तदयुक्तं ते

राम

१६९

षानिषिद्धत्वात् तथास्मृतिः उच्छिद्यस्पृतादानेमतमांसस्यभक्षणं अंगुल्या दं
 तकाष्टंचतुल्यंगोमांसभक्षणैः तथा शणशाकंमतेमांसं करेणमथितंदधि अंगु
 ल्यादंतघर्षंचतुल्यंगोमांसभक्षणैरिति मरुभारतेपि विषकृद्ग्रहणंचैवव्याधि
 तिर्यग्घतंतथा नप्रशंसंतिवैश्राद्धेयञ्चशस्त्रविवर्जितं बिषकृद्द्वारण्यपति
 तपलादौविषप्रक्षेपस्तेनदृतं तिर्यग्घतंसिंहव्यतिरिक्तकृकादिहृतं तयोभ्य
 नुज्ञानात् तथाचसिंहव्याघ्रहृतंचयत् इतिप्रशस्तमितिशेषः अथवाश्राद्धे
 तस्यापिनिषेधोविधिर्नित्यभोजनविषयः एकमूलकत्वात् शस्त्रविवर्जितं
 स्वयंमतं अनुपातकृत्मांसानिस्त्रीनंवह्यूरमेवच स्मृतिलोकनिषिद्धंश्चमश
 मीनांडुजानपि सोनेहिंसास्थानभवं अनुपाकृतंसंस्कारहीनं वह्यूरंशुक्रंवा

र्जयेदिति दृष्टमांसं दृष्ट्यामांसं वर्जयेत्सं च पुत्रक न भक्षयेत्स ततं प्रत्यक्षलव
 णानिचेति ॥ ॥ मार्कंडेयः दृष्टमांसं मेरुदतिप्रसिद्धं तथा च वामनपुराणे दृ
 ष्टमांसाशिनो मूढास्तथैवोक्तं च जीवनः क्षिप्यते वृषभस्य ते न रके रजनी च रक्षित्
 शेषमन्यते ज्ञेयं ननु वा फलमूलैरेषधीभिर्वैत्यहिंसाधर्मेण तृप्तिमुत्कान्तं तरे ।
 ङागो म्रमेवानालभ्येति हिंसां विधाय दानीं क्रयलाभो मूत्रयत्वा शब्देन हिंसा निधि
 द्वेति तथा च कंदमूलफलाभावे मांसाभ्यां हुर्मना पिणः पुण्यानि मुनिगतानि
 लब्धानि च वधं विनेति चतुर्विंशतिसते महाभारतेपि क्रीत्वा स्वयं वाप्युसा
 घपणे पट्टमेव वा देवान्पितृन् वर्जयित्वा रवादेनां सं न दुप्यति शेष उक्ते विधि
 ब्राह्मणः सर्वकामफलप्रद इति तस्माद्वा शब्देन हिंसां निषिध्य क्रयलाभावे व

राम
१७०

आ

सूत्रकारमिमताविति अत्रोच्यते यदुक्तं हिंसां तरे क्रयलाभो मूत्रयत्वा हिंसा निषिद्धेति
 । तत्र पशुबंधासंभवे क्रयलाभयोरनुक्तत्वात् तथा च स्कंदसंवादे मांसाभावे कृते श्राद्धे
 ध्यायंतेपितृदेवताः करिष्यति सुतोला व्याद्धं म्रानुसामिषं ददाति लब्ध्या मांसं न तं शपति
 रुषामुदुरिति मांसाभावे पशुसंभवे यत्प्रतिहितं कंदमूलफलाभाव इत्यनेन हिंसा निषिद्धेति
 तदप्युक्तं कंदमूलफलाघभावे वधं विनेत्यहिंसाधर्मेण प्रतिपादकत्वात् हिंसा निषिद्धे
 ति यद्ब्रह्मधाधिक्रीत्वा स्वयं वाप्युसाचेत्यादिना ब्राह्मण्यविधिरिति तदपि मंदमिति त
 स्याप्यमांसभुग्दाक्षिणात्पत्वेन तद्देशविषयत्वात् दृश्यते च देशविषयोत्था चारः
 तथा च दृष्टस्यतिः उदुत्पतेदाक्षिणात्सेमां तुल्यस्य सुताद्विज्ञैः मध्यदेशे चर्मकाराः शिबि
 नः खगवांसिनः मत्स्यायश्च नराः सर्वे गन्थानृणां रजस्वलाः पर्वते मघपातार्थेनेति दंड

स्य चार्हका दत्यादि पठंति च दृथिव्यास्त्रिभुभागेपुसांसभ सृणमाचरेत् यत्तु दृहस्रचे
 तोवचनं नदेऽगानंनविप्राणानयुगानां द्विजोत्तमाः धर्मशास्त्रेषुभेदेऽदृश्यं तेषां सभसृण
 इति तद्दृक्षिण्यति पितृदेऽगविशेषमित्यविरोधः किंचयद्येवज्ञाभविष्यतर्त्तमतीषोमीयं
 पशुमालभतेऽङ्गास्त्रमेषानालभ्येत्यादिविहितर्हिंसाप्रतिपादकानिवाक्यान्यनर्थकान्य
 भविष्यन्ति तस्मात्पशुबंधासंभवेऽक्रियात्वालब्धावेति सूक्तमिति सिद्धं दृशन्मृगोर
 भ्रक्तिरिदं पर्वतैः पतत्रिणं मांसं विशारदशयोरुरोश्चक्रमतः सुरान् धिनोति च
 पितृंश्चैवं मांसान्यायसमीवचेत्यादिवचनविहितं तद्विमुपक्रमते मासद्वयं तु मत्स्यै
 : मत्स्याः पाठीनादद्योविहिताननिषिद्धाः तैर्हिंसासंतृप्तिरित्यर्थः तथा च मनुः ॥
 द्वौ मासौ मत्स्यमांसेनेति तु शब्दे विशेषणार्थः तेन मत्स्यविशेषकालविशेष इत्य

एम

१७१

र्थः तथा चापस्तंबः शतवलेर्मत्स्यस्य मांसेनासृष्यात्तृप्तिरिति यत्तु मत्स्येश्च
 तुरोमासानिति पौठीनसिवचनं तच्छशल्कविषयं तथा च यमः शशल्काश्चतुरो
 मासानिति प्राणयंतीति शेषः ननु च मत्स्याश्चकामतो जग्ध्वासी पावासस्त्रहं वसे
 दिति प्रायश्चित्तस्योक्तत्वात्कथमेवमिति उच्यते तस्य नित्यमोजनविषयत्वा
 द्देवपितृनिवेदनविषयत्वाच्च तथा चागस्त्यः ऋतेयो हव्यकव्याभ्यां मत्स्यमांसं
 समश्रुते लभते पातकमसौ सर्वमांसाशिनान् नृणां काण्डोपि कालशकंच
 मत्स्याश्च परमांति लोदने अनिवेचनभुजोतपितृणां देवतैः सह इति एवं
 तर्ह्येकत्तसर्वमांसानिमत्स्यमांसा निवेकतः एकतः सर्वपापानि ब्रह्म हत्या त
 थैकतः तथा मत्स्याः सर्वमांसाः दत्यादिवचनबंदेनिरर्थकमिति मैवं

वीचः कार्तिकादिकालविशेषविषयत्वेनसामर्थ्यकत्वादक्षिणादिदेशोनिषेधक
 त्वाच्च तथाचनारदये नमास्येभस्येत्नांसनकीर्मानान्यदेवहातिकार्तिकादि
 वैष्णवकालं दूतिशेषः मत्स्याराश्चनराःसर्वदूतिमध्यदेशेदृहृत्यतिनोक्तं किं
 चएकतद्व्यर्थंत्तरं सर्वमांसानिभक्ष्यमांसान्येकत्रतथाभक्ष्यमत्स्यमांसानि
 चैकत्र तथापापानिसर्वेयज्ञाःएकत्रहृत्प्राब्रह्मज्ञानचैकत्रेति पापायज्ञादि
 कंकर्मेतिशब्दरत्नावलीहृत्प्रास्याद्गमनेज्ञानदूतिचंद्रगोमा एकत्रशशुदिसर्वमां
 संन्येकत्रमत्स्या एकत्रसर्वेयज्ञाएकत्रब्रह्मज्ञानमेकतस्तुलायांसमानमित्यर्थः तथा
 यत्रचेता यादितृप्तिःपितृणांस्यादृजवाध्रीनसादिप्तिः साभवेन्मत्स्यमांसेनद
 तेनश्राद्धकर्मणीति तस्माच्छ्राद्धमत्स्यैःपितृभ्यस्तर्प्यस्वयमपिभुंजतिजिनि

राम

१७२

खपं तथाचब्रह्मपुराणं ह्यकव्यार्थतोविप्रान्नोऽजयित्वाविधानतः वैसारिणां
 स्तुभुंजानोऽनिलिप्येतैसाद्विजदूति मत्स्यानाहयात्त्वल्प्यः राजीवान् राजतुं
 दंश्चसशल्कांश्चैवसर्वशः शंखोपि राजीवान् सिंहतुंदाश्चसशल्कांश्चविशेषत
 : पाठानरोहितोभक्ष्यातिमत्स्येषूपिपावनादूतिरजीवाःपद्मवर्णाःसिंहतुंदाः।
 सिंहमुखाःसशल्काःशुक्लाकारावयवयुक्ताः जातूकर्ण्यपि शशश्चमत्स्येष
 पिहिंसिंहतुंडकरोहितः शुद्धमत्स्येषुकैकीतिमेधोरोहितवन्मत्स्येति नि
 क्षिद्रमत्स्यानाहसएव गोमत्स्यागुहमत्स्यश्चर्मकारान्हयस्तथा नैतेद्विजाः।
 तिभिर्भक्ष्यास्तथाचिलिचिमाप्तिषः शं गान्तकेचिदिहंतिप्रशस्तान्ह्यक
 व्ययोः अयंविकल्यो नित्यभोऽजनेव्यवस्थितः प्राधूणकादौ तथामत्स्य

श्रिलिखितो नाम नमश्च्यो हि द्विजन्मनां श्रिलिखितः मातगोरो न रवाहुसदृशः स
 मुद्रजन्मस्युर्वेदः नांघावर्तलिमस्य इच्छिसद्वंगत्रिकं टकग्राहिप्रभृतयश्च
 इमस्यश्चस्मृतं तरेतावदेवगंतव्याः ॥ ॥ मासत्रयंतुहारिणेन हरिणस्तान्
 मृगस्तान्मासेन त्रिधा मासे तृप्तिरित्यर्थः एण कृष्णमगः प्रोक्तस्तान्निहारिण उच्यते
 इति सुप्रोक्तत्वात् कृष्णसारणाधिकतृप्तेः तथा चोशनाः चतुरो मासान् कृष्णसा
 रेणेति यत्तथावैण्येणेति पेटानसिनोक्तं अथावैण्यमासेनेति चमनुना तत्तूष्ण
 कृष्णसारविषये भवितुमर्हति तूपरस्य विशिष्टोक्तैः अन्ययोश्चनसाविरोधात्
 तथा चोक्तं स्मृतिद्वैधे तु विषयः कल्पनीयः पृथक् पृथगिति तु शब्दे विशिष्य
 र्थः तेन मग विशिष्ये कालविशेषः इत्यर्थः तथा च मार्कंडेयः करोति तृप्तिश्च

ने

एम

१७३

ववैरुरोर्मसिनसंशयः रुः शंवरः शरदिगलितशं गद्व्यायुर्वेदः मनुरपिरोरेवण
 नवैवतु यतुरुः प्रीणातिपंचवेद्वृत्तियतोक्तं यच्च पंचरोक्षेणेति गोभिलसूत्रं तद्
 दुश्चवैशं गरुविषयं यत्सु नर्देवले नोक्तं त्रीन्मासान् रुः पिर्मोरेरिति तद्द्वि
 णसदृशरुविषयं नचयथागृह्यविषयो विकल्पः शक्यते वक्तुं गृह्याणामनेक
 त्वात्तद्विषयानुपलब्धेः तस्माज्जीवविषयो विकल्पो भवितुमर्हति मार्कंडेयः
 पुष्ट्याति चतुरो मासान् कृष्णस्य पिश्रितेपितृनिती यत्तु देवलेनोक्तं शत्रैर्धर्मसाक्षि
 की तृप्तिरिति शशः प्रीणातिषण्मासानिति चयमेन तद्दृष्टं विषयमिति अ
 विरोधः अन्यथा विरोधात् धर्मबाधापत्तेः तथा च व्यासः धर्मयो बाधतेऽधर्मा
 नसधर्मः कदाचन अविरोधात्तु यो धर्मः स धर्मः स द्विरुच्यते तस्माद्द्विरो

धैर्यमस्मिन्निश्चित्यगुरुलाघवं तयोर्भूयस्तरं विद्वान्कुर्यात्पर्यवधिनिर्णयं तत्र
 विप्रतिपन्नानां वाक्यानामितरेतरं विरोधपरिहासेन निर्णयस्तत्त्वदर्शिन इति
 न च प्र्यापद्जातेरनेकत्वादेवं न घटत इति वाच्यं तथा वामनः कदलीकंदलीची
 नश्च मूरुप्रियकावपि समुरुश्च तिहरिणा अमी अजातयो नयः कृष्णसाररु रुम्यं
 कुरंकुशंबररोहिणाः गोकर्णैष्टघतैणस्यरोहिताश्चमरोमगाः गंधर्वाश्चरतोरामथं
 गयोगवयःशशाद्वाद्योमगेंद्राद्यादिति एवमन्यत्रापि चतुरऔरश्त्रेण पितृणां
 तन्निरित्यर्थः तथा च मनुः अरसणथ चतुर इति उरभ्र आरण्यमेषः नवमेषमां
 सेऽनितिग्राप्तस्यवक्ष्यमाणत्वात् अन्यत्वाद्गुर्मेष एवेति तदयुक्तं श्रुतिविहि
 त्वासीनरुत्पयदोषाच्च तथा च श्रुतिः वरुणायारण्यामे षडिति यत्तु मेषे पापं

चमासानिति यैऽनसिनोक्तं तद्वारण्यारूपविषयं अत्रैतत्संदिश्यते किं
 गवयमांसं भक्ष्यमभक्ष्यं चेति तत्रैकआहुः विहितत्वाद्भक्ष्यमिति तथा
 यमः गवयं रुद्रसन्नितात् एकादशमासास्तुप्यंतीति शेषः मांक्डियोपि ग
 वयस्य तु मांसिनत्तस्मिन्स्याद्ग्रा मासिकीति तदयुक्तं श्रुतिविरुद्धत्वात् त
 था च श्रुतिः सयंपुरुषमालभंतस किंपुरुषो भवद्यावध्वं गां च तौ गोरश्वा
 गवयश्चाभ्वतांयमवित्मालभंतस उष्ट्रीभवधमजमालभंतस शरभोभवत्त
 स्मादेतेषां पशूनां नाशि तव्यमपक्रांतमेधाहैति पशव इति श्रुतिस्मृतिविरो
 धेतु श्रुतिरेव बलीयसीति श्रुतेर्बलवत्त्वाच्च न च श्रुतिविरुद्धस्मृतिरादर
 णीयात् तथा च चतुर्विंशतिमृतं स्मृतिर्बेदविरोधेन परित्याज्यायथा भवे

त तथैतैलीकिकं वाक्यं स्मृतिबाधापरित्यजेदिति श्राद्धविषयत्वेन गवयस्य
 विधिदित्यन्ये अत्रानूचनाः प्रमाणं पंचशाकुनेन शाकुनिर्भक्ष्यपक्षीतन्नां
 सेनेत्यर्थः तथा च मनुः शाकुनेनाथपंचैव इति यत्तु शाकुनैश्चतुरासांनि
 तिदेवलेनोक्तं यच्च चतुराशाकुनेनेति च गोभिलेन तद्विहितप्रतिषिद्धहारीता।
 द्विपक्षिविषयं यच्च शाकुनेन सप्तैतिपेठिनसिनोक्तं तदतिपवित्रकपिजला
 द्विपक्षिविषयं सोमपानोद्भवत्वेन पावित्र्यात् तथा च श्रुतिः सयत्सीः
 मपानमासततः कपिजलः समभवदिति जरत्कारुरयि गौरः कपिजलो मे
 थ्यः कृकपालाचबर्हिण इति बहूनां कंठः सुमेधाः किंचिद्धोहितवर्णिति
 दीर्घपुच्छो गुरुतरः दुस्वैकी टिल्लुयां पक्षी समहोक्षेति पावन इति को
 ल

टिञ्चुः भक्ष्यानाह शंखः तिसिरं चमयूरं चलावकं च कपिजलं वाघ्रीनसंवर्तकं च
 भक्ष्यानाहयमः सदा सदेति श्राद्धदेरन्यत्रापि जन्वालः भक्ष्यः कपिजलो नीलस्तारीवन्य
 पदायुधाः भक्ष्याविति नीलः दूष्णतिसिदिः कपिजलो गौरः वन्यपदायुधो वन्यकुर्कुटः व
 नेजः लेभवो जलकु कुर इत्यन्ये तन्त कलविकं प्लवंहंसमिति मनुना प्लवशब्देन त
 स्यनिषिद्धत्वात् चक्रवाकं प्लवंकोकमिति शंखनिषेधाच्च भारद्वाज्यामांसेनेति का
 त्यायनोक्तेर्भरद्वाजो भक्ष्यः यत्तु नरवादेत्तु भारद्वाजमिति सुमंतुनोक्तं तद्भरद्वाजो न्यस
 विषयं कीजिद्विथाइति प्रसिद्धः तथा च निरुद्धः वटो वटक इत्युक्तो भारद्वाजो न्यहंकु
 टः वटको न्यो द्वितीयस्तखंजरी चित्रपुच्छकः इति सुमंतुः भक्ष्यस्तनीलकंठस्याद्
 रीतोलावतिसिरी हारीतोविहितप्रतिषिद्धः कुकुहारीत भक्षणद्वादशरात्रमनाहार इ

तिशंखप्रतिषेधात् अन्यत्स्रपतिभ्यो ज्ञेयं वज्यानाहमनुः क्रव्यादः शकुनीन्सर्वीस्र
 थाग्रामनिवासिनः अनिर्दिष्टाश्चैकशकादिट्टिमंचविवर्जयेत् कलविं कंठवंहंसं
 श्रक्राहंग्रामकुक्कुटं सारसंरज्जुदालं चदाल्यूहंशुकसारिका प्रतुदालोपादांश्चके
 यष्टिनखविष्कारन् निमज्जतश्चमत्स्यादात्सीलंबद्वारमेवच बकं चैवबलाकांश्च
 काकीलंखं। जरष्टकं मत्स्यादांश्चिदूराहंश्चमत्स्यानेवचसर्वशदिति क्रव्यादागघ्रा
 दयः ग्रामवासिनः पारवतादयः अनिर्दिष्टमस्य त्वेनाज्ञाताः एकशकाअश्वादयः
 : टिट्टिभोनिष्टुरशब्दभाषाटिट्टिहिरितिप्रसिद्धः कलविकोगृहचटकः प्लवोजलकुर्कु
 टः चक्रद्वः चक्रवाकः रज्जुदालोवृक्षकुर्कुटः दाल्यूहः कालकंटः प्रतुदः श्येनः जाल
 पादाजालकारपादाः कीयष्टिः शिखरी नखविष्किंश्चकारदयः निमज्जंतोमत्स्यादाः ।

राम

१०६

निमज्ज्यमत्स्यदा काकीलोगिरिकारः मत्स्यादाअनिमज्जंतोपि अन्येप्रसिद्धः देवलः
 अलूककुररश्चैनगृध्रकुक्कुटवायसाः चकोरःकोकिलोरज्जुदालकश्चकमज्जके पार
 वतकपोतौचनमत्स्याः पक्षिणः स्मृताः जरत्कारुः कारयिकांकपोतंचस्तोतकरत्त
 तुंडकं संकलजंसारिकांचकलविकंचैवर्जयेत् कारयिकाशकुनशस्त्रोक्ताः स्तीतकश्चा
 तकः रक्ततुंडः शुकः सकृप्रजः काकः लोमशः ग्रामकुर्कुटः कातायामांस्तानपिवर्जये
 त् अतायाविह्वः वेदनिधिः काकारिपिंगलाः क्रीश्चबकोटोदोदृसारसौ चाधभासौभुं
 गरानं चोदं जग्ध्वाभ्रतंचरेत् काकारिप्लुलुकः पिंगलामुरवूसरदितिप्रसिद्धः बकोटे
 बकः धावोनीलपक्षी स्वर्णपक्षातिप्रसिद्धः जग्ध्वाप्राश्यचोदं चोदं श्येनमित्यर्थः ।
 शंखः हंसमदुंचकंकाकंकाकीलंखंजरोटकं मत्स्यादांश्चतर्थमत्स्यान्बलाकांशुक

सारिके चक्रवाकं प्लवंकोकं मंडूकं भुजंगं कर्पि मासमेकं व्रतं कु र्यदितं श्रैव नभोज
 येत् मद्गुर्जलवायसः व्रतं चोद्रायणं मस्य व्यवस्था प्रागुक्ता निषिद्धमत्स्यावाअत्रे
 त्यर्थः धीम्यः पारवतं रथांगं च मरालं च कुलिंगकं जग्ध्वाहिकुर्कुरंग्गाम्यं व्र
 तेनापिन शुध्यति रथांगश्चक्रवाकः मरालो हंसः कुलिंगको व्रते न चोद्रायणे
 नेत्यर्थः अन्यस्मृतिभ्यो ज्ञेयं ॥ षट्छागेन पितृणां तु निरित्यर्थः तथा च
 मनुः षण्मासं छागमांसेनेति छागो मसं हीवा ध्रीनसादन्यः तद्विधेर्विशिष्टत्वात्
 यत्तु छागलंसप्तवैमासानिति मार्कंडेये नोक्तं तद्दशरण्याजविषयं तथा च श्रुतिः ॥
 सोमाय कुलुंग आरण्याज इति यच्च नवतृप्यं त्यजेन तितिदेवलेनोक्तं तद्वाध्रीन
 सव्यतिरिक्तपक्षविषयं यत्पुनर्द्वादशमासं छागेनेति पैठानसि नोक्तं तत्तु प

रजविषयं तस्मात्तिपावनत्वात् तथा च समहोसेति पावन इति प्रागुक्तमित्यवि
 रोधः सप्तकीर्मण कूर्मकछपःस्तनांसेनेत्यर्थः तथा च देवलः कूर्मस्यात्सप्तमासि
 कोति यमोपि कूर्मप्रीणाति सप्तविति यत्तु शशकूर्मयोर्मसिनमासेनैकादशं लि
 तिमनुनोक्तं तद्गृहकूर्मविषयमारण्यविषयमेवेत्यविरोधः यत्तु नरवादेकूर्मसूक्
 रावितिनिषेधस्तद्विषयमप्येव श्यामः अष्टौ वराहेण वाराह आरण्यसूकरस्तनां
 सेनेत्यर्थः तथा च देवलः अष्टौमासान्वराहेणेति यत्तु दशमासास्तृप्यंति वा
 राहमहिषानिषेरिति मनुनोक्तं तन्नांसलवराहविषयं तस्य घृतसंभूतत्वे नीचि
 त्यात् तथा च श्रुतिः अष्टौहवैदेवाघृतं कुंभं प्रवेश्यां चक्रुस्ततो वराहः संवभू
 वस्तस्माद्गराहो मेदुरेष्टता द्विसंभूत इति यत्तु षण्मासाच्छूकराभिषमिति मार्कं

डिये नोक्तं तदसांसलविषयं भवितुमर्हति अन्यथा विरोधात् अत्रैकआहुः
 नखादेकूर्मसूकरविति निषेधाद्गृहकूर्मसांसनमभ्यमिति तन्न तस्यका
 र्तिकादिवैष्णवकालविषयत्वाच्चेत्तवराहविषयत्वाद्वा तथा च नारदीये कार्त्तिके
 केसूकरसांसयस्तुं कर्त्तितुमितिः तं बुक्तं जायते पापीविद्याशाग्रामसूकरः न
 मास्यमस्येन्नोसांसनकोर्मनान्यदेवहिइति तद्गुक्तौ रौरवान्भुक्त्वा नेत्यनुवृत्तौ
 हारोतः पारावतपीडसूकरसारिकेति उपमन्युरपि ग्राम्यश्वेतवराहोत्तुनम
 शौद्धिजपुंगवैरिति नवमेषमाहसेन मेघोग्राम्यभेदः तन्मासेनेत्यर्थः त
 याचयमः मेषैः प्राणातिवै नवेतियत्तु तप्यत्येकादशाविकैरिति देवलेनो
 क्तं यच्च तथैकादशमांसवाअरभ्रंपित्तत्तमिति चमार्कडियेन तत्तूपर

विषयं अत्र विकारप्रत्यये प्रकृते तस्य रिहारेण पुनर्मांसग्रहणं मांसविकारअप्यस्य
 र्थं तेन तद्विकारअपिकालांतरसाधितादेयाइत्यर्थः तथा चस्कंदसंवादे अ
 स्तिपिगोभूतयवगौरसविक्रियाः तथा मांसविकाराश्च दधि सीरगुडस्य चैति प्रा
 त्यर्थं तेन तद्विकारअपिकालांतरसाधितादेयाइत्यर्थः तथा चस्कंदसंवादे।
 अस्तिहासस्येदिति शेषः दशमाहिषेण ॥ ॥ नृसिरित्यर्थः तथा च देवलः।
 दशमाहिषसांसनेति यत्वेकादशमासान्माहिषेणेति पैठानसिनीकं तदारण्य
 विषयंतूपरविषयं वा महिषमसृणं च देवविशेषेण वस्थितं तथा चयमः का
 सरोहिणिरौमेध्यादिति आहृप्रजापतिरिति कासरोमहिष्कं ननु च अभस्याः
 पशुजातीनांगोरखरोष्ट्राः सकुंजरः सिंहव्याघ्रर्क्षशरभाः सर्पाजगरकास्तथा अ

खुमूषकमाजरेनकुलप्राप्त्यमूकराः स्थालव्यमद्वीपिगोलंगूलमर्कटाइति तथा
 वार्दनी ईचनारं चहारं कारं चरासमं कीर्णलीमशिकं मांसेजग्ध्वाभवति विद्मः
 मिः वेशरोश्रृणजश्चाश्वत्थभाक्करिमाचले रासमं प्राश्यचमवे द्विद्रुमिर्वीभवेभ
 वइति देवक्याघ्नपाट्टद्वदेवचनेरभक्ष्यमध्यमहिर्षोनुक्तेः सर्वत्रिकं महिषम
 क्षणं किन्तस्यादिति चेत् नैवं भाणीः गिरिमंतरेणतद्गुणमहादोषापत्तेः
 तथाचभारद्वाजः शंपवमूषकसर्पिस्तसैरभं चगिरिर्विना जग्ध्वादिजानशु
 ध्यंति प्रायश्चित्तशतैरिति ॥ ॥ तस्माद्देशविशेषएवतद्गुणव्यवस्थितमि
 तिसूक्तं वार्दवार्षभं उर्देजलपशुस्तस्य जलमानुषइत्येके नारं मानुषं
 हारं हरिशब्दाव्यानां सिंहाश्वकप्यहिमंकादीनां कारं करिणां कीर्णवन्धः

राम

१७९

ध्यातस्य लीमशिकालोपरवरीतिप्रसिद्धा तस्य लोभकं विद्ममिविष्टाक्रिमिः द्वी
 पीव्याघ्नविशेषः गोलंगूलोवानरविशेषः मर्कटप्रहणंश्वादिपंचनखोप
 लक्षणं एकादशपार्षतेन ॥ ॥ एषतश्चित्रमगस्तन्मांसेनेत्यर्थः तथाच
 गोमिलः एकादशपार्षतेनेति अत्रैतद्वक्तव्यं एषतशब्देन किंचित्रगुणावा
 च्यः किंवाचित्रमगजातिरिति तत्रयदिचित्रगुणोवाच्यः स्यात्तर्हि रुक्माग
 दी नामपि एषतः गुणे एकादशमासतृप्तिहेतुत्वं स्यात् ततश्च विहिताः स
 र्वेपि एषताः संतः एकादशमासतृप्तिहेतव इत्यर्थः स्यात् अथ एषतशब्देन
 चित्रमगजातिर्वाच्यं स्यात्तर्हि तज्जातेर्देववशात्कथंचिदृषतत्वे एकादश
 मासतृप्तिहेतुत्वं न स्यात् प्रकृतविहितजातेपरित्यागश्चेत्यर्थः स्यात् तस्मा

लपतश्चस्यकथंगतिरित्याक्षेपः इत्युच्यते व्याख्यानतो विशेष प्रतिपत्तिरिति ।
 न्यायेनन्या व्यातचित्रमगसंज्ञैर्नैवदरव्यावर्तकत्वाच्चित्रमगस्यैवतावन्मासत्
 तिहेतुंनान्यस्येति एवंसतिमगशब्दस्यान्विषणाङ्गादिवाचकत्वाम्बात्प
 तत्वेसत्यपिनतस्यान्वययुक्तः तस्माच्चित्रमगैणैवतावन्मासत्पत्तिरिति सिद्धम्
 ततश्चपंचतप्यंतिपार्षतैःपार्षतेणेहसप्तवै नवमासान्पार्षतेनएकादशपार्ष
 तेनेतिदेवलमनुष्येऽनसिकाल्यायनवचनानांविषयानुपलब्धेविकल्प्याएव
 शक्यतेवकुंनक्षिषयाः अथवासर्वमगजातिपुष्टपतत्वंविशेषस्तेनैकादश
 तिसर्वेभ्यस्तृप्तिराधिष्यमित्यर्थः ततश्चैवंविषयं पंचतप्यंतिपार्षतैरिति
 देवलवचनं हरिणसादृश्यचित्ररुरुविषयं पार्षतेहसप्तवादतिमनुनोक्तं

शारवर्षंगचित्ररुरुविषयं नवमासान्पार्षतेनेतिपैठानसिनोक्तं शंबरचित्ररु
 रुविषयं एकादशपार्षतेनेतिचित्रतूपरविषयमित्यविशेषः अयमाशयः त्री
 न्मासान्रुरुभिर्मृगैरिति त्रिमासतृप्तिविषयस्यरुरेऽष्टपतलेनपंचतप्यंतिपार्ष
 तैरिति तृप्ति विशेषः रुरुः प्रीणातिपंचकैरितिपंचमासतृप्तिविषयस्यतुरुरेऽष्ट
 पतलेनएकादशपार्षतेनेहसप्तवैदृति तृप्ति विशेषः शैरवेणनवैवत्त्विति नवमा
 सत्तृप्तिविषयत्वेनएकादशपार्षतेनेति तृप्ति विशेषः सर्वेष्टपतानांतूपरत्वेसति
 अनंतात्तृप्तिरिति अनंतापरदुमांसेनलोहङ्गाञ्चतूपरादिति वचनादेवंविषय
 विभागाहारिणमेषवाहमहिषशशानांष्टपतत्वासंभवात् एवंकल्पनागौरवमप्यधि
 रुर्द्धं प्रमाणकल्पनेदोषाभावात् तथाचांगिराः प्रमाणानिप्रमाणज्ञैपरिकल्प्या

नियतः सादंति हि प्रमाणानि प्रमाणैरव्यवस्थितैः महोपि प्रमाणवैतिकल्प्यानि
 सामान्यानि बहुन्यपि अदृष्टज्ञतथौगोपिनकल्प्यानि प्रमाणकदति संवत्स
 रंतुगव्येनपयसा ॥ ॥ गव्यग्रहणमितरव्युद्यसार्थं तु शब्दो विशेषः इतरपयोः
 निषेधेप्यारण्यामहिषीक्षीरं प्रशस्तमिति विशेषेत्यर्थः तथा च ब्रह्मपुराणं आरप्य
 महिषीक्षीरं शर्करांशुठिसंयुतं मधुयुक्तं तु हि तं दद्यादमृतमेव च तदिति निषि
 द्दमाह याज्ञवल्क्यः संधिन्यनिर्द्देशावत्सागोपयपरिवर्जयेत् अष्टमैकशर्करांशुणमा
 रप्यकमथाविकं संधिनीष्टपाक्रं ताकामुको अनिर्द्देशः अनतिक्रांतदशाहृ अ
 वत्सावत्सरहितान्यवत्साच स्त्री णं स्त्रीभवं द्विस्तन्युपलक्षणमेतत् यच्च सर्वासां
 द्विस्तनीनां क्षीरमभोज्यमजावर्जमिति शंखेनाजाक्षीरस्य भक्ष्यत्वमुक्तं तच्छ्राद्धे त

रविपयं दृष्ट्या जाऽज्यतमीतैलंपयश्चाज्ञाविकादिकं महिषं चामरक्षीरं जलम
 त्यजलाश्यादिति स्कंदसंवादे क्त्वात् वर्ज्यमिति शेषः महिषं ग्राम्यं आरण्यानां
 च सर्वेषां मृगाणां महिषा विनेति मन्त्रैः गोतमीपि यमसूः स्यंदिनीनां चेति पयोव
 र्जमिति शेषः यमसूर्यमप्रसूः स्यंदिनीस्त्रवलयस्तनीक्षीरमपेयं विवत्साया अन्य
 वत्सायाश्चैति बोधायनः ॥ ॥ पायसेनवा पयसा शृतं पायसं पयोविकारश्च ते
 नवा संवत्सरं तत्तिरित्यर्थः तथा च विष्णुः संवत्सरं तु पयसा तद्विकारेण वेति अ
 पि च माकंडेयः संवत्सरं तथा गव्यं पयः पायसमेव वेति आदित्यपुराणे विविधं पायसं
 दद्यादिति तथा मांसविकारांश्च दधि क्षीरगुडस्येति वचनात् पयोविकारः कूर्चि
 काक्षीरवटकादयः ॥ ॥ वाप्रीनसमार्द्धः सेनद्व्यदशवर्षीणि ॥ ॥ तत्तिरिति शेषः ॥

वाध्र३नसंस्त्रिविधः तथाचविष्णुधर्मोतरे त्रिपिबंलिंद्रियस्त्रीणंयूथस्याग्र
 हुणंतथारक्तवर्णतुराजेद्रागंवाध्री नसंविदुरिति मुखकर्णेजलपानेपतं तौजलं १
 त्रिपिबद्वयर्थः त्रिपिबंतिंद्रियस्त्रीणंश्वेतंयधूमजापतिं वाध्र३नसंतुतंप्राहुयर्थि
 न्निक्वाःपित्तकर्मणोत्पन्नत्र निगमोपि दृष्ट्याग्रीवोरक्तशिराः श्वेतपक्षोविहंगमः स
 वैवाध्रीनसंप्रोक्तद्वेषानेगमाश्रुतिरिति अत्रानूचानाःप्रमाणं रक्तवर्णीवाध्र३
 नसोऽस्यतृप्तिविषयोवैत्वद्विरोधः वाध्र३नसंमहाशक्कोलेहाजस्तूपरोत्तं आ
 नंत्यायमवेदत्रद्वितिवचनात् लोहामिषंकालशकंमोसंवाध्रीनसस्पवेति याज्ञव
 ल्यवचनाच्च वाध्रीनसशब्देणत्वोच्चारणमनालोचितं उद्धोष्टृणोवावाध्रीनसस्ते
 मत्याअरण्यायसुमरोरुत्तरोद्रः इतिश्रुतेस्तवगडियपाठात् श्राद्धशिष्टस्यसंस

एम

१८२

स्यावश्यमक्षणत्वमवगंतव्यं तथाचविश्वामित्रः धर्मशास्त्रात्तुविज्ञायमस्य
 चाभश्यमेववा प्रदायपितृदेवैभ्योभुंजीतातिथिपूर्वकमिति अत्ररा गप्राप्तिर्नो
 जनेभुंजीतितिनियमार्थं तथाचोपमन्यु मगजाविचमभ्याणांसांसंशुकादि
 मेध्यवदिति पवित्रताभिधानादिति ॥ ॥इतिश्राश्राद्धकाशिकायंसूत्रवृत्तौत् १
 त्तिकरणंसामान्यंसमाप्तमिति ॥ ॥इत्यं ग्राम्यारण्योपधिमूलफलैरनेकमत्स्यमां
 सैश्वत्तिसिमाधिधायाऽधुनाक्षय्यत्तितिविषुःसूत्रमारभते अथास्यत्तत्तिः ॥
 अथशब्दःप्रश्नेकास्तेवा अक्षय्यात्तितिकर्तृवास्यत्तितिकरंइत्यमिति प्रश्न
 मित्यर्थः कार्त्स्न्यनाक्षय्यत्तितिरुच्यतदितिवाच्यं अक्षयोऽनंतता तथाचमनुः काल
 शाकंमहाशक्करवदुलोहामिषंमधु आनंत्यायैवकल्प्यंतेमुन्यन्तानिचसर्वशद्

ति प्रश्नोत्तरमाह ॥ ॥ रवद्वयसंज्ञकालशकं लोहकागं च माहसं ॥ ॥ रवद्वयस्य परः रव
 द्वयस्य तन्मांसनिषिद्ध एष्टादिव्यतिरिक्तं तथा च विष्णुः कालशकं महाशकं कोर्मा
 संवाप्रिनसस्य च विषाणवज्जियरव द्वात्रासूर्यतंस्तमश्यहृदति यतु रवद्वयस्य
 सेनत्रयोदशमासानिति पेटिनसिनोक्तं तत्संज्ञकविषयं लोहः सर्वलोहितकागः
 तथा च पेटिनसिः सर्वलोहकागेनान्यमिति लोहितशब्देनावयववृत्तिः एवमा
 दिद्वयमक्षय्यत्सिकरमिति पूर्वप्रश्नस्यात्तरमित्यर्थः खड्गलोहितयोर्मध्येका
 लशाकोक्तिस्तुल्यफलार्थः मधुमहाशकः ॥ ॥ मधुमासिकः महाशकैकमस्य
 भेदः महसेनइति मध्यदेशे प्रसिद्धः महाशकामहाकालिनोमस्यादितियम ॥
 स्मृतिः बृहन्निबलइतियस्य चूडिरिनिहलायुध टकार्यादौ प्रसिद्धइतिकल्प

राम

१८३

तरुः कंबलपर्वइतिकश्चित् शङ्खकोवेल्यन्य एवमनेकविप्रतिपत्तोपुलस्त्योक्तिरे
 वादार्तव्यः एकशकं ईचंद्रश्चललाटे रवद्वयसंयुतः शुक्लवर्णस्तुमस्त्योहिमहाशकः
 सउच्यते इति अत्रैकमाहुः कलोश्चाद्मधुनिषिद्धमिति तथा च आद्मसंज्ञकं तथा म
 ध्वितिलिखितं प्राक् तन्न विचारसहनिबंधरुद्धिनिर्मूलप्रतिपादनादित्यक्तं क
 लोविधायकवचनोपलब्धेश्च तथा च पेटिनसिः परमान्तं कालशकं मधुमांसं पृ
 तंपयः मुन्यन्तानितिलाविप्राः प्रकृत्याह विरष्टथा शस्तान्यष्टौ तु सर्वेषु युगेषु मुनि
 सत्तमाः पितृणां देवतानां च दुर्लभानि कलीयुगइति परमान्तं पायसं देवलो
 पि दर्भास्तिलागजकायादौ द्वित्रं मधुसर्पिषी कुतपोनीलशं उश्च पवित्राणी ह
 पैतृके इहकलो तथा तुलसीमधुदर्भाश्च तिलाः सर्पिर्मृगाणि य एतन्नेष्यत

मंनित्यंसदचारश्चयेद्विजाति सुमेधा अपि विमांसविमधुश्राद्धं विष्टतं प्रातिभोज
 नं विनासमतरेकान्मोक्षोत्तमिगनवच्चयमिति॥ ॥वर्षसुमधाश्राद्धं॥वर्षांतोमघान
 सुत्रे श्राद्धमस्य तृतिरुदित्यर्थ एतन्नापि दकं ज्येष्ठपुत्रिणा कर्तव्यं तथा च देवीपुरा
 णं तत्रापि महती पूजा कर्तव्यापितृदेवते क्रुषिपिंडप्रदानं तु ज्येष्ठपुत्रो विवर्जयेदि
 ति तथा मघायां पिंडदानेन ज्येष्ठपुत्रो विनश्यतीति अत्रैक आहुः ज्येष्ठः आघर्गमी
 द्ववदति तदयुक्तं तद्यतिरिक्तस्यापि ज्येष्ठत्वात् तथा च शशातप अनाघपुत्री
 ज्येष्ठी पिभ्रातापुत्रो निगद्यत इति अतश्च ज्येष्ठपुत्ररहितेन मघायां सपिंडमेव कर्तव्य
 मिति गम्यते महाफलत्वात् एतच्च मघान्वितदिनां तरेन त्रयोदश्यां मघायां पिंडदाने
 न ज्येष्ठपुत्रो विनश्यति कनीयांस्तु त्रयोदश्यां स्याद्वाहाभ्युदयादृते इत्यमययोगी

राम

१८४

पुत्रिमात्रस्य पिंडनिषेधात् अत्र वा विभक्तभ्रातृणां पौत्रस्य च पुत्राभावे महाफल
 त्वात् एतद्यथाधिकारः तथा च पेदानसिः अत्रापि पितृणां तागायां छगिनसर्व
 लोहेन वर्षीसु च मघासु च पुत्रो वा यदि वा पौत्रो यो नो दद्यात् त्रयोदशमिति तथा विभ
 क्ता वा विभक्ता वा कुर्युः श्राद्धमदैवतं मघासु च तते न्यत्रनाधिकारः एतद्विना अ
 दैवतं स्यात् हे कीदृष्टं एतच्छ्रद्धमुपयत्रा न्वै विभक्ता अविभक्ता दैवमघासु च
 श्राद्धं यच्छ्रुः ततो न्यत्र एतद्विना अधिकार इत्यन्वयः अथ वा तत्तत्सर्ववि
 भक्तिस्तसिः ततो विना दैवतं मघाश्राद्धं च विना न्यत्र एतद्विना अधिकार इत्यन्वयः उ
 भया न्वयेपि स्याद्मघाश्राद्धयोरेव विभक्ता विभक्तयोः एतद्यथाधिकारो न्य
 त्रन किं त्वविभक्ते नैकै नैवैक श्राद्धं कर्तव्यं न एतद्यथित्यर्थः तथा च प्रचेताः अ

र्वांसं वत्सरत्सर्वे कुर्युः श्राद्धं समेत्य वै संवत्सरे व्यंताते तु कुर्युः श्राद्धं दृश्य कथं य
 क् पठंति च एकादश्यामघामशौज्येष्टस्य विधिवक्रिया कुर्युः नैकैः कराः श्राद्ध
 माद्धिकं तु दृश्य कथं गिति किंच नवश्राद्धं सपिं उलं श्राद्धान्यपि च षोडश एके
 नैव तु कार्याणि संविभक्तधनेषु अपि श्राद्धं दविभक्तेषु परिगणनात् यत्
 विभक्तास्तु दृश्य कुर्युः प्रति संवत्सरे दिक् एके नैवा विभक्तेषु कृते सर्वेषु तल्लतं य
 च्च भ्रातृणाम विभक्तानामेकी धर्मः प्रवर्तते विभागे सति धर्मोपि भवेत्तं षोडश दृश्य
 गिति वचनात् दविभक्तमध्यदेशाद्येकमेव कुर्वीत तद् दशक विषय मित्य विरोधः व
 र्णस्येति चंद्रमासाभिप्रायं ननु वर्षास्त्रिंशति धानान्मासद्वात्मकस्य त्विकतासेम
 याश्राद्धमिति संदेहः नैवं अपरपक्षे श्राद्धमित्यपक्रमादित्यदोषः अतश्चापर

एम
१८५

३५

पक्षमधायामिति तथा च दृष्ट्या ज्वल्यः आस्यवापैतृकं वापि पितृपक्षे विशेषतः
 : तत्र संकल्पं न कुर्यात्पितृणां पुष्टिदः सदेति ॥ ॥ हस्ति छायायां च श्राद्धं सस्य
 कृदिति शेषः साचात्रगजस्यैव छायापूर्वदिशि वर्तते सामुख्या तथा च विश्वामि
 ऋ परमान्तं तु यो द्वापि पितृणां मधुना सह छायायां तु गजैरस्य पूर्वस्यां दक्षि
 णामुखं इति परिभाषिकी तु सागजस्य छायेव छायायस्याः सागज छायायुत् ॥
 त्यागौणी तथा च नानावचनानि ब्राह्म्यादिषु सैहिके यीयदास्यं ग्रसते पर्व
 संधिषु हस्ति छाया तु सामोक्ता तत्र श्राद्धं प्रकल्पयेत् प्रचेताः हंसहस्तस्थितेया
 तु मध्यासुक्ता त्रयोदशी तिथिर्वैश्रावणीया तु साळ्याकुंजरस्य तु तथा हंस
 हस्तस्थितेया स्यादमावास्या कएन्विता साज्ञेया कुंजर छायादतिवो अयं नी ॥

स्मृतिः वायवीये वनस्यतिगतेसिन्धुयायाप्राङ्मुखीभवेत् गजकायातुसाग्री
 केति चका गीरक्तवाघ्रीनसादिद्रव्यसमुच्चयार्थः तथा चापस्तंब खड्गोपस्तर
 णेनरवदु मांसेनवाऽनंतकालांशतबलेर्मस्यस्यमांसेनवाघ्रीनसस्यचेतिद्वै १
 द्रोपस्तरणंरवदुगासनं वाघ्रीनसआरक्तः तथा चमार्कंडेय वाघ्रीनसामिषं
 लोहंकालशाकंतयामधु अनंतंचप्रयच्छंतितृसिंजोरसुतस्तथा अष्टवर्षाविवा
 हितगोरीतसुतगौरः महाभारते वर्षमानतिलंश्राद्धमस्यंमनुरब्रवीत्
 सर्वकामैःसयजतेयस्तिर्लेर्यजतेपितृन् नवाकामेनदा तव्यंतिलश्राद्धं कथं
 चनेति वर्द्धमानतिलंतिलबहुलं स्कंदसंवादेपि कालशाकंमहाशक्कीलो
 हाजस्तूपरोधृतं आनंत्यायैवभवतितथापैठीनरोहिताविति घृतंघृतब

हुलं घृतेनभोजयेद्विप्रैश्चघृतंभूसौसमुत्सृजेदितिवायवीयवंचनात् भूसौस
 मुत्सृजेदिति तथा पात्रं पूर्णाययाघृतंभुविपततीतिघृतबहुलमित्यर्थः घ
 वमस्ययत्तृक्षितद्रव्यमुक्तातत्तृप्तिहेतून्व्यक्तिपावनानाह ॥ मंत्राध्यायिनःपू
 ताः ॥ ॥पंक्तिपावनादतिशेषः ॥ मंत्रशब्दःसहितावचनःबहुवचनमेकद्वित्रियया
 येषं क्रमेदाघनेकसंहितोपेक्षंवा मंत्राध्यायित्वमात्रेणैवकेवलंपंक्तिपावनाएते
 पूताइतिविशेषणं तस्मिन्चित्यादुत्तरत्रापिसार्वत्रिकं मनोवाक्कायकर्मभिःशा
 स्त्रीकृत्वातिशयंननिषिद्धवर्जनेनचवात्थाभ्यंतः शुद्धियुक्तःपूताइत्युच्यंते अ
 यवापूतःपंचविधः तथाचविष्णुः तीर्थपूतैयज्ञपूतस्नपःपूतःसत्यपूतैर्भद्रपू
 तइति उच्यते ॥ ॥शारवाध्यायी ॥ ॥पूतःपंक्तिपावनाइतिशेषः शारवाश

द्वे मंत्रजाह्नवात्मकवेदापेक्षः अंगानां वस्यमाणत्वात् तथा च शंख यजुर्धाया
 रगीयश्चक्रं चांसास्तां च पार गं अथर्वशिरसीधेता ब्राह्मणाः पंक्तिपावनाः इति
 ॥ षडंगवित् ॥ ॥ षडंगवेदस्तमर्थं कथाऽतश्च यो वेत्ति स पूतस्तादृशदृतिशेषः
 अनूचान इत्यर्थः तथा च स्कंदसंवादे अनूचानाः श्रोत्रियाश्च ब्राह्मणाः पंक्ति
 पावना इति शिक्षाकल्पो व्याकरणं निरुक्तं स्योतिषांगतिः कुंठो विविति रित्ये
 तैः षडंगो वेद उच्यते अत्र मंत्राध्यायिन प्रभृत्येतावत्यर्थं तगुणाधि कथापक्र
 मादुत्तरेतरं प्राशस्त्यसूचितं अत्र कश्चिद्दोह षडंगा नितिषामिकं वापि यो वेत्ति
 स एवेति तन्नोचितं बहुश्रीषु पलब्धेः अनूचानोक्तिपरित्यागप्रसक्तेश्च एवं
 वेदाध्ययनेन पंक्तिपावनत्वमुक्त्वा तदसंभवेत्याह ॥ ॥ ज्येष्ठसामगः ॥ ॥ ज्ये

ष्टसामगश्चेद्देहाविवक्षितः तथाहि ज्येष्ठसामसंज्ञकं सामत्रयं योगाय तिस्रस्त
 या अथवा ज्येष्ठसामसंज्ञकं ब्रह्म ततो गण्डत्या चरितुं जानाति स ज्येष्ठसामगः ज्ञानार्थ
 स्य गमेर्दप्रत्ययः ततश्च ज्येष्ठसामत्रयं गायतायेन तद्गतं चीर्णं स ज्येष्ठसामगस्ताव
 न्मात्रेणैव पावं न इत्यर्थः ॥ गायत्री सारमात्रोपि ॥ गायतं त्राय तद्दति गाय
 त्रीसैव गायत्री तां वेदसारत्वेनोपादाय तज्जापदि सारपरो गायत्री सारमात्रः तथा च
 विश्वः गायत्री जपनिरत इति अथ बागयाः प्राणास्तां स्त्रायते गायत्रीसैव गाय
 त्री सारमात्रं सर्वमंत्रभूतं यस्य नमंत्रांतरं स गायत्री सारमात्रः तथा च श्रुतिः ॥
 साहोपागयाऽस्तत्रे प्राणवेगया ५ स्तत्रे तपद्गया ५ स्तत्रे तस्मादाय
 त्रीनामिति मन्त्ररपि गायत्री सारमात्रोपिवरं विप्रः सुयंत्रितः नार्यंत्रितस्त्रि

वेदेषिसर्वांशः सर्वविक्रयोति गायत्रीव्रतचारितिकश्चित् अपिशब्ददन्धिपि
 शास्त्रीकः तथाचयमः त्रैसामपाविरजसोधर्मज्ञाः शंतबुधयः व्रतिनोनियमः
 स्थाश्चक्रतुकालाभिगामिनः अथर्वशिरसोध्येतासर्वेतिपंक्तिपावनाद्ति॥ ॥पं
 चाग्निः॥ ॥पूतस्तादृशइतिशेषः सभ्यावसथ्यौत्रेताचयस्यस्युःसपंचाग्निहो
 त्री अथवापंचागतयोमनुष्येणपरिचर्याप्रयत्नतः मातापिताचाग्निरत्मागु
 र्त्तुश्चभरतर्षभेतिमहाभारतोक्तःपंचाग्निः पंचाग्निर्ब्रह्मचारितिकश्चित् उपा
 नियत्यद्यमानपंचाग्निविधाचेत्यन्यः पंचाग्निरेकाग्नेरुपलक्षणं तथाचमनु
 त्रिणाचिकेतएकाग्निरिति॥ ॥स्तुतकः॥ ॥व्याख्यातवरः इहपुनस्तद्गूढं चो
 द्रायणादिब्रतचारिप्राप्त्यर्थं तथाचयमः चांद्रायणादिब्रतचरःसत्यवादि

पुराणवित् निह्यतःसर्वविद्यामुशांतोविगतकल्पः गुरुवेशाग्निपूजामु
 प्रसक्तोज्ञानतत्परः विमुक्तःसर्वदशधोरोब्रह्मभूतोद्विजोत्तमः अनभिज्ञानचा
 भिन्नोमेत्रआत्मविदेवच स्नातकेजप्यनिरतःसदापुष्यबलिप्रियः ऋत्तुर्मुदुःश
 तादांतः शंतःसत्यव्रतःशुचिः वेदज्ञःसर्वशास्त्रज्ञः उपासपरायणः गृह्णोब्रह्मचा
 रीचचतुर्वेदविदेवच वेदविद्याव्रतस्नाताब्रह्मणःपंक्तिपावनाद्ति॥ ॥त्रिणाचिके
 तः पंक्तिपावनदृशिषः अत्राहुः तउशंहवैवाजश्रवसःसर्ववेदसंदरावित्यादाव
 नुवाकेचाश्रुतौपयमानेत्रिणाचिकेतनाम्नोमुनिपुत्रस्यप्र श्रुत्रयविषयोच्यतेद
 त्तिव्युसत्यात्रिणाचिकेतस्तत्वास्तदर्थान्यांब्राह्मणोपित्रिणाचिकेतइति त्रिश्चि
 तोग्निर्धनसइत्यन्यः तन्नोचितं त्रिणाचिकेतशब्दस्ययोगिकस्यपरिभाषि

कस्यवाविवक्षितत्वात् तथाहि कितज्ञानेधातुः वत्तातिशयेनतपोविशेषेण च
 तृणवत्सर्वयाचिकेतिजानातीतितृणाचिकेतः तथा चब्रह्मपुराण आचिकेती।
 तियाविश्वंतृणवत्सर्वनिस्पृहः तृणाचिकेतःसगद्दीरागद्वेषविमत्सरति परंति
 च फलमूलदधिस्त्रीरगोभयानुघृताशनः त्रिण्णचिकेतउक्तीसौयोन्तेत्यजतिनि
 लशब्दति अथवा अश्वर्युर्वेदभागज्ञस्तद्भूतानियतोद्दिजः त्रिणाचिकेतःस।
 द्वेयस्तघोणासुरुषोपियद् त्रिब्रह्मपुराणोक्तेवा॥ ॥त्रिमधुः॥ ॥तादृशद्वि
 शेषः त्रिमधुःखेदेकदेशस्तद्भूतंचतयचरणेनतदध्यायाल्येकेत्रिमधुरथर्व
 वेदद्वतंतश्चारीत्यन्ये अपरेन्यथोचुः त्राणित्राणिविप्रुधानिविघ्नायोनिश्चक
 र्मच पुरुषत्रयनिस्त्रातास्त्रिमधुःपरिकीर्तितद्वि त्रिसुपण्डि पंक्तिपाव

नद्विशेषः त्रिसुपर्णस्यजुषयोरेकदेशस्तद्भूतंचतयचरणेनतद्भूताध्या
 योत्रिसुपण्ड्यिके तैत्तिरीयशाखापठितस्यब्रह्ममेनुमात्यादिब्राह्मणास्त्रिसुपर्णप
 ङ्त्याआसहस्रासंकिंपुनंतितैसोमंप्राप्तुवंतितस्यानुवाकत्रयस्यार्थतोर्न यतश्चा
 ध्येतात्रिसुपर्णद्वयन्ये अपरेन्यथोचुः पितरःसप्तपूर्वचयज्वानोभूरिदक्षि
 णा यस्मिदृशांभात्वंशस्त्रिसुपण्डितिसस्मृतद्वि॥ ॥श्रीणपाठकः॥ ॥पूत
 स्तादृशद्विशेषः श्रेणशब्दोऽवयववृत्ति धर्मश्रेण इत्यर्थः॥ तथाचगेणिलसू
 त्रं धर्मश्रेणपाठकइति धर्मश्रेणोधर्मशास्त्रं तथाचस्कंदसंवादे पुराणस्मृति
 वेतारःकृतव्याकरणश्रमाः अनूचानाःश्रीत्रियाश्चब्राह्मणाःपंक्तिपावनाः यतोपि
 मंत्रब्राह्मणविज्ञेयव्यश्रस्यार्द्धमपाठकद्वि॥ ॥ब्राह्मोऽपुत्रश्चेतिपंक्तिपाव

नाः॥ ॥ब्रह्मविवाहेनोऽऽब्राह्मी ङास्तत्पुत्रः पूतपंक्तिपावनद्वयर्थः चकारोब्रह्मोऽ
 पत्यादिसमुच्चयार्थः तथाचशंखः ब्रह्मदेयानुसंतानोब्रह्म देयाप्रदायकः॥ब्रह्म
 देयापतिश्चैवब्राह्मणाःपंक्तिपावनादिति श्रमन्वेव ब्रह्मविवाहेनदत्ता तदनुसंता
 नस्तत्संततिः इतिशब्द आघर्षेनसमाप्तौ इत्याघर्षेदेहेःपीत्यर्थः तथाच
 मनुः वैश्वर्यविल्लवक्ताचब्रह्मचारीसहस्रदः शतायुश्चितिविश्वामित्राःपंक्ति
 पावनादित्यादि ब्रह्मचार्यधीयानः जटिलंबानधीयानमित्यनधीयानस्यतेनै
 वप्रतिषिद्धत्वात् यमोपि गृहस्थोब्रह्मचारीचचतुर्वेदविदेवचेति चतुर्वेदवि
 दितिब्रह्मचारिविशेषणत्वत् सहस्रदोगर्वांसुवर्णस्यवा स्कंदसंवादेपि अग्न्या
 :सर्वेषुदेवेषुसर्वप्रवचनेषुच दानयज्ञतपःसत्यतीर्थपूताःकुलाश्विताः श्री।

राम
११०

त्रियान्वयज्ञाश्चैवविज्ञेयाःपंक्तिपावनादिति॥ ॥वागीश्वरीयाज्ञिकश्चपावनाः॥
 ॥उच्यतेसर्वमनयेतिवाक्यव्याकरणः ईश्वरशब्दःसमर्थव्याख्यात्परः यः
 इंवेतीतियाज्ञिकःऋतूवक्षादित्वाठक् पुनःपावनग्रहणंपंक्तिपावनेषुपिपाव
 नत्वज्ञापनार्थं तथाचोक्तं यश्चाकुसुतेवाचंयश्चमीमांसतेष्वरेऽपितीतुपु
 ष्यकर्मिणोपंक्तिपावनपावनाविति चकारेन्यच्चसमुच्चयार्थः तथाचबृह
 स्पतिः यद्येकंभोजयेच्छूद्रेच्छंदोगंतप्रभोजयेत् ऋजोयजूषिसामानि त्रितयंत
 त्रविधते अदेतष्टषिवीसर्वासरीलवनकाननां यदिलभ्येतपित्रर्थेसाम्ना
 मक्षरचिंतकं ऋचातुत्प्यतिपितायजुषातुपितामहः पितुःपितामहंसा
 म्नाच्छंदोगेभ्योषिकीत्यतइति असरचितकः सामविभागज्ञः तथाच

गोभिलः आमंत्रितजपेद्देहान्तियुक्तस्तृषभांजयेत् अतिषंगाश्च तत्रैवजहा
 श्रीयात्समंततः मुक्ताचम्यपदस्तीभांजयेत्तत्रसमाहितः गोसूक्तं चाश्वसूक्तं
 चचंद्रसूक्तं चसामनी तरत्समस्ययत्नात्तच्चजत्वे कधीर्बुधः गोत्वासीनःशु
 चौदेशीचामदेयं ततो जपेत् एवंतामः पिराश्वन्तीभुं जानस्तु द्विजो तमः श्रा
 द्भोजनदीपे श्रमह द्विनीपलिप्यति अन्यथैवहिभुं जानो हव्यकव्ये पुमंत्रवित्
 आत्मानमन्तयत्तंश्रगमयंत्यासुरीगतिमिति आज्यशेहं विदेहद्वत्याथाआ
 ज्यदेहाःसुतूपकृतुमुतये पिबासीममिंद्रमंदतुत्वा स्वादीरित्यावि विषूव त
 इति अश्वो तर्गदित्वास्तूपन्तानिसामानीत्यनुत्पन्तानिसामानिक्रमभाःस्त्रिय
 पुराजितीवांश्चसदिति असर्जिवक्कारथ्ययथाजाविति अमीनवत्ते अद्

शरः पंचभिः पुरुषैर्युक्ता अश्राद्धेयाश्च गोत्रिणः षड्भ्यस्तु परतः पुंभ्यः श्राद्धे
 भोज्याः स्वगोत्रिणः पंचभिर्युक्ताः पंचपुरुषपर्यंतं अश्राद्धेया इत्यन्वयः मातुल
 तुस्कंदसंवादः स्वसाहिमातुलसुतायस्तामुद्ग्रहेति द्विजः गुरुतल्पगणवासी
 स च स्यात्पंक्तिदूषकः स चेति मातुलः शिष्यस्त्वधनहारीति विशिष्टविधिपि
 ति श्वशुरस्वस्त्रायादीनां गुणलविधिनिर्गुणत्वयोनि संबंधेन निषेध इत्यविरो
 धः नियोज्याभावे वेदविदेकेनैव सिद्धिरित्यत्र हेतुमाह ॥ आसहस्तापंक्तिपुनाती
 तिवचनात् ॥ यतः सहस्रविप्रयुतां पंक्तिमेको वेदवित्पुनातीति वचनं तस्मादे
 कमपिता दृशोपंक्तिमूर्द्धस्युपवेशोदित्यर्थः वचनं चान्नभवति तेषामेकं पंक्तिमूर्ध
 न्युक्तो वेदवित्सहस्रेत्युपकृत्युतां पंक्तिपुनातीति नित्ययोगपरो विद्वान्समलोष्टा

१२३

श्रमकीचनः ध्यानशालोयतिः श्रोतौब्राह्मणः पंक्तिपावनइति वज्जीनाहमनुः।
 येस्तेनाः पतितः क्लृबायेचनास्ति ककृतयः तान्हयकययोर्विप्राननहीमनु रवची २
 त्जटिलं चानध्यानां दुर्वीलं किंतथा याजयंति चयेभूदोपूंगांस्तोश्रैद्वेनभोज २
 येत् चिकित्सकौ देवलकान्मांसविक्रयिणस्तथा विपणेनचजीवंतोवज्जीस्यु
 हंयकययोः प्रियोग्राम्यस्यराज्ञश्चकुनरवीश्यामदंतकः प्रतिरोधागुरोश्चैवत्य
 ताग्निर्वीर्द्धुषिस्तथा यक्षीचपशुपालश्चपरिवेतानिराकृतिः ब्रह्माद्विदुपरि
 वित्तिश्रमणाभयं तरएवच कुशालबोवकोण्डिचवृषलीपतिरेवच पौनर्मवश्रक
 णश्रयस्यचोपयतिर्गृहे भूतकाध्यापकश्चैवभूतकाध्यापितस्तथा ब्राह्मेयीने
 श्रसंबंधैः संयोगे पतिर्गैतः आगारदाहागरदःकुंदाशोमविक्रयी समुद्रया

राम
१२३

यावंदीचतैलिकः कूटकारकः पित्राविव दमानश्रकेकरेमघपस्तथा पापरोमयपिप्रस्त
 श्रदंनिकोरसविक्रयी धनुःशरणोक्तरीयः यश्चान्निदिधिषूपतिः मित्रभुगपूतव्यति
 श्रपुत्राचार्यस्तथैवच भामरागंडमालीचस्वित्रय्योपिभुनस्तथा उन्नतौधश्रवसी
 स्युः वेदनिंदकएवच हस्तिगोश्रोष्ट्रदमकीनसत्रैर्यश्रजीवंति पक्षिणाषोषकोय
 श्रयुद्धाचार्यस्तथैवचमहोतसंभेदकश्चैवतेषां चावरणरतः गृहसंवेशकोदूतोदृष्टारो
 पकएवचश्रक्रोडीरियेनजीविचकन्यादूषकएवच हिंसावृषलवृत्तिश्रगणानां
 चैवयाजकः आचारहीनः कुबश्चनित्ययाचनकस्तथा कृषीजीवीशिल्यजीविस
 द्विनिंदितएवच अरभ्रिकोमाहिषिकः परपूर्वपतिस्तथा प्रेतनियीतकश्चैववज्जीना
 याप्रयलतः एतास्विर्गहिताचारानश्राद्देयान्तराधमान् द्विजातिप्रवरो

विद्वानुभयत्रविवर्ज्येदिति एषामर्थीः स्तेनोब्रह्मस्वान्याद्रव्यहारो तस्यपतितलेनो
 पादानात् नास्तिकानास्तिकं धर्मफलमित्यभिमानिनस्तीभ्योऽष्टत्सिंघांते जटिलो ब्र
 ह्मचारीअनधीयानस्तद्विशेषणं अधीयानस्यश्राद्धेयत्वात् दुर्बलःखल्वाटकःक
 पिलकेशोवा दुश्मतिःकश्चित् कितवोपूतासक्तः पूजयाजकागणयाजकाः चि।
 किसकाभिषजः देवलकथनार्थं देवाचरकः देवार्चनपरोविप्रोविताथीविसरत्र
 यं असौ देवलको नामहव्यकव्येपुगर्हितइतिवचनात् मांसविक्रयिणआपचयि
 विपणनचजीवंतइत्यनेनेवनिषिद्धसिद्धौ प्रेष्योपनार्थनादेशकार प्रतिरो
 दाविरोधी त्यक्ताग्निर्विहितत्यागविनैवोभयाग्नित्यागो वाऽर्द्धिःद्रव्यञ्च्युपजी
 वा यथासमर्थधान्यमुत्प्लव्यमहर्षयः प्रयच्छति तत्रैवाऽर्द्धिःकोनामेति यस्मी

राम

१९४

३५

क्षयी पशुपालोनापदिदृश्यर्थः परिवेत्ताऽकृतविवाहाधानेज्येष्ठभ्रातरिकृतद्वारा
 ग्तिसंग्रहः निरकृतिरपीतनष्टवेदः अधीत्यविसृतेदेभवेद्विप्रानिरकृतिरितिदेवलो
 क्तेः यस्त्वाध्यायान्तिमालस्यादेवादानैभिरिष्टवान् निराकृतीमरादीनांसविज्ञेयोनि
 राकृतिरितिवा ब्रह्मद्विद्राह्मणदेषा नानाजातीयाअनियमकृतयोगास्तन्मध्य
 वत्श्रृणामयंतरः ग्रामीणइतिकश्चित् कुशीलवीनटवृत्तिः अवकाणीसवलित
 ब्रह्मचर्यं वृषल्यनेकवित्तसतिः तथाच वंध्यातुष्टयलाज्ञेयाष्टपलीचमतप्र
 जा चोडालीचञ्चतायाचकुमारीया रजस्वलेति स्कंदसंवादोक्ताः यस्यगृहेत्तार्थी
 यांउपपतिर्जीरः वारदुष्टोनिष्टुरः पुनर्पूरनेकविधातसुत्रःपीनर्भवः भूतकोभ
 स्पापरिक्रतोऽध्यापकः तेनैवाध्यापितस्तच्छिव्यःगुरुश्चेतिभूद्रस्येत्यनुषंगः

अकारणमपातित्येतेन पिश्रुर्गुरोश्चत्यागो ब्राह्मीरध्ययनाध्यापनेयौनेवैवाहिकैः सं
 बंधैः पतितैः सावित्रपतितैर्ब्राह्मिभ्यः संयोगंगतः स विवक्षितः गरदो विषदो विप्रा
 दन्येषांतस्यदाने महापातकित्वेन संग्रहात् कुंडं पष्टिपलानितावत्परिमितान्न
 भोजी जगज्जानन्नशीत्यन्यः समुद्रपायोनोकया बंदीस्तावकः तैलिकस्तिष्ठ
 यंत्रप्रवर्तको विप्रः कूटकोमानतुलाकूटकारीपित्राधनार्थं विवदमानः कैक
 रोध्यद्वैदृष्टिर्वक्रदृष्टिरितियावत् सपपोद्ग्राह्यादिमद्यः पापरोगीकुष्टादिनिच
 रोगी अभिशस्तोवाच्यमुक्तः दंष्ट्रिकः पारवं उकुटधर्मधारी रसविक्रयगुदलव
 णादिविक्रेता अग्नेदिधिपूपतिर्ज्यैष्ठ्यामनूयथांकनिष्टोद्यतसतिरिति घृ
 तवृत्तिजीवकः पुत्राचार्येश्वरपाठकः पुत्रानुशिष्टद्वैतिकश्चित् भामरीभ्रं

राम

१२५

मरवदर्थार्जकः अपस्तारोतिकश्चित् गृहसंवेशको बार्दिकधर्मवर्तमानः मूल्यो
 गृहकारीत्यन्यः हस्तिगोश्वोष्ट्रमश्वदमैनेन जीवनः नक्षत्रे ज्योतिषवृत्त्याजीव
 कः युद्धचार्यैयुधोपदेशतदुपायी स्त्रोतसंभेदकः स्त्रोतो निरोद्धतायामाचरणे
 रतः सेतुकृत् दूतो दूत्यवृत्तिः वृक्षारोपकोऽत्यर्थः श्वः क्रोडाश्वभिः त्रीडा कन्या
 दूषको मूल्यादिनायानिविदारकः वृषलपुत्रोऽपलएवपुत्रोऽस्य नान्यः कुीबोध
 मेषमभूत्यः षटस्योक्तत्वात् सद्भिर्निदिज्ञोकारणेपि अयवाक्यभिर्जीवोविशे
 षणं चीर्णत्रतागुणैर्युक्तामवेयुर्यैपिकर्षकाः सावित्रीद्वीः क्रियावंतस्ते राजन्के
 षतत्रसमादति धार्मिककार्यकाभ्यनुजानात् आर भ्रिको मेघपोषकः माहि
 विको माहिपोषकः व्यभिचारिणीपुत्रः महिषोत्कच्यते भायीसाचैव व्यभिच

द्विणीपुत्रः स द्विषोक्त्यतिभार्यासाचैवव्यभिचारिणी तस्य्योजायतेगर्भःस
 वैमादिषकःस्मृतदतिवचनात् परपूर्वाप्रागन्यस्मैदत्तातस्याःपतिःपरिणता
 द्वितीयविवाहेनसंस्मृत्येस्यैनरुक्तेपुनर्विप्रितनिर्यातकोमूल्येनप्रेतहारकः।
 अथांक्त्यानित्येषांपेत्तावपिनभोक्तव्यमित्यर्थः उपयत्रेतिदेवपित्रो यमोपि
 काणःकुडाश्रयंढाश्रयकृतप्लागुरुतल्यगाः ब्रह्मप्लाश्रमुगपाश्रस्तेनागोघ्ना
 चिकित्सकाः राष्ट्रकामास्तयोन्मताःपशुविक्रयिणश्चये मानकूटास्तुलाकूटाः
 शिल्पिनोग्रामयाजकाः राजभृत्याधवधियमूकखल्वाटपुंगवाः बाणियोतधुह
 त्तरोगरदावनदाहकाः समयानांचभेतारःप्रदानेयेनिवारकाः प्रब्रज्योपनिद
 ताश्रयथाप्रब्रजितश्रये यश्रप्रब्रजिताज्जातःप्रब्रज्वसितश्रयः समुद्रपा

यीवांतासीकेशविक्रयिणश्चये अवकीर्णश्चविरज्ञोगुरुपितृदूषकः अस्मार्थः
 गुरुतल्यगोगुरुराजमुद्वृद्धूतमाधमजनस्त्रियः सुतास्वसरवीर्गङ्गुरुतल्यग
 उच्यते इत्येवंलक्षणः राष्ट्रकामानृपथमीप्सिलापुत्रः मानकूटाधान्यादिमानपात्र
 वंचकाः मधुहर्तरिभाक्षिकचारः प्रब्रज्योपनिदताः सन्यासिनःइयाप्रब्रजितः
 पुत्राननुत्वाचैवसंन्यासीप्रब्रज्यावसितोनवविधप्रत्यवसितोपलसकः वांता
 सीभुक्तं वमित्वालालसयापुनर्भोजी केशविक्रयोचामरादिविक्रेता वीरघ्नस्य
 कागित्पुत्रहावापाठयतः शासताप्रमादात्तपुत्रस्यस्मृतिघटोपात् स्वंदसं
 वादे वर्जयेत्कुंडगोक्षेतुनास्तिकंरंगजीवनं जपहोमविरक्तेशगकुनेराजसेवकं।
 चिकित्सकंचगणकंकितवंहेतुवादिनं दृष्ट्याभिषयतिस्मागिदृष्ट्यापाकभुजीदि

जी ब्राह्मणायविकर्मस्था वैडालात्रतिकाः शठः शोभनातिरक्तांगाः क्रूरो धूर्तपुरो
 हितो अनध्यायेषधीयानः सूचकश्च नियामकः स्त्रीजितश्च दर्शश्चमुद्रूप्यश्च
 हितुंडिकः ग्रामयाजीशूद्रयाजीवेदसोमोपजीवकः इत्यादि अस्म्यर्थः कुंडगो
 लोप्रसिद्धो रंगजीवीवस्त्रादिरंजकः शाकुनः पश्युपजीवी हेतुवादी तर्कबलेन
 सर्वत्रसंशयकृतं दृष्टेतिश्चाद्दोषोसत्यागी एवंपाकरुचिः विकर्मस्थोनिषिद्धक
 र्मा वैडालत्रतिकः पारिभाषिकः तथाच यस्य धर्मध्वजो नित्यं सुराध्वजद्वेषि
 तः प्रकृतानि वयापानिवैडालं नाम तद्गतं तदस्यास्तीति वैडालत्रति कोलोकदंभ
 कद्वयर्थः तथाच धर्मध्वजोसदा लुब्धः कृत्स्नो कोलोकदंभिः वैडालत्रतिको ह्ये
 यो हिंस्रः सर्वाति संघकृति शठो वंचकः अनध्यायेष पूर्वपाठी सूचकोरज

हृदिति अस्वांतर्गदितासूक्ष्मज्ञानिसामानि अतिपंगचत्वारः धर्तीदिवः पचते श्योत
 रस इत्यादि त्रयुत्पन्नानिसामानि पदस्तीमाः शिसूक्तानिसर्वसामग्रप्रसिद्धानि।
 अश्वसूक्तं प्रसिद्धं यदि द्राहृयदात्वमस्यांगतिनिदेते द्रसुद्देसाम नी एतोन्वि
 द्रंस्तवामेलसांसामद्वयं तरत्समं दोषावतालिकं कयानश्चित्रआभुवेत्यादि
 वामदेव्यं एवंसामभिराकृत्तोरक्षितः श्राद्धभोजनदोषैर्न लिप्यते मंत्रविदित्य
 र्थः ॥ ॥ नियोज्याभावेप्येकं वेदविदं पंक्तिमूर्द्धनियुंजात ॥ नियोज्याः
 पूर्वोक्ताः स्मृत्कृताश्च त्रैपासभावे प्राप्ते एकं वेदविदं वेदार्थज्ञमेव मुख्यपत्त्यादौ नि
 युंज्यादुपवेशयेत् तेनैवेतरपं त्स्युपविष्ट) अमुरव्याः पूताभवेतात्यर्थः अथ
 वावेदविदं वेदपारगः तद्वृत्तं च उत्पत्तिप्रलयौ चैव भूतानामगतिगतिं

वेति विषयसंबंधं च समवेदं देवपारगः उति अपिशब्दे भावे नुकल्पविशेषसमु
 च्चयार्थः तथा चापसंबंधः ब्राह्मणान्भोजयेद्ब्रह्मविदे योनिगोत्रसंज्ञातिवास्यं
 बंधो नितीति योनि संबंधः मातुलश्वशुरादयः गोत्रसंबंधः सपिंडसगोत्रादयः सं
 त्रसंबंधावेदमंत्रादि अनुशिष्टाः अंतेवासिसंबंधः शिष्यानुशिष्टादयः एवं वि
 धंसंबंधरहितानभावे भोजयेदित्यर्थः ननु चाभावोपिशिष्या नित्यत्रापिशब्दे
 नानुकल्पे विशेषाभिधानमिति उच्यते अनुकल्पेपि विशिष्टविध्यर्थमि
 त्यदोषः तेन मातामहमातुलं च स्वस्तीयं श्वशुरंगुरुं द्वे द्वित्रं विद्वतिबंधुमत्सि
 म्याजी च भोजयेदित्यत्र मन्वादि वचने इति विशेषणबंधुमातुलशिष्याणाम
 नुकल्प उक्तस्तत्र विशेषविधिः पुनरपिशब्दे नगृह्यते इत्यर्थः तथा च परा

कर्णः जपः नियामको विवाद्दृष्टा कर्कर्यपरिभाषिकः यथा आत्मानं धर्मक
 लं च पुत्रद्वारं च पीडयेत् लोभात्पितरो भृत्यान्सकर्कर्यं इति स्मृतद्विति सद्य
 कुस्तिताचारः अहितुंडिकः सर्पदंतोत्पादी दृष्ट्या नृबलक्यापि सदासेवी चर
 वाटः कुप्रतियहकारकः अज्ञातकुलगोत्रोयो द्विर्गतः शिल्पिकर्मकृत् अ
 ब्रतानामुपाध्यायः कांडदृष्टाश्च ये द्विजाः अयतिर्मोखावादी च चतुर्थाश्रमवा
 र्जितः कुणपायुधजीवी च पुत्रप्रतिनिधिश्च यः धर्माचारविहीनो यश्चाद्देवेता
 न्विर्कर्तयेत् अस्वार्थः अब्रतानामुपाध्यायद्वयसंसदिशि सक्तः कांडदृष्टा
 मातुलस्यमुतोद्वाही विप्रोश्च भ्रातृजीवकः कांडदृष्टविद्वेयश्चाद्देयश्चाति
 नाभिषमित्यक्तः तथा द्विजशायनिकाये च पुत्रप्रतिनिधिस्तथा सर्वे ते

घृत्त्रिणात्रोक्ताः कांडउदृष्टानराधमाः हारीतेपि शृद्धापुत्रश्चदत्तश्चयेतथाक्रीत
 कासुतः सर्वतमनुनाप्रोक्ताः कांडउदृष्टाद्विजाधमाः इति अयतिर्गृह्णो
 नोस्वादीमुक्तिवादेरतः तथाच ब्रह्मांडे श्राद्धार्हगुणयोगेपिनैतेजानुक्तं च
 न निमंत्रिणीयाश्राद्धेषुसाम्यकफलमभीप्सतेति श्राद्धार्हगुणावेदाध्ययनादयः।
 शेषंस्मृतिभ्योविज्ञेयमित्यलंप्रपंचेन ॥ ॥ इति श्रीकृष्णमिश्रकृतौश्राद्धकाशिका
 यांस्मृत्तृतावस्यतद्विप्रकरणं ॥ ७ ॥ इयंश्राद्धोपयोगिसर्वमपि धायइदीनां गृ
 ह्णोस्वस्यकर्मचिन्त्याच्छादेषु काम्यकालानुपचिर्कसुःसूत्रमारभते ॥ अथ
 काम्यानिभवंति ॥ ॥ श्राद्धानीति शेषः तत्रायशब्दः कार्त्वीर्यः ॥ नकेवलंतिथ
 येष्वकाम्यकालाः किंत्वन्पिस्मृत्यक्तान्ज्ञेयाइत्यर्थः तथाच संक्रांतिर्विषुवञ्चै

वविशेषेणायनद्वयं व्यतीपातोजन्मत्रसं चंद्रसूर्यग्रहोतया तिथिनसत्रवार
 श्रु उदृश्याभ्युदयंतथा एतांस्तश्राद्धकालान्वेकाम्यानाद्ग्रजापतिरिति संक्रांति
 विषुवत्पयनादित्यनयोः पुण्यातिशयेन विशेषोपायनात् व्यतीपातस्त्रिविधः महा
 ल्यनित्यमेदेन तथाच सिंहहस्तो गुरुभौमे चमेषुस्थो चरवोसिना द्वादशीहस्त
 संयुक्ताव्यतीपातोमहोत्सवः अत्यस्त प्रवणाश्चिधनिष्ठादीनागदेवतमस्तके
 यद्यमा रवि वारेणव्यतीपातः स उच्यते ॥ इत्युक्तेः नित्यो नित्ययोगः अभ्युदयः
 शशेषचयादि अन्येषुस्मृत्यंतरोत्तैहलिरितं ननु चायशब्देनस्मृत्यक्त
 कालस्यासंगृहीतत्वाद्ब्रह्माद्रपदीमारभ्य किमिति श्राद्धं सूत्रकृताबुद्धिस्तु एव
 स्वविशेषः तस्मात्पौर्णमास्यामेवोपक्रमः श्राद्धोदशकर्म्यतिप्रागुक्तं तथा
 कृत्योपादानाः एतेषुश्राद्धविधानेषुपंतरेषु ३ पलव्यमे श्रेयगो रवमभा

च वायुपुराणं पुष्टिप्रजांस्मृतिं मेधां पुत्रानैश्वर्यमेव च कुर्वाणो धर्मसाध्यां तु
 संपूर्णधूर्णफलमश्नुते प्रतिपद्नलाभायैकपक्रम्य असावास्यां प्रयत्नेनशा
 इं कुर्याच्छुचिसया सर्वाङ्कमानवाप्तोतिस्वर्गस्त्रानं समश्नुतदतिश्राद्धपोतु
 शंकेप्रतीते प्रयचितं चास्माभिरादिसूत्रइत्यलं पौनरुत्तयेन फलानिति शिष्या
 ह ॥ स्त्रियोऽप्रतिरूपाः प्रतिपदि ॥ ॥ श्राद्धकृद्भभतइतिशेषः अप्रतिनू
 पाः अद्वितीयनूपाः स्त्रियोभार्याः एतच्च कामनांतरैपलक्षणं तथाचमनुः कु
 र्वन्प्रतिपदिश्राद्धं सुनृपांलभतेसुता मिति वायुपुराणेषु प्रतिपद्नलाभायल
 ब्यं चास्यननश्यतीति कन्यामिति यादवल्क्यइत्यादि अत्रैतच्चिंत्यते न त
 पितृकोजीवन्नातामहः किंपटपिंडकंश्राद्धं कुर्यादुतत्रिपिंडकमिति अत्रैके

आहुः द्विपार्वणस्य विहितत्वाज्जीवन्नातामहमतिक्रम्यापिकुर्वतेति न
 याचमनुः स्त्रियमाणेतुपितरिपूर्वपामेवनिर्वपेत् विप्रवद्वापितेश्राद्धेस्व
 कंपितरमाशयेत् पितायस्यतुक्तः स्याज्जीवेद्वापिपितामहः पितुःसनाम
 संकीर्त्येत्तयत्प्रपितामहं पितामहीवातश्चाद्भुंजीतेसब्रवीन्मरुति
 तद्विचारितरमणीयं अस्यसाद्भ्रूलोकद्वयस्यसाग्नेरन्वाहार्यादिनियतश्रा
 द्दविषयत्वात् तथाचनिगमः योवाजीवतिपितृणां तंपिंडस्त्रानइत्येके जी
 वतांवादेयमितिहिरण्यकेतुः कस्माच्चतुर्विधित्वाद्ग्रांणत्वादिति नन्वेवंजीव
 पितृकस्यहोमांतमनारंभोवेतिकालायनेनान्वाहार्थादिनिषेधात्कथमेवमि
 ति सत्यं काल्यायनेनोक्तेर्वाजसनेयिमात्रनिषेधविषयत्वादितरसाग्नीनां

मनुवचने जीवदतिक्रम्यविहितत्वात् किंचार्थीतरं सूत्रस्य वाजसनेयिमा
 त्रस्पयितास्वांशे जीवतितदाहोमीतमनारंमोवाविकल्पितः यद्विचसंन्यासीप
 तितोवाजीवतितदावाजसनेयिनोपिजीवदतिक्रमः सूत्रकृतोभिप्रेतइतितथा
 चकात्यायनः ब्राह्मणादिहृतेतातेपतितेसंगवर्जिते युक्तामत्रुतेदेयंयेभ्य
 एवददात्यसाविति किंच नजीवसित्कः कुर्याच्छ्राद्धमग्निस्तेद्विजः ये।
 भ्यएवपितादघातेभ्योदघात्रसाग्निकदत्यनेनसाग्निजीवसित्कस्यैवाति
 क्रमोविहितोननिरतिरिति अपिच दर्शश्राद्धंगयाश्राद्धं चायरपक्षिकं न
 जीवसित्कः कुर्यात्तिलैः कृण्वेत्तर्पणमित्यादौ पितृग्रहणं जीवन्नातामहाक्षप
 लक्षणं तेनापिजीवन्नातामहस्यनिषेधः अन्यत्र उदाहेपुत्रजननेइत्यत्रा

राम
 आर्द्ध
 २००

पिषड्ग्रहणेनापरपाक्षिकंनविहितं यत्तु जीवसित्तरिवैपुत्रश्राद्धकालंविवर्जयेत्।
 तेषांवापितादघातेपामेकेप्रचक्षतेइतिहरद्वौकैः यच्च पितुःपितृवोभ्योदघात्सपि
 तैत्यपराश्रुतिरिति कात्यायनादिभिरुक्तं नसर्पिडीकरणविषयमाभ्युदधिकविष
 यंवा तथाच ब्रह्मैतार्थचसन्त्यस्तेतातेचुपतितेसति एभ्यएवपितादघाते।
 भ्योदघात्स्वयंसुतः यत्सुनः पितरोयंत्रपूज्यंतेतत्रमातामहाश्रवं अविशेषे
 णकर्तव्यं विशेषान्तरकंजनेत् यच्च पिंडास्युःषडितिस्त्रितिरित्यादिवचनं
 घृमातामहश्राद्धविधायकं तन्मतवर्गद्वयविषयमित्यविरोधः तस्माज्जीवन्ना
 तामहकर्तुःपितृवर्गदेशेनैवत्रिपिंडकंश्राद्धमित्त्वचितं तथाचस्मृतिः पितृव
 र्गमातृवर्गतथातामहस्यच जीवस्यदिवर्गदेशे तदर्धचपरित्यजेत् चश्र

ॐ मातामहासंग्रहार्थः प्रजापतिरपि संक्रांतावुपरगे च वर्षोत्सवमहालये
 निवर्षेदत्रपिडांस्त्रानितिप्राहप्रजापतिरिति अतएवप्राप्तैकवर्गेश्राद्धस्येत्र ति^१
 योदस्यानिषेधः श्राद्धंनैकस्यवर्गस्यत्रयोदत्रयामुपक्रमेदिति एवमन्यपंक्ता
 वपि अत्रचञ्चैवस्यदिवर्गाद्यावित्यनेनवर्गाद्यावेषजीवतोनातिक्रमिानजीव
 सितामहादेरपीत्यर्थादुक्तं तेनमृतपितृकोजीवसितामहादिकमतिक्रम्यापि
 दद्यादित्यर्थः तस्मान्तिरग्निजीवसितृकस्यसपिंडनाभ्युदधिकश्राद्धयोरिवसा
 नेस्तसर्वश्राद्धेषुजीवदतिक्रमेणश्राद्धंनेतरत्रेतिचतुरस्रम् ॥ द्वितीयायादे
 स्त्राजन्म ॥ ॥ श्राद्धकर्तुः स्यादिति शेषः स्त्राजन्मेतिकन्याजन्मेत्यर्थः तथाच
 मनुः कन्यकांतुद्वितीयायामिति उपलक्षणंचैतत् तथाचवायुपुराणं द्विती

राम
 २०१

यायांतुयः कुर्याद्विपदाधिपतिर्भवेत् मार्कंडेयोपि द्वितीयाह्निप्रजाप्रदेति कन्या
 वेदिनइति याज्ञवल्क्यइत्यादिकन्यावेदीजामाता अत्रैतच्चित्यते किमत्रपि
 तामहादितिषोषोत्रेणश्राद्धंकार्यमुतनेति तत्रैकेषिकारभावात्नेत्याहुः तदयुक्तं
 विहितत्वात् तथाचस्वल्पमास्यं नांटीमुरवानांप्रत्यब्दंकन्यारशिंगितेरवौ षोषेता
 स्यांचकर्तव्यंवारहवचनंयथेति नांटीमुरवापितामहादयश्चकारदन्यतिथाव
 पि तथाचब्रह्मयज्ञवल्क्यः कुहूपूर्णदुपंचम्यायः श्राद्धं कुरुतेनरः कामिकंतुवरं
 पुत्रंलभतेनात्रसंशयः तथाच कौंसतिपुत्रयोत्रेभ्यः पायसंमधुसंयुतं तस्मा
 त्त्रोस्तत्रविधिनातर्पयत्यायसेनत्विति पूर्णदुंश्रीष्टपदी अयंतु विशेष पितृ
 पूर्वमिति ॥ ॥ अश्वास्तुतीयाया ॥ ॥ श्राद्धकर्तुरिति शेषः उपलक्षणंचै

२०२

तत् तथाचमनुः तृतीयायांबंधिनइति वायुपुराणेपि वार्थिनां तृतीयाचश
 बुध्नीपापनाशिनाति अत्रैतदुच्यते भरण्यादावन्नकिमपि डकंमित्येके तन्ना
 तिथिनिमित्तकत्वात् तथाच ऋषयोऽपि दियुक्तेपितद्दिनेपि दुपातनं तथा
 तिथिनसूत्रयोगेषु प्राधान्यं तु तिर्येस्मृतं तिथिमूलांनिसर्वाणियथाद्रव्ये
 गुणादिकमिति यत्तु भरण्यादौ तन्निषेधः सनसूत्रादिनिमित्तकविषयः प्रथ
 चितंतदादिसूत्रे ॥ चतुर्थ्यां सुद्रपशकः ॥ कर्तुं स्युरिति शेषः सुद्राअ
 जादयः उपलक्षणं चैतत् तथाच वायुः श्राद्धं चतुर्थ्यां कुर्वाणः शत्रोन्विष्ट
 णिपश्यतीत्यादि अत्रैतद्विषयते किमत्रमात्तिथीमात् श्राद्धं दृश्यक्यादु
 तनेति तत्रैके आहुः अन्वष्ट कामुह्यौ च गयायोचस्येहनि मात्

राम
२०२

श्राद्धं दृश्यकुर्यादन्यत्रपतिनासहेति महालयमेगयाश्राद्धे दृष्टावन्वष्टकामुच
 नवदैवतमत्रस्याच्छेषपादपीरुपंविदुः चतुर्विंशतिमतेपि सर्वभ्यश्चपित्
 म्यश्चतस्रस्तोभ्यस्तथैवच पिंडांस्तेभ्यः दृश्यगदपालदाभाद्रपदेद्विजइति स्म
 तिसमुच्चयेपि दृश्यकश्राद्धं तु मातृणां प्रकर्तव्यं विचक्षणैः नवम्यापि मस्तुर्भ
 ष्टं नृपसैतुद्वैतीर्थमहालये स्तुत्यर्थसारेपि तत्रमातुः श्राद्धं दृश्यकप्रशस्तपि
 ति रेणुरपि मातुर्गयाष्टकाद्वैः सताहेचमहालये अत्रश्राद्धं दृश्यदियंतं
 चानुगतायदिति अयं विशेषः मृतेपितरितं मूर्धकजीवतितु मृतवर्गस्यैव
 ति दृश्यकश्राद्धं जीवसित्कस्यनेत्येकेनवर्मविषयमित्यन्ये ॥ पुत्राः पंच ॥
 म्यां ॥ कर्तुं स्युरिति शेषः पुत्रशब्दः पुन्तामनरकः पुत्रहेतुः पूर्णतिथिवा

त् तथाचमनुः पंचम्यांशोभनाम्बुतानिति उपलक्षणंचैतत् तथाचवायु
 पंचम्यांचैवकुर्वणःप्राप्तोतिमहतीश्रियं मार्कंडेयोपि श्रियंप्राप्तोतिपंचम्या
 मिति अत्रैकेमातुः स्याद्देवार्चनस्यादित्याहुः तथाचब्रह्मयाज्ञवल्क्यःपि
 त्पसैत्वमायांवापित्मातृस्योयदि पितुस्तु पार्वणं कुर्यादेकाद्विष्टं तु मात
 कं तथा पितुस्तु पार्वणं कुर्यात्तपसेऽतस्य तु पितृव्यभ्रातृमातृणामे
 कोद्विष्टं सदैव हि प्रेतपसैतिथिर्यस्य पितुरेकस्य पार्वणं मातृभ्रातृपितृव्या ॥
 णामेकोद्विष्टं सदैव हीत्यादिवचनेभ्यः तदयुक्तं एकोद्विष्टस्य सापलता त्
 विषयत्वेनाविरोधात् तथाचपुराणसमुच्चये अमायांचस्योयस्य प्रेत
 पसै तथा भवेत् निरग्निरपि कुर्वीत मातापित्रोस्तु पार्वणं यो न मातापि
 प्रातः ॥ पार्वणं ॥

श्रीः सयेह नि करोति बुद्धिमोहेन स भवेत्पितृघातकः जमदग्निरपि आपाघस
 हपिंडत्वमीरसौ विधिवस्तुतः कुर्वत दर्शवच्छ्राद्धं मातोपिश्रीः सयेह नि गीतमो
 पि आषाढ्याः पंचमे पसे प्रेताख्ये तु स्योयदि पार्वणं तत्र कुर्वत वर्जयित्वा च तु
 र्दंरी हेमाद्रावपि सपिंडीकरणदूर्ध्वं पित्रोरेव हि पार्वणं पितृव्यभ्रातृमातृ
 णामेकोद्विष्टं सदैव हीत्यलंबहृता ॥ ॥ षष्ठा घृतद्विः ॥ ॥ कर्तुं स्यादिति शेषः ॥
 ऋद्धिघृतविजयः उपलक्षणंचैतत् तथाचवायुः षष्ठांश्राद्धंतु कुर्वीणोद्विजा
 स्तं पूजयति हि मार्कंडेयोपि षष्ठांश्राद्धं भवेन्नरदति अत्र विशेषपुराणसमु
 च्चयेपि एकमातृद्विपितृकोभ्रातृव्यन्यगोत्रज्ञौ मातृश्राद्धंतु कुर्यात्तं षष्ठांश्रा
 द्धं भावपि स्मृतिसमुच्चयेपि देयंश्राद्धंतु षष्ठांश्राद्धं देयं श्राद्धं तं षष्ठांश्राद्धं

श्रपितुश्चादौदुःपश्चात्तुवीजिनः अने / कमातृकस्यविशेषो गलवेनोक्तः अने
 कश्चातरोयस्यश्चाद्देवापरपक्षिके अर्घदानंष्टयक्षुर्यासिंडमेकंसनिर्वपेदिति ऋषिः
 सप्तम्यां ॥ ॥कर्तुंस्यादिति शेषः उपलक्षणं चेत्तत् तथा च वायुः कुरुतेयस्तुसप्तम्यां
 श्राद्धानिसततंनरः महासंत्रमवाप्नोतिगणानां चाधिको भवेत् मार्कंडेयोपि गणा
 धिपत्यंसप्तम्यामिति अत्रैतद्विषयते रजस्वलायां पत्न्यामत्र श्राद्धं कार्यं न वा त
 त्रैक आहुः पत्यंस्तनेति तथा च श्राद्धायाह निशैप्राप्तियस्य भार्यारजस्वला।
 श्राद्धं तत्र न कर्तव्यं कर्तव्यं पंचमेहनाति तन्न मृताहे अपुत्रपत्न्याः स्वयं कनिषि
 धत्वात् तथा च गौतमः न पुत्रा तु यदा भार्या संप्राप्तिमर्तुराब्दिके रजस्वला भवेत्
 त्सा तु कुर्यात्सं चमेहनाति ॥ वाणिज्यमष्टम्यां ॥ कर्तुं स्यादिति शेषः क

राम

२०४

वाणिज्यशब्देन यथा वाणिज्योऽनेकलाभास्तथाष्टमीश्राद्धं नानेकफलमित्यर्थः ॥ त
 था च वायुः संपूर्णं दृष्टिनाप्नोति योष्टम्यां कुरुते नरः मार्कंडेयोपि अष्टम्यां दृष्टिमु
 त्तमामिति उपलक्षणं चेत्तैगयाफलमपीत्यर्थं तथा च ब्रह्मांडे आषाढ्याः पंचम्यु
 पस्ये गयामध्याष्टमी स्मृता त्रयोदशी गजकायागया तुल्यं तु पैतृकमिति अत्रैतदु
 च्यते किमपरपक्षिकं श्राद्धं सूतकां ते स्यादुत्तनेति तत्रैक आहुः मासिके ऽप्युत्तुसं
 प्राप्ते अंतरामृतसूतके वदेति शुद्धौ तत्कार्यं दर्शवापि विचक्षण इत्यादिव च नान्ना
 सिकाब्दिक्योरेवागौ चोते विहितत्वात् परपक्षिकं तेन तदयुक्तं अस्यापि वि
 हितत्वात् तथा च पुराणसमुच्चये पञ्चश्राद्धे समारब्धे सूतकं निपतेषुदि समाहू
 ताह्विततः सूतकां ते विसर्जयेत् यदि नैवं नरः कुर्यात्सूतकां ते सतापनं प्रा

गृह्णानिमनुष्येणश्राद्धान्यसुरतृप्तये इति पक्षश्राद्धं इत्यापरपलक्षणं ऋष्य
 ऋंगोपि शुचीभूतेनद्यातव्यातिथिःप्रतिपद्यते सातिथिस्तस्यकर्तव्यानत्वन्या
 वैकट्यचनेति॥ ॥एकशफनवम्यां॥ ॥कर्तुंस्यादितिशेषः एकशफाअश्ववे
 सरादयस्तीर्षाहंमेकशफं समूहेरूपलक्षणंचैतत् तथाचवायुः श्राद्धंनव
 म्याकर्तव्यमैश्वर्यंस्त्राघुकास्तैति स्त्रियोनवम्यांप्राप्नोतीति मार्कंडेयः अत्रै
 तसंदित्यते जीवसितृकःकिंमातुःश्राद्धंनवम्यांकुर्यादुतनेति तत्रैकेआहुः अ
 माश्राद्धंगयाश्राद्धंश्राद्धंचापरपक्षिकं नजीवसितृकःकुर्यासितृहारूपजयात
 इत्यादिवचनास्त्रिग्निरिति अन्येत्वाहुः अन्वष्टक्यस्यविहितत्वाकुर्वते
 ति तदेतद्विचारणायं नजीवसितृकद्वयत्रजीवसितृकशब्देनकिंमुख्य

राम

२०५

४२५

जीवसितृकमातृविवसयापरपक्षिकश्राद्धस्येवनिषेधः आहोस्त्रिजीवसितृ
 कशब्देनजीवन्मातामहाफलसकेनजीवद्वर्गश्राद्धनिषेधः तत्रयदिजीवसित
 रिमुख्याधिकारिणोदानाभावाच्छ्राद्धमात्रस्येवनिषेधइत्युच्यते तदाजीवे
 स्यादिवर्गद्वैतद्वर्गतुपरिसंस्मृतवर्गश्राद्धविधायकस्यवैष्यर्थ्यस्यादन्यत्र
 स्यादेपिमातृश्राद्धस्याकरणाप्रसंगश्चस्यात् अयसयाहृत्वेनतत्कर्तव्यं
 हिंस्रतवर्गेविधायकवचनस्यवैष्यर्थ्यतदवस्थमेव यदिजीवसितृकश
 ब्देनजीवद्वर्गश्राद्धनिषेधः इत्युच्यते तर्हिमातृकेसद्यचारप्राप्तकर
 णस्यपरित्यागस्यादितितस्मात्कथमत्रसमाधिः उच्यते यद्यपि धर्मजि
 ज्ञासमानानांप्रमाणंपरमंप्रतिः द्वितीयधर्मशास्त्रं तुतृतीयलोकसंय

हृत्तिपराशरेणलोकसंग्रहस्यप्रमाणमुक्तं तथापिस्मृतिसद्यचारयोर्बोधे
 श्रुतिविरोधंविनास्मृतिबाधस्यान्याप्यत्वंस्मृतिविरुद्धाचारस्यबाधोन्वाय्यद्
 क्तं तथाचचतुर्विंशतिमतं स्मृतिर्वेदविरोधेनपरित्याज्यायथाभवेत्
 तथैवलौकिकंवाक्यस्मृतिबाधाल्परित्यजेत् वसिष्ठेपि श्रुतिस्मृतिविहि
 तोधर्मस्तदविरोधिशिष्टाचारःप्रमाणमिति तस्मात्सर्वेपिजीवसितृको
 मृतमातृवर्गंनवमीश्राद्धेस्वीकुर्यादित्यर्थं तथावचनमपि अन्वष्टक्यागया
 प्राणैस्तथायञ्चमते हनि मातुःश्राद्धं सुतः कुर्यादितिर्थापि चजीवति गया
 प्राहिः प्रासंगिकी न तूद्देशतः ननु चैवंमन्वाचारोऽसर्वत्रजीवसितृकः कुर्या
 दिति न च वाच्यं अन्वष्टकादिकाळत्रयस्यैव विशेषविधेरितरत्रनिषे

राम
२०६

धसिद्धेः यत्न नष्टकासुनवभिः पिंडैः श्राद्धमुदाहृतमिति नवदेवतासु क्तं
 तस्मादेतन्नष्टकान्नयविषयं जीवन्मातामहाविषयं वा नवम्यां पिंडिकादि
 निवारकं अतश्चात्र त्रिदेवत्यादिकं यथाधिकारं कर्तव्यमिति सिद्धं अन्य
 या जीवसितृकोऽत्र क्षयाहादिकं कुर्यान्मृतमातृको नवम्यां नैत्यनुचितापत्ते
 एवमेकादशाहादावपिनियतश्राद्धेष्वगंतव्यमिति सर्वसंज्ञसं द्वादश
 देवस्य चात्र प्रपंचितमस्मान्निरादिसूत्रं इति नात्र पुनरुक्तं निमित्तबहुत्वे
 त्रप्रतिनिमित्तं श्राद्धानि कुर्यात् तथा च कात्यायनः द्वे बहूनि निमित्तानि जा
 येरन्नेकवासरे नैमित्तिकानि कार्याणि निमित्तौ तस्य नुक्रमात् यतु नैकः
 श्राद्धद्वयं कुर्यात्समाने हनिकुत्रचिदिति प्रचेतसोक्तो निषेधः स ए कनि

मिति नैवपुनः करणविषयः तथा च बाजोलः श्राद्धं कृत्वा तु तत्रैव पुनः
 श्राद्धं न तद्दिने नैमिति कंतु कर्तव्यं निमित्तानि क्रमेण त्विति ॥ ॥ दशम्यां
 गवः ॥ ॥ गवादिदिशफाफपलक्षणं तथा च मनुः दशम्यां द्विखुरंबहु
 : बायुरपि कुर्वन् दशम्यां तु नरो ब्राह्मी श्रियमवाप्तुयादिति अन्नगवांसर्व
 संपत्तिमूलत्वात्तद्विधा नैनदशम्यां प्राशस्त्यसूचितं तथा च पुराणस
 मुच्चये प्रशस्ताः पूर्णिमासुरव्यास्तिययषोडशैवताः तासां श्रेष्ठतमाशोका
 दशमी श्राद्धयिनामिति दशम्यां पूर्णकामतामिति मार्कंडेयः गवांसंप
 तिमूलत्वाच्च्युतिराह ॥ गोर्वाद्दशसर्वैर्विभर्तीति दुग्धाज्यादिना देवादि
 तृप्तेरित्यर्थः तदुक्तं स्वर्गो प्रास्ताहुतिः सम्पगादित्यमुपतिष्ठते आदि ॥

साज्जायते षष्टिर्दृष्टे रन्ततः प्रजादिति अत्रैतदुच्यते पार्वणे को द्विष्टयो
 रेकदिनसंभवे किं पार्वणं पूर्वकर्तव्यमुते को द्विष्टमिति तत्रैकआहुः यद्येक
 न्तमवेतावदेको द्विष्टतु पार्वणं पार्वणं त्वसिनिर्वर्त्य एको द्विष्टं समाचरेदिति
 जाबालोक्तत्वात्पूर्वपार्वणमिति तन्त पाठार्थस्य बलवत्वात् अतश्चैको
 द्विष्टनिर्वर्त्यपार्वणं समाचरेदिति तत्रान्वयः तथा च षडध्याज्ञवल्क्यः ए
 काहिके समुसन्ते पार्वणे च स्यादिके प्राक्सयाहं प्रकुर्वु तपश्चात्साकेन
 पार्वणं अन्यच्च दशैस्ययाह आपन्ने कथं कुर्वंति यान्त्रिकः पूर्वसयाहं
 निर्वर्त्यपश्चाद्दर्शं समाचरेत् अथवा पार्वणस्य पूर्वमुक्तिः पित्रोः पार्वण
 विषयः एको द्विष्टस्य पश्चादुक्तिः सपिंडे को द्विष्टविषये तियुक्तमेव न

चैकपाकेनश्राद्दहयमाशंकनीयं एकपाकेनयः कुर्याद्विष्टं च पार्वणं सभवे
 द्वाभ्यवा र हो विष्टाशसप्तजन्मस्वित्तिनेवो कत्वात् ॥ परिचारका एका दश्यां
 ॥ भवंतीतिशेषः परिचारकादसाधनुजीविनः उपलक्षणं चैतत् तथा
 चमनुः एकादश्यां तथा नूप्यं ब्रह्मवर्चस्विनः सुतानिति वायुरपि वेदंश्चै
 वासुयात्सर्वांस्विप्राणां संपदे तथा एकादश्यां परे स्थानमैश्वर्यं सततिं तथेति
 अत्रैतच्चिंत्यते अपुत्रादीनामेकोद्विष्टं किं तिथि नियमोस्तिवानवेति तत्रैक
 आहुः संवंधीनां धवादीनामेकोद्विष्टं सदैव हि अपुत्राये मृताः केचित्पुरुषावा
 स्त्रियोपि वा तेषामपि च देयं स्यादेकोद्विष्टं न पार्वणं सपिंडीकरणदूर्ध्वं यत्र
 यत्र प्रदीयते भ्रात्रेभ्योऽपि पुत्राय स्वामिने मातुलाय च मित्राघगुरवैश्चा

इमेकोद्विष्टं महालयदत्तिकात्यायनापस्तंबादिवचनामहालययेयत्र तत्रापी
 ति तदयुक्तं तिथिनियमस्योक्तत्वात् तथा च पुराणसमुच्चये अपुत्राणां च
 बंधूनामृत्विगाचार्ययोगुरोः एकोद्विष्टं सदाकार्यं पितृपसेविशेषतः न पार्वणं
 ऽधिकारोस्ति येषां कन्यागतिरवै एकादश्यां तु कृष्णायोतेषां श्राद्धं समाचरेत्
 अन्यत्र एकादश्यां न कुर्वीत एकोद्विष्टानि कृत्स्नः यस्माद्द्विदैवतं विष्णुः
 पितृवर्गस्थ नित्यशः बृहन्नृणां तातपोपि पितृस्वसमातृस्वस्यादिपितृव्यभ्या
 तमातुलैः अनपत्यासुभार्यासु एकोद्विष्टं समाचरेत् मातुलौ भागिनेयाश्च स्व
 स्त्रीभ्यां तद्वजस्तथा श्वशुरश्च गुरुश्चैव सरवामातामहस्तथा एतेषां चैव भा
 र्याणां स्वसुर्मातुः पितुस्तथा श्राद्धमात्रं तु कर्तव्यमिति वैदविदं स्थिति रिति

भागिनेयः पितृव्यपुत्रीपुत्रद्वयघोनकृत्य मातामहः सपलमातृपितासाग्रैरप्य
 त्रैकोद्दिष्टमेव तथा चपुराणसमुच्चये अतिमंतोद्दिजायतुतेषां कन्यागतेरखौ पि
 तृव्यभातत्वं धूनामेकोद्दिष्टप्रशस्यत इति ॥ ॥ धने धान्ये पुत्रपभून्गौरव्यहिरण्यं
 द्वादश्यां ॥ ॥ कर्तुं स्यादिति शेषः धने रजतादि तया च मतुः द्वादश्यां जातत्तुं
 तुरजतं नृप्यमेव चेति उपलक्षणं चैतत् तथा च वायुः द्वादश्यां जनलामंच
 राभ्यमाहुर्वसूनि चेति अत्रैतदुच्यते देववशासिन्नोः स्याद्देव्यै कथं क्रम इति
 तत्र कार्त्तुं जिनिः पित्रोः श्राद्धे च संप्राप्तं न वेपर्युषिते पि वा पितृपूर्वमुतः कु
 र्यादित्यत्रासत्तियोगतः अन्यत्र संपिडश्राद्धेषु आसत्तिः संबंधासत्तिः संबंधने
 कत्यक्रमेणेत्यर्थः तथा च ऋष्यभृंगः भवेद्यदि सपिंडानां तंत्रेण भ्रमणं तथा

एम

२०९

संबंधासत्तिमालोच्यत क्रमाच्छ्राद्धमाचरेदिति ननु च पित्रोः स्याद्देविके क
 पाकेनोत्पद्यक्याकेन श्राद्धद्वयमिति तत्रैके एककाले गतासूनां बहुनाम यथा
 द्वयो रित्यादिना एकपाकेनेत्याहुः तदयुक्तं तस्य एककालविषयत्वात् अन्यद्वै
 कदिने तुष्टयविधिः तथा च पठति मातापितृमृताद्देव्यकालेनापि भवेद्यदि।
 एथक्याकंपितृश्राद्धमातुश्च तदनेतरमिति सपिंडौ तु नृसिंहपुराणे एकेने
 वतुपाकेन सपिंडानां महालये तंत्रेण भ्रमणं कुर्याच्छ्राद्धं द्वासासृथक्युष्टयगिति
 विष्णुधर्मोत्तरे च त्रैतपस्यगयायां च गतासूनां समेहनि तंत्रेण भ्रमणं कुर्या
 द्वाद्दं द्वासासृथक्युष्टयगिति ॥ ॥ कुप्यं ज्ञातिश्रेष्ठं च त्रयोदश्यां ॥ ॥ कर्तुं स्यादिति
 कुप्यं हेमरजतेभ्योन्यधातुजं उपलक्षणं चैतत् तथा च मार्कंडेयः प्रजां

नां

मेधां पशूत्युष्टिं स्वातंत्र्यं च द्विमुत्तमा दीर्घमायुरथैश्वर्यं कुर्वाणस्तु त्रयोदशी
 तिथिं ननु च त्रयोदश्यां कृष्णपक्षेः श्राद्धं कुरुते नरः पंचत्वं तस्य ज्ञानी याजे
 एषु त्रस्य निश्चितमिति अंगिरसाश्राद्धस्यैव प्रतिषिद्धत्वात्कथं फलश्रुतिरि
 ति उच्यते तस्यैकवर्गश्राद्धविषयत्वादित्यशेषः तथा च काष्ठाजिनिः श्रा
 द्धं नैकस्य वर्गस्य त्रयोदश्यामुपक्रमेत् अतृताभस्य ये त्रस्युः प्रजाहिंसंति त
 त इति अत्रैतद्विलते किमनुगमनमृतात् न स्वमृताहे श्राद्धं स्यादुत मर्तृ
 मृताहृति तत्रैके आहुः मासपक्षतिथिस्पष्टेयस्मिन्वाग्नि यते हनि प्रत्य
 यंत तत्तथाभूतं स्यात्तस्य तद्विदुरित्वादि वचनात्स्वमृताहृ एवेति तदयु
 क्तं मर्तृस्य आहेविहितत्वात् तथा च पुराणसमुच्चये अग्रतः पृष्टतो वापि

एम

२१०

तद्गत्याग्नि यते तुया तस्याः श्राद्धं प्रदातव्यं मर्तुरेव सये हनि रेणुरपि एकचि
 त्यांसमाकृद्द्वितीयेऽन्वपतित्रता तस्याः पिंडोदकं पुत्रः प्रकुर्यात्पितृवासरे प
 षंति च प्रत्यसेवापरोसेवा तद्गत्याग्नि यते तुया तस्याः श्राद्धं प्रकुर्वीत मर्तुरेव
 सये हनि अत्रैतत्सं दित्यते मर्तृस्य आहे किं तस्याः पृथक् पिंड उतैकपिंडे इयो
 रुद्देशः तत्र लौगाक्षिः मृते हनि समासेन पिंड निर्वपणं पृथक् नवश्राद्धं तु दं
 पत्योरन्वारो हण एव तु अस्म्यर्थः दंपत्योरन्वारो हणे मृताहे समासेन पिंड निर्वप
 णं नवश्राद्धं पृथगित्यन्वयः नवश्राद्धं षोडशोपलक्षणं समासः पाकाधैर्वयं तु श
 षो विशेषः ततश्च दंपत्योरेकचित्यन्वारो हणे षोडशश्राद्धेषु वष्टयव्यक्या
 के पिंडोऽन्यत्र पाकेऽन्येनैकपिंडे इयो रुद्देशः मृततिथौ जित्वात्किं च प्रे

तश्चाद्द्वयोः एथक्पिंडोऽवेति निश्चितमेतदिनेत्येवशाब्दार्थः तथाच एक
 चित्वांसमारूढोऽपत्तानिधनेंगतौ एथक्श्राद्धं तयोः कुर्यादोदनं च एथक्पु
 थगिति तथा एकचित्पिरोहेचतिथिरेवैकजायते एकपाकेनैकपिंडोद्द्वयो
 गृणीतनामनी इति देशकालद्रव्यदेवकर्तृव्येयतां त्रिकोविधिरिति च अत्रैके
 मर्तुः क्षयाहेसर्वासासेव एथक्पिंडः इत्याहुः तन्न तस्म्यपतिव्रताविषयत्वात्
 तथाचभृगुः यासमारोहणं कुर्याद्भर्तुश्चित्वांसपतिव्रता तांमनाहृणिसंप्राप्तेऽ
 थक्पिंडेनियोजयते प्रत्यब्धेचनवश्राद्धं युगपत्तुसमापयेत् अपिचपुरा
 णसमुच्चये याकोचिन्मियतेनारीपत्यासहपतिव्रता तस्याः श्राद्धं एथक्कुर्या
 देकोद्विष्टविधानतः विधानतः विधानत इतियुगपत्समापयेदिति च भ

राम

२११

तुः क्षयाहेपूर्वमर्तुर्द्विजोपवेशनं पश्चात्त्रियादत्येवंक्रमणेकदैवतसर्वश्रा
 द्धमित्यर्थः पतिव्रतात्वात् तथा अथकेचिन्तचेच्छंति एथक्श्राद्धं तु योषि
 तां वदंति नासाद्धं मूढस्तिममतिनतु सपिंडीकरणदूर्ध्वं एथक्त्वेन विधीयते।
 नवांक्षिप्रानतितोवैभतात्वं वाक्यमज्ञानतां एथक्श्राद्धं चमाहृणकर्तव्यं वा
 प्रदक्षिणमिति पठंति परदेशेऽस्तोमर्त्ताश्रुत्वानारीपतिव्रता तिथिरेका
 विशुद्धौ स्यात्सिद्धं दद्यात् एथक्पुथगिति अत्र विशेषः अनेकस्त्रीभिरनेक
 मत्स्यैर्वास्वामिनासहस्तिहान्मरणपाकेव्येनैवस्वामिगोत्रेणैव एथक्पिंड
 दानं कर्तव्यं तथाचपुराणसमुच्चये मृतानामथभृत्यानां भार्याणां पतिना
 सह तंत्रेणप्रपणं कृत्वा श्राद्धं स्वामिक्षयेहनि श्राद्धं स्वामिक्षयेहनि श्रा

द्वेष्टयक्ष्टयकुर्यात्स्वामिगोत्रेणकृत्स्नशः स्वामिचिल्याधिरिहेणभक्त्याः त
 स्पस्वगोत्रतदिति भृगुरपि एककालेगतासूनांबहुनामथवाद्दयोः तंत्रेण
 श्रपणंरुत्वाश्राद्धं कुर्यात्ष्टयक्ष्टयक् पूर्वकस्यमृतस्यादौद्वितीयस्यततपु
 नः तृतीयस्यततः कुर्यात्सन्निपातेष्वथक्रमः पूर्वकस्यमृतस्येतिज्येष्ठानुक्र
 मेणलघूनामुत्तमाधमक्रमेणेत्यर्थः यत्केचिद्योसमास्तुवि तिवचनेष्ट
 यक्ष्टयवियडयनमुक्तं तदेकपतिव्रतस्त्रीविषयमित्यविरोधः स्मृत्यर्थ
 सारे सहदहनेतुपिदश्राद्धदोषाकैव्यकालैव्यकर्तव्यमिति॥ ॥युवानस्त
 त्रभिन्यंतेशस्त्रहताश्चतुर्दश्या॥ ॥युवानोयेन्नियंतेतेशस्त्रहताश्च तत्राप
 रपसोचतुर्दश्यामेकोद्विष्टंप्राप्नुवंतीत्यर्थः तथाचस्मृतिचंद्रिकायां॥चतुर्द

श्यांतुयच्छ्राद्धंसंधिदीकरणेकृते एकोद्विष्टविधानेनकुर्याच्छ्रान्निघातेन
 इत्यादि मार्कंडेयोपि युवानपितरोयस्यमृताः शस्त्रेणवाहताः तेनकार्यंचतु
 र्दश्यातेषामृद्रिमभीक्षतेति ननुचात्रशस्त्रहृतस्यैवनात्यस्येति मित्तस
 रदिनिबंधकृद्भिर्नियमितत्वात्कथंयुवानइत्कतं तत्रचष्टप्राज्ञवव्यः॥
 श्राद्धयानेचतुर्दश्याविनाशस्त्रहृतंमृतं ज्येष्ठपुत्रोविनश्यतपि लघोषा
 प्यधोगतिरिति अतोयुवानइतित्रयोदश्यायोजनीयमितिचेन्नैवं युवश
 ष्टस्यविज्ञेपादिनादंशसर्पहताक्षपलसकत्वात् तथाचष्टध्याज्ञवत्वयः
 सत्काष्टेपललोहेषुविष्व्यालविषादिभिः न विदंष्ट्रिविपन्नायेतेषांशस्ता
 चतुर्दश्या जलादिषुविपन्नायेवन्हौवाकरकान्विताः पक्षिसर्पविपन्नायेते

पांशस्ताचतुर्दशी कंठपाशविपन्तायेयोगिनीचापमृत्फना कूटावृष्टिविप
 न्तायेविप्रशापहताश्रये शीतवातविपन्तायेशस्त्रघातहतास्तथा पापमूक
 हतायेचतेपांशस्ताचतुर्दशी अथवासुवानस्तत्रन्त्रियंतेइतिपाठस्तत्रय
 तस्त्रयोदश्याश्राद्धं प्रशस्ते तस्मात्तद्गृहेयुवानोनन्धियंतदत्यर्थस्त्रयोदश्यामेव
 तथाचमहाभारते जांतीनांतूत्तरेश्रेष्ठः कुर्याच्छ्राद्धं त्रयोदशी नावर्ष्यतुसुवानो।
 स्याप्रमाद्ययतनिग्रहइति शस्त्रहृतइत्येकत्वंतत्रयैकपार्वणसूचयति तेनपि
 त्रिादित्रयेशस्त्रहतेपार्वणमित्यर्थः अत्रैकआहुः॥त्रयाणामपिशस्त्रहृतत्वेष्ट
 थक्कृष्टयगेकोद्दिष्टमेवेति तदयुक्तं पार्वणस्यैवातिदेशात् तथाचस्मृतिद
 र्पणे एकस्मिन्वाद्दयोर्वीपिविधच्छस्त्रेणवास्तौ एकोद्दिष्टसुतः कुर्यान्नयाणां

दर्शवद्भवेत् तथा पित्रादयस्त्रयोयस्यशस्त्रघाताचतुक्रमात् ससुतपार्व
 णंकुर्यात्पित्रादेर्नष्टयक्षयगिति एकोद्दिष्टमिति शेषः स्मृतिचंद्रिकायामपि
 एकस्मिन्द्दयोर्वैकोद्दिष्टविधिरिति त्रयाणांपार्वणमित्यर्थः अत्रैकआहुः र
 णेसंभुरवप्रहारैर्हंतभूराणामपिशस्त्रहृतत्वाच्चतुर्दश्यामेवेति तदयुक्तं तेषां
 परमगतित्वात् तथाचपुराणसमुच्चये वितत्यरण्यत्संयोगेनाह्नणहितेषिण
 : स्वामिपादाग्रसंलग्नायांतिशस्त्रैश्चखंडशः नतेशस्त्रहृतैस्तुल्यापुराणज्ञै
 रुदाहृतः नचतिर्यक्त्वायांतिप्रयंतिमु रमंदि रं श्रूयतेचात्रगाथेयंभार्गवी
 गिरसोर्मते द्वविभोपुरुषोलोकेसूर्यमंडलभेदिनौ परित्रादयोगयुक्तश्चर
 णेचामिसुखाहृतइति यत्तुन्त्रियंतेपितरश्चास्ययेशस्त्रैश्चरणेहताइति

नुनाचतुर्दश्यामुक्तं तस्यराङ्गुरवहतादिविषयमित्यविरोधः नचसंमुख
 पराङ्गुरवादिशस्त्रहतयोः साम्यमुचितं तस्मात्संमुखरणहतानां चतुर्द
 श्याश्राद्धज्ञेति अत्रान्येप्यपवादपुराणसमुच्चये मृगाश्रान्याश्रवहुश्री
 ब्रह्मसन्निविशंस्त्रियः सताश्रयंतिभिः सार्द्धं प्रातालीकंसनातननेताशस्त्र
 हतैस्कुल्याः पश्चात्याः पतिनासह म्रियंनेपतिभक्त्या तु फलेकंप्राप्नुवंति ताः
 नचसंन्यासिनां श्राद्धं कर्तव्यं चतुर्दशीं तपःसंन्यासयोगेन न तेषां तपि
 रंगतिं पेक्षियंत्या तु रत्नेन भृग्वग्न्यनशानां बुभिः नैव शस्त्रहतास्तेपि अ
 वस्थांतरगर्हिताः नशस्त्रहतिभिस्कुल्या आतुरत्वा न्मुतायतः एतेषां ना
 पसत्कृतं पुराणज्ञावदंति हि अत्यातुरत्वात्संन्यासकचचनक्षेपिसेनात्र

राम
२१४

श्रुतिविरोधनं यथात्र श्रयते गात्तपुराणज्ञैः पुरातनैः नवेदवचनाता
 तनलीकवचनादपि मतिरुक्रमणी छाते प्रयागे मरणं प्रति एतव्यतिरिक्ते
 ५ न्यश्चतुर्दश्याश्राद्धकरणतत्रैवोक्तः जन्मांधपंगुविकलावाग्जालुबुधु
 काः नकुर्वंति च येश्राद्धं कृष्णपक्षे चतुर्दशीं ज्ञात्वा शस्त्रहता न्बधुंस्तिमि
 यंते चिरायुषः प्रयांति परमं चोरंतेषामेव हि शस्यत इति नचैते चतुर्दश्या
 मेव प्राप्नुवंतीति वाच्यं पितामहाघातं प्राप्तेः तथा च तत्रैव अदत्वाष
 ण्मासं प्राग्बेयो ददाति चतुर्दशीं पितृहा चोच्यते सद्द्विरिह लोके परत्र च तस्मा
 च्छ्राद्धं पितृणां तु प्राक्यश्चाच्चतुर्दशीं दद्याच्छस्त्रहतेभ्यश्च इति प्राह
 पुराश्रुतिरिति च चतुर्दश्या पूर्वमष्टम्यादौ पश्चादनायाति स र्कः ॥

काल्यायनोपि शस्त्रादिभिर्हृतस्याधिकुर्यात्प्रतिदिनं सुतः पार्वणं कृण्वते
 तुवर्जयित्वा चतुर्दशी उग्रमाः यदिकालांतरे वापियद्यशस्त्राद्विपचते सोपि
 शस्त्रं हतो ज्ञेयः तस्य शस्ता चतुर्दशी बृहन्मनुः महाजये चतुर्दश्यामघा।
 यां पुत्रवानपि पिउनिर्वपणं कुर्यात्तस्य शस्त्रं हतं पिता तथा कृष्ण प
 से चतुर्दश्यामघासु कंदिनं यदि पिह निर्वपणं कुर्यात्तस्य शस्त्रं घाति
 न इति अत्र विशेषो बृहयाहवल्केनीतः शस्त्रमरुः पिता यस्य शस्त्र
 घातिपितामहः पार्वणं तस्मिन्नेयं त्रयस्ती शस्त्रं घातकः यथा विहंगुप
 क्षाभ्यामंगमाश्रित्य तिष्ठति तथा पिता च बृहश्रपितामहसमाश्रिता वि
 तितलदा चाराभावाच्चित्यं यदा तस्यामेव चतुर्दश्यापित्रोः क्षयाहस्तदा

पिप्रेतपस्य तत्त्वात् पार्वणमेवेति केचित् तन्न आषाढ्याः पंचमे पसे प्रेताभ्ये
 तु स्यो यदि पार्वणं तत्र कुर्वितवर्जयित्वा चतुर्दशीमिति गौतमीकैः साग्नि
 विषयं पार्वणं वैलविरोधः ॥ ॥ अमावास्याया ऽसर्वमित्यमावास्याया ऽसर्वमि
 ति १॥ सर्वमितिसर्वकामाः अस्याममावास्यायां प्राद्वकरणेन सर्वकामांस्तु
 भत इत्यर्थः तथा च पुराणसमुच्चये श्राद्धं कुर्वन्तनावास्यायत्नेन पुरुषः शुचि
 : सर्वांस्कामानवाप्नोति ध्याति ध्यामुदाहृतं इति अस्यानिरुक्तिस्तत्रैव कला
 नामार्ययनार्थं रविर्विशति चंद्रमाः सुपुस्ताक्ष्या कलायासौ सूर्यस्यानवयासृ
 ता विशति द्वीलवौ तस्यां चंद्रमाः सूर्यमंडले अमा चंद्रस्य संयोगाद्मावास्या
 विदुर्बुधा इति अपरपसे श्राद्धसंभवयमः हे सेवर्षासुकन्यास्ते शा केन

पिण्डहेवसन् पंचम्योरंतरेदद्यादुभयोरपिपक्षयोः सुमंतुः कन्यारश्मि
 हाराज्यावतिष्टेद्विभावसुः तावत्कालंभवेद्देयंष्टश्चिकंयावदागतं येयंदीपा
 न्विताराजमैन्व्यातापंचदशभुवि तस्यादेयंतचेदत्तंपितृणांचेन्महाल
 ये इति भत्रशुक्लापंचमीतुलासंक्रांतिदीपामावास्याष्टश्रिकसंक्रांतिश्चेतिपू
 र्वासंभवेउत्तरेत्तराश्राद्धकालः इत्यर्थः द्विरुक्तिर्मंगलार्था इतिशब्दः समा
 स्ती अत्रैतद्विल्यते विधवैवकर्त्तव्येत्तदाकिमपरपक्षेष्ट्राद्धंत्रिपिंडकं कु
 र्यादुत्तमपट्पिंडकमिति तत्रैकआहुः स्वपित्रादिभ्योदातुमनधिकारात्त्रिपि
 ङकमेवेति तदयुक्तं स्याहश्राद्धंविनाषट्पिंडकस्यापिविहितत्वात् त
 था च स्वभर्तृप्रभृतित्रिभ्यःपितृभ्यश्चतथैव च विधवाकारयेच्छ्राद्धं य

३६

राम

२१६

(२२१३)

थाकालमतंद्रितेति षट्पिंडकमित्यर्थः कारयेदितिस्वार्थेणिच अधिका
 राविषयोवा अपरआहुः स्ताहश्राद्धमपिपलीकर्त्तुंकंसर्वत्रपार्वणमेवेति त
 याचलोगाष्टिसर्वाभावेस्वयंपलीस्वभर्त्तृणामसंक्रं सपिंडीकरणंकुर्यात्सुतः
 पार्वणमेवचेत्सुमंतुरपि अपुत्रेप्रस्थितेकर्त्तानास्तिचेच्छ्राद्धकर्मणि तत्र
 पल्पपिकुर्वीत्सपिंडयंपार्वणंतयेति तदयुक्तं अनयोर्वचनयोःसा
 याहव्यतिरिक्तविषयत्वाद्दर्शापरपक्षमृतिविषयत्वाद्वा तथा च भर्तुःश्राद्धं
 चयानारीमौ ह्यात्यार्वणमाचरेत् नतेनाप्यायतेभर्ताकृत्वाचनरकत्रजे
 दिति पार्वणनिषेधपस्यह विषयत्वावगमात् दर्शापरपक्षमृतौ तुल्य
 न्यायत्वेनोचितत्वादित्यलमतिविस्तरेणेति भद्रं स्मृतेरनेकविषयादनं

क्यं तदलं चानल्यजन्मिन्नेः त्वदुद्धि कल्पितं नेह यचनं लिखिते मया दृष्टं श्रुतम्

२१७

तत्वाच्च सर्वथा तत्त्वं ज्ञातुमर्शं वा समूलं मे न दूषणं दृष्टं यत्स्वल्पदीर्घेषु नि
बंधेषु च यद्भूतं श्रुतं स्मृत्यविरुद्धं यत्तत्पठंतीत्यदा दृष्टं प्रमाणमप्रमाणां वा
सर्वज्ञः कर्तुमर्हति दृष्टे श्रुते च विश्वासो मादृशैः कर्तुमिष्यते कर्त्ता चेन्न चि
रंततः किमियतादोषो निबंधे भवेत्सूरिश्चेदधुना तनैरपि कृते ग्रंथे कथं ना
दरः इत्यं ये कथयंत्यनल्यमतयस्तान्प्रत्यदोषज्ञपीक्षंतां संतद्मं निबंधम
खिलं किंवा द्वियंतां दूदि वाणज्योमेषु विध्वंके वर्षे कार्तिकमासके कृष्णमि
श्रोऽकृतं ग्रंथं शुक्लपक्षमिमं शुभं ॥ ७ ॥ इत्यावसथिकश्रीमदतिंसु
खात्मजश्रीः विष्णुमिश्रतनूजन्मनः कृष्णमिश्रस्य कृतौ श्राद्धकाशिकायां
कृत्रवृत्तौ काम्यश्राद्धप्रकरणं समाप्तं ७ समाप्ता चेयं श्राद्धकाशिकासू

राम

२१७

